

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008****Torsdag den 3. april 2008 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 150/08 Fritagelse af hvervet som borgerrepræsentant
- 188/08 Udtræden af stedfortræderlisten
- 148/08 Indkaldelse af stedfortræder
- 168/08 Indkaldelse af stedfortræder
- 162/08 StreetMekka på Bavnehøj
- 163/08 Udmøntning af anlægsbevilling til ombygning af Enghavevej 80-82 og flytning af AFUK
- 144/08 Ny Skøjtehal i Ryparkens Idrætsanlæg
- 145/08 Vandkulturhus i Valby - udmøntning af tillægsbevilling
- 153/08 Klubhuspavillon og 7-mands kunstgræsbane på Kulbanevej
- 154/08 Minikunstgræsbaner - overførsel af midler
- 130/08 Busfremkommelighedsprojekter 2008
- 131/08 Mekanisk bussluse i Stengade
- 132/08 Servicebusrute på Østerbro
- 133/08 Cykelpakke III
- 139/08 Byens Grønne Puls - rute 1
- 161/08 Udvidelse af miljøzone til kommunegrænsen
- 160/08 Plads til leg
- 141/08 Overtagelse af grundejernes renholdelsesforpligtelse på fortove 2008
- 129/08 Metroafgrening mod Nordvest
- 164/08 Tillægsbevilling til udvidelse af Folke Bernadottes Allé
- 127/08 Fælledparkens fornyelse: Nedlæggelse af en del af Borgmester Jensens Allé
- 165/08 Nordhavnsvej - krydsombygning Kalkbrænderihavnsgade/ Sundkrogsgade
- 186/08 Lokalplan "Amagerfælledvej" - endelig vedtagelse
- 136/08 Tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 307-1 "Sundby Station Øst" med kommuneplantillæg - endelig vedtagelse
- 137/08 Lokalplan "Kagshusene" med kommuneplantillæg - endelig vedtagelse
- 138/08 Støtte til tagboliger samt renovering af Kagshusene
- 126/08 Godkendelse af vedtægtsændring for I/S Amagerforbrænding
- 142/08 Påtagelse af garantiforpligtelser vedrørende bygningsfornyelse
- 166/08 Garantistillelse for låneoptagelse af Lynettefællesskabet I/S
- 152/08 Ændring af takster mm.
- 151/08 Revisionsberetningen vedrørende åbningsbalancen pr. 1. januar 2007
- 158/08 Udbud
- 159/08 Endelig vedtagelse af kommuneplantillæg for husbåde i Amager Strandpark
- 146/08 Udmøntning af anlægsbevilling til istandsætning af Hovedkassen
- 140/08 Tiltrædelse af salg af grundareal tilhørende Københavns Lærerforeningers Kolonier beliggende Sønder Nytoft 5, 6720 Fanø
- 156/08 Sikre skoleveje
- 155/08 Analyse af levevilkår og fattigdom i Københavns Kommune
- 149/08 Ankestyrelsens praksisundersøgelse vedrørende førtidspension 2006
- 128/08 Studietur til Chicago

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

- 157/08 Håndtering af takstsagen vedr. valgfrie ydelser på plejehjem
- 167/08 Narkosetandklinik i specialtandplejen - tillægsbevilling
- 70/08 Forespørgsel til Overborgmesteren, Socialborgmesteren, Sundheds- og Omsorgsborgmesteren og Børne- og Ungdomsborgmesteren
- 171/08 Forespørgsel til overborgmesteren om et evt. kommende autonomt ungdomshus
- 178/08 Forespørgsel til Beskæftigelses- og Integrationsborgmesteren om Integrationsrådets rolle
- 177/08 Forespørgsel til Teknik- og Miljøborgmesteren om parkering i København
- 169/08 Medlemsforslag om iværksættelse af forhandlinger med omegnskommunerne om etablering af P-anlæg
- 175/08 Medlemsforslag om Psykiatriplan for København
- 179/08 Medlemsforslag om lokaleudlån og -udleje
- 173/08 Medlemsforslag om forbud mod Hizb ut-Tahrir
- 170/08 Medlemsforslag om demokratierklæring
- 172/08 Medlemsforslag om et grønt København (forslummelses-stop)
- 181/08 Medlemsforslag om modersmålsundervisning
- 176/08 Røkering i udvalg
- 183/08 Meddelelse om midlertidige valg
- 182/08 Meddelelse om midlertidige valg
- 184/08 Meddelelse om midlertidige valg
- 185/08 Meddelelse om midlertidigt valg
- 187/08 Røkering i udvalg
- 180/08 Brugsret
- 147/08 Ombygning
- 135/08 Salg af kommunal grund
- 134/08 Udvidelse af behandlingshjem
- 174/08 Valg af bestyrelsesmedlem

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Jens Kjær Christensen og Peter Schlüter, der begge er syge, og fra Majbritt Mamsen, der er forhindret på grund af arbejde.

Det Konservative Folkeparti har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder i stedet for Peter Schlüter. Det har ikke været muligt at komme i kontakt med den rette stedfortræder.

Enhedslisten har bedt om, at der indkaldes en stedfortræder for Jens Kjær Christensen. Enhedslisten har bedt om, at Sif Holst indkaldes som suppleant for Jens Kjær Christensen. Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlig, og at Sif Holst er rette stedfortræder. Så vi skal byde velkommen til Sif Holst og til Heinrich Metz, da vi på sidste møde godkendte, at Heinrich Metz indtræder som suppleant for Lotte Thiim Bertelsen.

(Forsamlingen rejste sig)

Her på min seddel står der, at jeg også skal byde velkommen til Katrina Feilberg, men det er nok ikke lige nu, men i hvert fald så til Jette Gottlieb. Velkommen tilbage til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 56 sager, hvoraf 6 sager skal behandles for lukkede døre. Der er endvidere udsendt en tillægsdagsorden med 6 sager, og sagerne omhandler endelig vedtagelse af lokalplan Amagerfælledvej samt indkaldelse af stedfortræder og meddelelse om midlertidige valg.

Herudover har jeg modtaget 2 sager til behandling uden for dagsordenen. Sagerne omhandler udtræden af stedfortræderlisten og rokering i udvalg. Sagerne kan efter forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. Jeg foreslår, at vi behandler dagsordenens punkter om midlertidige valg og rokering i udvalg under ét.

Jeg skal også foreslå, at sag nr. 54, der omhandler udbud, flyttes fra lukket til åben dagsorden og behandles efter punkt 28. Forvaltningen har oplyst, at der ikke længere er grund til at opretholde sagen på den lukkede dagsorden. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Sagen uden for dagsordenen er sammen med en revideret dagsorden, hvor sagerne er indplaceret i den korrekte rækkefølge, omdelt på pladserne.

Så blev der i går udsendt et notat fra økonomiforvaltningen, hvoraf det fremgår, hvilke anlægssager der på Borgerrepræsentationens møde i dag foreslås udsat til den 15. maj, og hvilke der har uopsættelig karakter og bør behandles på mødet. Sager med anlægsbevilling bør på grund af finanslovsaftalen så vidt muligt udsættes og indgå i den samlede prioritering af anlægsudgifterne i 2008. Det forelægges Økonomiudvalget fredag på et ekstraordinært møde den 9. maj, og Borgerrepræsentationens møde torsdag den 15. maj.

Som det fremgår af det udsendte notat, så anbefales det, at vi udsætter følgende sager til Borgerrepræsentationens møde den 15. maj 2008. Det drejer sig om sagerne 3-13 samt sag nr. 15, 30, 32 og 38. Og endvidere fra den lukkede dagsorden sag nr. 55. Jeg gentager det lige, altså sagerne 3-13 samt 15, 30, 32, 38 og 55. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Er der bemærkninger til dagsordenen i øvrigt? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet, så er den godkendt.

1) BR 150/08. Fritagelse for hvervet som borgerrepræsentant

Godkendelse af, at Khaled Mustapha (Ø) af arbejdsmæssige årsager fritages for sit medlemskab af Borgerrepræsentationen med virkning fra den 3. april 2008, jf. lov om kommunale valg § 103.

1. stedfortræder Allan Mylius Thomsen (Ø) er rette stedfortræder, jf. lov om kommunale valg § 104.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

2) BR 188/08. Udtræden af stedfortræderlisten

Godkendelse af at 2. stedfortræder Johanne Schmidt-Nielsen (Ø) på grund af andet offentligt hverv udgår af stedfortræderlisten for Borgerrepræsentationen med virkning fra den 3. april 2008, jf. lov om kommunale valg § 103. 3. stedfortræder Sif Holst (Ø) er nu rette 2. stedfortræder, jf. lov om kommunale valg § 104.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

3) BR 148/08. Indkaldelse af stedfortræder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Kasper Johansen (B), der på grund af barsel vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. april 2008 og indtil den 30. juni 2008. 2. stedfortræder Bjarne Nielsen (B) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 168/08. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Hamid El Mousti (A), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. april 2008 og indtil den 30. april 2008. 1. stedfortræder Susan Hedlund (A) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi lader både Bjarne Nielsen og Susan Hedlund komme ind, og vi siger velkommen til begge.

(Forsamlingen rejste sig)

=====

5) BR 162/08. StreetMekka på Bavnehøj

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 15 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Københavns Ejendomme, funktion 00.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) til etablering af en Street-Mekka på ejendommen Enghavevej 80-82. I de 15 mio. kr. indgår et administrationsbidrag på 2,2 pct., som er fordelt i overensstemmelse med indstillingens økonomiafsnit, samt
2. at der anvises kassemæssig dækning i 2008 på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns ejendomme, funktion 00.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller).
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

6) BR 163/08. Udmøntning af anlægsbevilling til ombygning af Enghavevej 80-82 og flytning af AFUK

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 25 mio. kr. i 2008 til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) til ombygning af Enghavevej 80-82 til AFUK samt til flytning af AFUK's nuværende aktiviteter. I den samlede bevilling indgår et administrationsbidrag på 2,2 %, som er fordelt i overensstemmelse med indstillingens økonomiafsnit,
2. at der anvises kassemæssig dækning på 25 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

3. at der i 2008 overføres 10 mio. kr. fra provenu ved salg af Kigkurren 1-3 Økonomiudvalgets bevilling, Salg af rettigheder mv. funktion 0.22.05.3 (Ubestemte formål) til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, drift og anlæg funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller). Indtil salget af Kigkurren 1-3 er gennemført, anvises mellemfinansiering på Økonomiudvalgets finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen).

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

7) BR 144/08. Ny Skøjtehal i Ryparkens Idrætsanlæg

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 75 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling Københavns Ejendomme, funktion 00.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) til opførelse af en skøjtehal i Ryparken Idrætsanlæg fordelt med 35 mio. kr. i 2008 og 40 mio. kr. i 2009. I de 75 mio. kr. indgår et administrationsbidrag på 2,2 pct., som er fordelt i overensstemmelse med indstillingens økonomiaf-snit,

2. at der anvises kasse-mæssig dækning for 62,3 mio. kr., fordelt med 22,3 mio. kr. i 2008 og 40 mio. kr. i 2009 på Kultur- og Fritidsudvalget bevilling Kultur og Fritid funktion 00.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller),

3. at der anvises kasse-mæssig dækning for 12,7 mio. kr. i 2008 på Økonomi-forvaltningens bevilling, Salg af rettigheder m.v., konto 0.22.05.3.,

4. at Økonomiforvaltningen gives en indtægtsbevilling på bevillingen, salg af rettigheder m.v., konto 0.22.05.3 på 12,7 mio. kr. i 2008,

5. at der i det omfang, der er tidsforskydning mellem finansieringsbehovet og indtægter forbundet med forventet salg af byggeret til hotel og tribune (30,7 mio. kr.), betaling for overtagelse af genhusningsforpligtelse (10 mio. kr.), samt et forventet salg af nedlagt vejareal og skøjtehalgrund m.v. (26,3 mio. kr.), vil blive foretaget mellemfinansiering på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen), idet midlerne senere tilbageføres til kassen,

6. at Københavns Ejendomme igangsætter en totalentreprisekonkurrence i en teampartnering umiddelbart efter den politiske behandling, samt

7. at Kultur- og Fritidsudvalget bemyndiges til at godkende vinderprojektet.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

8) BR 145/08. Vandkulturhus i Valby - udmøntning af tillægsbevilling

Indstilling om,

1. at der udmøntes 8 mio. kr. i 2008 og 12 mio. kr. i 2009 til et Vandkulturhus i Valby til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller), samt

2. at der anvises kasse-mæssig dækning for beløbet på i alt 20 mio. kr. fra Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det forudsættes, at de 12. mio. til udmøntning i 2009 overføres fra 2008 til 2009. Eventuelle merudgifter afholdes indenfor udvalgets egen ramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

9) BR 153/08. Klubhuspavillon og 7-mands kunstgræsbane på Kulbanevej

Indstilling om,

1. at der etableres en klubhuspavillon og en 7-mands kunstgræsbane på Kulbanevej for en samlet anlægssum på 5,9 mio. kr., hvoraf 3,9 mio. kr. allerede er bevilget,
2. at der overføres en bevilling på 1,0 mio. kr. fra 2007 til 2008 vedr. Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.1 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller), i den udstrækning at der ikke er bevillingsmæssig dækning for overførslen ved regnskabsaflæggelsen for 2007, finansieres forskellen indenfor Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling i 2008,
3. at der flyttes en bevilling i 2008 på 1,0 mio. kr. fra drift til anlæg, Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, funktion 0.32.31.1 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller) til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.3 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller),
4. at der flyttes en bevilling på 1,0 mio. kr. fra Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.3 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008 til projekt vedr. Kulbanevej, Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008,
5. at der overføres en bevilling 1,0 mio. kr. fra 2007 til 2008 vedr. projekt vedr. Kulbanevej, Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) (jf. KFU 50/2008 1. at), samt
6. at der hermed anvises finansiering på 2,0 mio. kr. udover de oprindeligt afsatte 3,9 mio. kr., i alt 5,9 mio. kr. på projekt vedr. Kulbanevej, Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller).

Det bemærkes, at Kultur- og Fritidsudvalget skal sikre, at Borgerrepræsentationen gøres opmærksom på, når aktuelle beslutninger medfører merudgifter i forbindelse med tidligere besluttede aktiviteter, og anviser dækning for merudgifterne.

Kultur- og Fritidsudvalget skal endvidere sikre, at der sker korrekt budgettering af udgifterne herunder udgifter til jordarbejde, samt sikre sig, at uforbrugte midler søges overført i forbindelse med de samlede overførselssager.

Det bemærkes endvidere, at regeringen i forbindelse med finanslovsforslaget for 2008 har tilkendegivet, at regeringen vil foretage en individuel modregning i kommunernes bloktilskud, hvis kommunerne samlet overskrider henholdsvis de budgetterede serviceudgifter og bruttoanlægsudgifter i vedtaget budget 2008. Der kan derfor som udgangspunkt ikke overføres anlægsmidler fra 2007 til 2008 eller fra drift til anlæg i 2008, uden at der anvises tilsvarende overførsler på anlæg fra 2008 til 2009 eller senere.

Det forudsættes derfor, at Kultur- og Fritidsudvalget, såfremt regeringen beslutter at gennemføre den beskrevne styring af anlægsudgifterne i 2008, anviser dækning for de øgede anlægsudgifter i 2008

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

som følge af denne indstilling ved at overføre anlægsprojekter på samlet 2 mio. kr. inden for udvalgets anlægsbudget i 2008 til 2009 eller senere.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

10) BR 154/08. Minikunstgræsbaner - overførsel af midler

Indstilling om,

1. at der flyttes en bevilling på 1 mio. kr. fra projekt vedr. minikunstgræsbaner, fra Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller), til projekt vedr. Kulbanevej, Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller),
2. at 2,5 mio. kr. anvendes til to minikunstgræsbaner i Bannana Park og ved Enghave Station,
3. at der overføres en bevilling på 2,5 mio. kr. fra 2007 til 2008 vedr. Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller),
4. at der overføres en bevilling på 0,5 mio. kr. fra 2007 til 2008 vedr. Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.1 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller), i den udstrækning at der ikke er bevillingsmæssig dækning for overførslen ved regnskabsafleggelsen for 2007, finansieres forskellen indenfor Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling i 2008,
5. at der flyttes en bevilling i 2008 på 0,5 mio. kr. fra drift til anlæg, Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.1 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller) til Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadion, idrætsanlæg og svømmehaller).
6. at der flyttes en bevilling på 3,0 mio. kr. fra Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Anlæg og Udbud, funktion 0.28.20.3 (Fritidsfaciliteter) i 2008,
7. at der flyttes en bevilling på 3,0 mio. kr. fra Kultur- og Fritidsudvalgets bevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3 (Stadions, idrætsanlæg og svømmehaller) i 2008 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Anlæg og Udbud, funktion 0.28.20.3 (Fritidsfaciliteter) i 2008,
8. at der gives en anlægsbevilling udformet som en udgiftsbevilling og en indtægtsbevilling på 0,6 mio. kr. til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Anlæg og Udbud, funktion 0.28.20.3 (Fritidsfaciliteter) i 2008 - finansieret af tilskud fra henholdsvis DBU (0,2 mio. kr.), Lokale- og Anlægsfonden (0,2 mio. kr.) og SSB Vesterbro (0,2 mio. kr.),
9. at udgifter til projektering og anlæg af banen på Ydre Nørrebro (oprindeligt ved Bispeengbuen), afholdes inden for Teknik- og Miljøforvaltningens budgetramme,
10. at Teknik- og Miljøforvaltningen efterfølgende på baggrund af de faktiske driftsudgifter reducerer den givne driftsbevilling som konsekvens af nærværende indstilling,
11. at der overføres en bevilling på 0,514 mio. kr. fra 2007 til 2008 vedr. "Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær drift, funktion 0.28.20.1 (Fritidsfaciliteter)", samt
12. at der anvises finansiering af kunstgræsbaner i Bannana Park og ved Enghave Station i 2008 på i alt 4,114 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Anlæg og Udbud, funktion 0.28.20.3 (Fritidsfaciliteter).

Det bemærkes, at Kultur- og Fritidsudvalget skal sikre, at der sker korrekt budgettering af udgifterne herunder udgifter til jordarbejde, samt sikre sig, at uforbrugte midler søges overført i forbindelse med de samlede overførselssager.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Det bemærkes endvidere, at regeringen i forbindelse med finanslovsforslaget for 2008 har tilkendegivet, at regeringen vil foretage en individuel modregning i kommunernes bloktilskud, hvis kommunerne samlet overskrider henholdsvis de budgetterede serviceudgifter og bruttoanlægsudgifter i vedtaget budget 2008. Der kan derfor som udgangspunkt ikke overføres anlægsmidler fra 2007 til 2008 eller fra drift til anlæg i 2008, uden at der anvises tilsvarende overførsler på anlæg fra 2008 til 2009 eller senere.

Det forudsættes derfor, at Kultur- og Fritidsudvalget, såfremt regeringen beslutter at gennemføre den beskrevne styring af anlægsudgifterne i 2008, anviser dækning for de øgede anlægsudgifter i 2008 som følge af denne indstilling ved at overføre anlægsprojekter på samlet 3 mio. kr. inden for udvalgets anlægsbudget i 2008 til 2009 eller senere.

(Teknik- og Miljøudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====**11) BR 130/08. Busfremkommelighedsprojekter 2008**

Indstilling om,

1. at vedlagte liste over busfremkommelighedsprojekter 2008 godkendes (bilag 1),
2. at der frigives en anlægsbevilling på 5,4 mio. kr. i 2008 under Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Trafiks, funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til gennemførelse af de med kursiv markerede projekter, samt
3. at der i 2008 overføres 12,5 mio. kr. (2008 p/1) fra Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.45.51.3 (kollektiv trafik) til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Trafik, funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til medfinansiering af projekterne under 1. at-punkt.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====**12) BR 131/08. Mekanisk bussluse i Stengade**

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 1,1 mio. kr. i 2008 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær anlæg) funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til projektering og anlæg af mekanisk bussluse i Stengade.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets egen ramme.

Det bemærkes endvidere, at såfremt der ikke afsættes driftsmidler til projektet i forbindelse med budgetvedtagelsen 2009, forudsættes det, at udgifterne afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets driftsramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

13) BR 132/08. Servicebusrute på Østerbro

Indstilling om,

1. at Økonomiforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen i samarbejde med Lokaludvalget på Østerbro fastlægger den præcise rute for servicebussen med udgangspunkt i den rute, der er vist på kortet i indstillingen,
2. at der frigives en anlægsbevilling på 165.000 kr. (p/1 2008) under Teknik- og Miljøudvalget bevilling, Center for Trafik, anlægsramme (funktion 2.28.23.3, Standardforbedringer af færdselsarealer) til etablering af servicebusrute på Østerbro og dele af Indre By, samt
3. at der i 2008 overføres 165.000 kr. (p/1 2008) fra Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning, drift (funktion 2.32.31.1 Trafik, busser) til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Trafik, anlægsramme (funktion 2.28.23.3, Standardforbedringer af færdselsarealer.
(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

14) BR 133/08. Cykelpakke III

Indstilling om,

1. at der gives anlægsbevillinger på i alt 75 mio. kr. til Teknik- og Miljøudvalgets ramme til de i bilag 1 omtalte anlægsprojekter fordelt med 25 mio. kr. i 2008, 2009 og 2010. Anlægsbevillingerne finansieres af Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Trafik, funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) under forbehold for Borgerrepræsentationens bevilling af rådighedsbeløb til Teknik- og Miljøudvalget i 2009 og 2010 til finansiering af anlægsprojekterne,
2. at Teknik- og Miljøforvaltningen efterfølgende forelægger godkendelse af enkeltprojekterne i Teknik- og Miljøudvalget forud for realiseringen, og at Borgerrepræsentationen forelægges en ny indstilling, hvis der sker væsentlige ændringer af de enkelte cykelprojekter (se bilag 1),
3. at der af anlægsbevillingen afsættes midler til dækning af omkostninger til projektudvikling, projektering, udbud og styring af anlægsfasen,
4. at et eventuelt indtægtstab ved nedlæggelse af parkeringspladser vil blive dækket af den pulje i budget 2008, som er afsat hertil, samt
5. at cykelpakkens mindre anlægsprojekter under 5 mio. kr. kan overdrages til udførelse ved kommunens egen driftsorganisation jf. BR 334/07 om Ny Driftsstrategi.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets egen budgetramme. Det bemærkes, at en undersøgelse som COWI A/S gennemfører af niveauet for styrings- og projekteringsmæssige ydelser i anlægsprojekter i Teknik- og Miljøforvaltningen frem til ultimo februar 2008, kan give anledning til revurdering af budget for Cykelpakke III.
(Teknik- og Miljøudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

15) BR 139/08. Byens Grønne Puls - rute 1

Indstilling om,

1. at Byens Grønne Puls, rute 1 anlægges som beskrevet i nærværende indstilling, samt
2. at der overføres 1,8 mio. kr. fra Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling Sundhed, rammebelagt drift funktion 4.62.88.1 til Sundheds- og Omsorgsudvalgets bevilling Pleje, service og boliger for ældre, rammebelagt anlæg funktion 4.62.88.3, hvor der anvises kasse-mæssig dækning af omkostningerne på 1,8 mio. kr.

(Teknik- og Miljøudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====**16) BR 161/08. Udvidelse af miljøzone til kommunegrænsen**

Indstilling om,

1. at miljøzonen søges udvidet til kommunegrænsen som vist på bilag 1, samt
2. at forvaltningen igangsætter den formelle proces frem mod en udvidelse med høring, formel vedtagelse, information og implementeringsperiode.

Det bemærkes, at udvidelsen af miljøzonen vil blive finansieret af den pulje, som i Budget 2005 blev afsat til gennemførelse af Miljøzone i København.

Det forudsættes, at udgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====**17) BR 160/08. Plads til leg**

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 17,0 mio. kr. (08 p/l) i 2008 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær anlæg), funktion 0.28.20.3 til projektudvikling, istandsættelse og renovering af udvalgte basis- og udflugtslegepladser, jf. bilag 2 og 3, finansieret af de midler, som er afsat i budget 2008 til istandsættelse af legepladser på 16 mio.kr. pr. år i 2008-2010 og Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær anlæg) og Center for Anlæg og Udbuds anlægsramme (1,0 mio. kr.).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets egen ramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====**18) BR 141/08. Overtagelse af grundejernes renholdelsesforpligtelse på fortove 2008**

Indstilling om,

1. at ordningen træder i kraft i de i bilag 2 (kort B) skitserede områder pr. 1. april 2008 med de, på baggrund af partshøringen, foreslåede ændringer, beskrevet i løsningsafsnittet, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

2. at der gives en indtægts- og en udgiftsbevilling på 10.098.538 kr. til Teknik- og Miljøudvalget, Center for Renhold, funktion 2.28.11.1 svarende til de forventede indtægter og udgifter som følge af, at ordningen udvides, jf. bilag 5.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets egen ramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 129/08. Metroafgrening mod Nordvest

Indstilling om,

1. at den vedlagte redegørelse "Metroafgrening Nord – Vest" tages til efterretning.
 2. at der etableres et afgreningskammer på Cityringen som forberedelse af et eventuelt senere anlæg af en metroafgrening mod Brønshøj og videre mod Gladsaxe og Herlev,
 3. at der til Økonomiudvalgets bevilling, Økonomiforvaltningen anlæg, funktion 6.45.51.3, gives en anlægsbevilling på 207,8 mio.kr. (2008 p/1) til etablering af afgreningskammeret. Udgiften finansieres af de midler, som i medfør af budget 2007 er reserveret i budgetoverslagsåret 2009 på Økonomiudvalgets bevilling, Økonomiforvaltningen anlæg, funktion 6.45.51.3, samt
 4. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at overføre de 207,8 mio.kr. (2008 p/1) til Metroselskabet, når der foreligger en nærmere aftale med selskabet herom.
- (Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Økonomiforvaltningen har oplyst, at sagen ikke har økonomiske konsekvenser i 2008, idet betalingen skal falde i 2009, og derfor kan sagen behandles her i aften.

Indstillingen blev taget til efterretning henholdsvis godkendt uden afstemning

=====

20) BR 164/08. Tillægsbevilling til udvidelse af Folke Bernadottes Allé

Indstilling om,

1. at der gives en tillægsbevilling på 12 mio. kr. til den før givne anlægsbevilling under Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær anlæg), funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) i 2009 til udvidelse af Folke Bernadottes Allé finansieret af Teknik- og Miljøudvalgets anlægsramme (jf. bilag 3).

Tillægsbevillingen finansieres af Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær Anlæg, funktion 2.28.23.3 med forbehold for Borgerrepræsentationens bevilling af rådighedsbeløb i 2009.

Det bemærkes, at Teknik- og Miljøudvalget anviser finansiering for merudgifterne på 12 mio. kr. ved udgiftsforskydninger i andre projekter inden for Teknik- og Miljøudvalgets anlægsramme. Teknik- og Miljøforvaltningen har i vedlagte notat angivet, hvilke projekter der forventes forskydninger i. Heraf fremgår alene projektforskydninger i 2008. Forvaltningen har dog oplyst, at de anviste forskydninger også vil efterlade et råderum i 2009. Forvaltningen forelægger derudover snarest en samlet investeringsplan for Teknik- og Miljøforvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets egen budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Her er det økonomiforvaltningens vurdering, at en udsættelse af Borgerrepræsentationens behandling af sagen til den 15. maj vil være forbundet med væsentlige meromkostninger, idet kontrakttilbuddet udløber den 10. april, og derfor indstilles det, at sagen behandles i aften.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 127/08. Fælleparkens fornyelse: Nedlæggelse af en del af Borgmester Jensens Allé

Indstilling om,

1. at en del af Borgmester Jensens Allé fra Serridslevvej til Øster Allé, nedlægges.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 165/08. Nordhavnsvej - krydsombygning Kalkbrænderihavnsvej/Sundkrogsgade

Indstilling om,

1. at krydset Kalkbrænderihavnsvej/Sundkrogsgade ombygges således, at det bedre kan afvikle den nuværende og den fremtidige trafik,

2. at der i 2008 gives en tillægsbevilling til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 på 10 mio. kr. (2008 pl.). Til finansiering heraf overføres der 10 mio. kr. til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 fra Økonomiudvalgets bevilling finansposter, funktion 8.32.22.5, hvor der i 2008 er reserveret 31 mio. kr. (2008 pl.) til forventede udgifter i forbindelse med etableringen af Nordhavnsvej, samt

3. at Teknik- og Miljøudvalget i 2009 gives en tillægsbevilling på 6 mio. kr. (2008 pl.) på bevilling ordinære anlæg, funktion 2.28.23.3. Der anvises dækning for bevillingen på Teknik- og Miljøudvalgets ramme bevilling ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3, hvor der i 2009 er afsat et rådighedsbeløb på 77,5 mio. kr. (2008 pl.) til udgifter i forbindelse med etableringen af Nordhavnsvej.

Tillægsbevillingen finansieres af Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær Anlæg, funktion 2.28.23.3 med forbehold for Borgerrepræsentationens bevilling af rådighedsbeløb i 2009.

Det bemærkes hertil, at Regeringen i forbindelse med finanslovsforslaget for 2008 har tilkendegivet, at Regeringen vil foretage en individuel modregning i kommunernes bloktilskud, hvis kommunerne samlet overskrider henholdsvis de budgetterede serviceudgifter og bruttoanlægsudgifter i vedtaget budget 2008. Såfremt regeringen beslutter en sådan styring af kommunerne vil der som udgangspunkt ikke kunne overføres midler fra service til anlæg, uden at der anvises til svarende overførsler på anlæg til 2009 eller senere eller alternativt fortages en kompenserende overførsel fra anlæg til service i 2008 inden for udvalgets budget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det forudsættes derfor, at såfremt regeringen beslutter at gennemføre ovennævnte styring af anlægsudgifterne anviser Teknik- og Miljøudvalget dækning for de 10 mio. kr. inden for udvalgets vedtagne anlægsbudget for 2008.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Her har økonomiforvaltningen oplyst, at anlægsudgifterne indgår i opgørelsen af kommunens samlede bruttoanlægsudgifter. Det er økonomiforvaltningens vurdering, at sagen bør behandles i aften.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 186/08. Lokalplan "Amagerfælledvej" - endelig vedtagelse

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen vedtager lokalplan "Amagerfælledvej" endeligt.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 29 stemmer imod 8. 8 undlod.

For stemte: A, B, F og Wallait Khan (løsgænger).

Imod stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, O og V.

=====

24) BR 136/08. Tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 307-1 "Sundby Station Øst" med kommuneplantillæg - endelig vedtagelse

Indstilling om,

1. at tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 307-1 "Sundby Station Øst" med tilhørende kommuneplantillæg vedtages med mindre ændringer i lokalplanen vedr.:

a. fastlæggelse af en vejudvidelseslinie og tilføjelse af en vendeplads i § 4,

b. det bebyggede areal i § 5, stk. 2, som herefter ikke må overstige 1500 m²,

c. friarealet i lokalplanområdet i § 7, stk. 2, der ikke skal inkludere arealet under metroen,

d. tegning nr. 1 på side 19, der ændres mht. lokalplanområdets afgrænsning,

e. tegning nr. 2 på side 20, der tilføjes en vejudlægslinie med vendeplads og ændres mht. lokalplanområdets afgrænsning, jævnfør de i § 4 foreslåede ændringer, samt

f. benævnelsen af Københavns Energis domicil, der flere steder i lokalplanen fejlagtigt er betegnet som både KE og DONG's domicil.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

25) BR 137/08. Lokalplan "Kagshusene" med kommuneplantillæg - endelig vedtagelse

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

1. at lokalplan "Kagshusene" med tilhørende kommuneplantillæg vedtages med en mindre ændring om:

a) Nedlæggelse af vejudvidelseslinier mod Banefløjens vestlige del og fastlæggelse af bebyggelsesregulerende byggelinier i stedet i § 4, samt

b) at tegning nr. 1 konsekvensrettes.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

26) BR 138/08. Støtte til tagboliger samt renovering af Kagshusene

Indstilling om,

1. at godkende skema A projekt til indretning af 27 nye tagboliger, samt renovering af Postfunktionærernes Andels-Boligforening (PAB), afdeling 4, Kagshusene, under forudsætning af, at lokalplanforslag "Kagshusene" med kommuneplantillæg vedtages endeligt,

2. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån og indskud i Landsbyggefonden på 14 % af anskaffelsessummen til tagboligerne og stille kommunal garanti for op til 100 % af realkreditlån til finansiering af opretningsarbejderne i bebyggelsen (1. etape),

3. at Københavns Kommune yder afdeling 4 Kagshusene et lån på 600.000 kr. som kommunens andel af en samlet kapitaltilførsel på 3.000.000 kr. under forudsætning af, at realkreditinstituttet, Landsbyggefonden og PAB yder lån/tilskud på tilsammen 2.400.000 kr., og

4. at bemyndige Teknik- og Miljøudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen; alt under forudsætning af, at der ikke sker væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

27) BR 126/08. Godkendelse af vedtægtsændring for I/S Amagerforbrænding

Indstilling om,

1. at ændringerne i I/S Amagerforbrændings vedtægt jf. bilag 1 godkendes.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

28) BR 142/08. Påtagelse af garantiforpligtelser vedrørende bygningsfornyelse

Indstilling om,

1. at kommunen stiller garanti på 49 % af 8.674.000 kr. i forbindelse med bygningsfornyelsesarbejderne på ejendommen Holtegade 9-11, samt

2. at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til i fornødent omfang at garantere for lån til finansiering af byfornyelsesarbejder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

29) BR 166/08. Garantistillelse for låneoptagelse af Lynettefællesskabet I/S

Indstilling om,

1. at det meddeles Lynettefællesskabet I/S, at man kan godkende en optagelse af kassekredit på 150 mio. kr. med solidarisk hæftelse.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets egen ramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

30) BR 152/08. Ændring af takster m.m.

Indstilling om,

1. at ændringer af takstbilaget for Teknik- og Miljøudvalgets område 2008 godkendes, som det fremgår af bilag 1.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

Det bemærkes, at takstændringerne træder i kraft fra og med Borgerrepræsentationens beslutning, dog kan takstnedsættelser træde i kraft med virkning fra 1. januar.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

31) BR 151/08. Revisionsberetningen vedrørende åbningsbalancen pr. 1. januar 2007

Indstilling om,

1. at åbningsbalancen pr. 1. januar 2007 med de af revisionen tilknyttede bemærkninger godkendes, jf. bilag 1, samt

2. at de i Københavns Kommunes besvarelse nævnte initiativer, som skal sikre en retvisende balance for regnskab 2008, tages til efterretning, jf. bilag 2.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 158/08. Udbud

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

(Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Socialistisk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"SF udtrykker kritik af, at forvaltningerne har indstillet, at dele af multiarenaen mellemfinansieres via "puljen til uforudsete udgifter" uden en politisk aftale. SF er tilfreds med at der er fremsendt nyt forslag hvor mellemfinansiering sker via "kassen"."

=====

33) BR 159/08. Endelig vedtagelse af kommuneplantillæg for husbåde i Amager Strandpark

Indstilling om,

1. at kommuneplantillæg for husbåde i Amager Strandpark vedtages endeligt.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 146/08. Udmøntning af anlægsbevilling til istandsætning af Hovedkassen

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling til Københavns Ejendomme på 2,5 mio. kr. (2008 p/l) til istandsættelse af Hovedkassen på Rådhuset, samt
2. at der til finansiering af denne anlægsbevilling gives en tillægsbevilling i 2008 på 2,5 mio. kr. (2008 p/l) til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, drift og anlæg, funktion 6.45.50.3 (Administrationsbygninger) med dækning på Økonomiudvalgets bevilling, Økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.45.50.3 (Administrationsbygninger).
(Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

35) BR 140/08. Tiltrædelse af salg af grundareal tilhørende Københavns Lærerforeningers Kolonier beliggende Sønder Nytoft 5, 6720 Fanø

Indstilling om,

1. at salget af grundarealet, beliggende Sønder Nytoft 5, 6720 Fanø, tilhørende Københavns Lærerforeningers Kolonier, tiltrædes under forudsætning af, at provenuet indsættes på en spærret konto, som kun kan anvendes til færdigopførelse af en koloni til handicappede børn og kun med samtykke fra Københavns Kommune, Børne- og Ungeforvaltningen, samt
2. at såfremt opførelsen af kolonien til handicappede børn ikke er færdigopført inden to år fra salgstidspunktet, forelægger Børne- og Ungeforvaltningen sagen for Børne- og Ungeudvalget og Borgerrepræsentationen med henblik på fornyet stillingtagen til, hvorledes provenuet skal anvendes.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

36) BR 156/08. Sikre skoleveje

Indstilling om,

1. at anlægsrammen på 50 mio. kr. (2008 p/l) til sikre skoleveje overføres fra Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsbudget for 2008, funktion 3.22.01.3, folkeskoler, til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær anlæg), funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til projektstyring og realisering af projekter, information og kampagner i 2008, 2009 og 2010 med hhv. 12,5 mio.kr. i 2008, 25 mio.kr. i 2009 og 12,5 mio.kr. i 2010,
2. at Teknik- og Miljøforvaltningens og Børne- og Ungdomsforvaltningens fælles programudkast for sikre skoleveje 2008-10 godkendes,
3. at indstilling om anlægsbevilling til de enkelte projekter forelægges Teknik- og Miljøudvalget, Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen. Heri vil finansiering af eventuelle p-pladsnedlæggelse også blive anvist,
4. at mindre anlægsprojekter under 5 mio. kan overdrages til udførelse ved kommunens egen driftsorganisation jf. BR 334/07 om Ny Driftsstrategi,
5. at der frigives 2,5 mio. kr. (2008 p/l) på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling (Ordinær Anlæg), funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) i 2008, til dækning af omkostninger til projektstyring, myndighedsbehandling, kampagner og information i 2008,
6. at der nedsættes en følgegruppe med repræsentanter fra Børne- og Ungdomsforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen,
7. at anlægsbevillingerne forinden drøftes i den fælles følgegruppe,
8. at der årligt fremlægges en status på iværksatte trafiksikkerhedsinitiativer for Teknik- og Miljøudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget.

Det bemærkes, at bevillingerne i 2009 og 2010 gives under forudsætning af, at Borgerrepræsentationen vedtager budgetterne for de pågældende år.

Det bemærkes endvidere, at Børne- og Ungdomsudvalget skal sikre, at børnene i Sydhavns kvarteret får en sikker skolevej inden for rammerne af de i udvalget afsatte anlægs- og driftsmidler, jf. vedlagte notat.

(Børne- og Ungdomsudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

37) BR 143/08. Anlægsbevilling til udflytterbørnehaven Sandbjergvej

Indstilling om,

1. at der indgås aftale om leje af Sandbjergvej 42 matr. nr. 43 m.fl. Sandbjerg og gives anlægsbevilling på i alt 3.991.000 kr. til indretning af en udflytterbørnehave til erstatning for Højbjergs nuværende udflytterbørnehave i Birkerød. Værdien af det nye lejemål er lavere end værdien af det gamle lejemål, og der skal derfor ikke deponeres i forbindelse med indgåelse af den nye lejeaftale. Der anvises dækning for beløbet på Børne- og Ungdomsudvalgets budget for 2008 på funktion 5.25.14.3, integrerede institutioner. Af bevillingen overføres 3.834.000 kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Her er det økonomiforvaltningens vurdering, at en udsættelse af Borgerrepræsentationens behandling af sagen til den 15. maj vil være forbundet med væsentlige meromkostninger, og derfor indstilles det, at sagen behandles i aften.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

38) BR 155/08. Analyse af levevilkår og fattigdom i Københavns Kommune

Indstilling om,

1. at Socialforvaltningens forslag til en fattigdomsgrænse godkendes,
2. at Socialforvaltningens orientering om mulige handleplaner tages til efterretning.

Det bemærkes, at følgende tilføjes, som en 10. handlingsplan:

"at forvaltningen undersøger hvilken betydning overførselsindkomster har for udbredelsen af fattigdom i København".

Det forudsættes endvidere, at der tages stilling til evt. initiativer i forbindelse med budget 2009 på baggrund af en konkret indstilling fra Socialudvalget, som er koordineret med de øvrige forvaltninger, der vil være involverede.

(Socialudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Der er fattigdom i København. Der er mennesker i København, der lever uden det, alle i denne sal betragter som det mest nødvendige, det mest naturlige.

Der er mennesker i København, der ikke går til tandlæge, fordi de ikke har råd. Der er mennesker i København, der ikke får 3 måltider mad om dagen, fordi de ikke har råd. For fattigdom har konsekvenser.

Den undersøgelse, som Borgerrepræsentationen har fået forelagt her i dag, viser, at der findes fattigdom, at det har konsekvenser, men at der også kan gøres noget ved det.

Undersøgelsen viser, at der er ganske mange, overraskende mange københavnere, der i løbet af et år lever under fattigdomsgrænsen. Det er ikke så interessant, for man kan være mellem job, man kan være på vej fra en uddannelse og over i et job osv. osv.

Det, der er interessant, og der, hvor det bliver besværligt og problematisk for byen, det er, når folk er fattige i flere år ad gangen. Derfor også den opdeling, der er i undersøgelsen af korttidsfattigdom, de er ikke så interessante, af de mellemlangtidsfattige 1-4 år, og der hvor det er rigtig problematisk, de mennesker, de københavnere, der er fattige i 4 år eller mere, de, der er permanent fattige.

Hvorfor er det problematisk? Fordi der er sammenhæng mellem økonomiske problemer, mellem fattigdom og sociale problemer, og det fremgår meget tydeligt i undersøgelsen her, at når man lever på en sten, når man ikke kan få tingene til at hænge sammen, så er der ikke overskud. Der er ikke overskud til de netværk, vi andre deltager i, til de uddannelser, vi andre deltager i, til at få et arbejde, til at tænke på andet end at klare sig igennem.

Derfor får man forskellige former for andre mønstre, det hele handler om at holde skindet på næsen, der er ikke overskud, f.eks. heller ikke til at hjælpe børnene med deres skolegang. Det er her, at det, man med et meget forkert udtryk kalder social arv eller reproduktion, det er her, fattigdom avler fattigdom i de kommende generationer.

Det skræmmende er, at efter 10 års højkonjunktur i København, hvor antallet af fattige er faldet, specielt antallet af korttidsfattige, er andelen af københavnere, der er permanent fattige, præcis den samme som for 10 år siden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det er skræmmende, at på trods af en historisk højkonjunktur, som vel dårligt kan blive mere gungrende, hvor man dårligt kan få flere københavnere mast ind på arbejdsmarkedet, er der alligevel, alligevel, københavnere, der permanent lever i fattigdom.

Undersøgelsen fattigdomsgrænsen er skruet sammen på en måde, således at man tager højde for de særlige københavnske forhold, man har valgt en budgetmodel, hvor man kigger på, at et meget skrabet, men dog anstændigt liv, giver en fattigdomsgrænse, når du er enlig uden børn, på 103.000 kr. Under det defineret som fattig, andre grænser, når du har børn, selvfølgelig.

Og så er det vejet op mod en meget grundig afsavnsanalyse, hvor man er gået ud, spurgt folk, hvilke afsavn lider man på grund af økonomi. Sjovt nok er der stort set sammenhæng mellem de mennesker, der lever under fattigdomsgrænsen, også er dem, som har meget store afsavn, f.eks. ikke går til tandlæge på grund af økonomi, f.eks. er dem, der ofte ikke får tre måltider mad om dagen, f.eks. dem, som ikke har særligt mange oplevelser, f.eks. dem, som lever i social isolation. Der er sjovt nok sammenhæng mellem den økonomi, man har, og det liv, man har.

Det er måske noget af det allervigtigste, som denne undersøgelse kan bibringe os, den viden, som lidt er gået tabt i de sidste 10 år, nemlig at der er sammenhæng mellem fattigdom, økonomiske problemer og sociale problemer. Det er ikke noget, der kommer dumpende ned fra himlen, det er ikke noget, der pludselig opstår, der er sammenhæng mellem de levevilkår, man har, og den måde man har det på.

Hvis ikke det her blot skal blive endnu en rapport, man kan stille op på hylden, så er det utrolig vigtigt, at vi bruger det aktivt. Nu vil vi kunne identificere, hvad er det for nogle grupper i København, der for alvor er ramt af fattigdom. Der er børnefamilier, der er 6.000 københavnske børn, der lever i familier, der lever under fattigdomsgrænsen.

Halvdelen af alle kontanthjælpsmodtagere i København lever under fattigdomsgrænsen. 70 pct. af alle enlige kontanthjælpsmodtagere lever under fattigdomsgrænsen. Måske var det på tide at kigge på kontanthjælpen.

Og indvandrere og efterkommere af indvandrere er massivt overrepræsenteret blandt gruppen af fattige københavnere. Det giver altså også mulighed for at målrette den sociale indsats, den beskæftigelsesmæssige indsats, den indsats i forhold til fattige, som også må finde sted i skoleområdet, også må finde sted på kulturområdet, også må finde sted på alle niveauer i København.

For hvis vi vil være den rummelige, mangfoldige osv. storby, alle er enige om, når vi holder festtalerne, jamen så forudsætter det, at man tager allermest hensyn til, gør en ekstra indsats over for de københavnere, der har mindst, der har færrest økonomiske ressourcer, ofte desværre, viser rapporten, færrest menneskelige ressourcer.

Det er et ansvar, som denne undersøgelse forhåbentlig kan medvirke til, at denne forsamling tager på sig, at Borgerrepræsentationen går i spidsen ikke bare for en landsdækkende debat, ikke bare for at erkende, at fattigdom er et problem også i rige byer som København, men især ved at gøre noget ved det, ved de handleplaner, som jeg meget håber, at man sidder og begynder at diskutere rundt omkring i alle fagudvalg om, hvordan man på hver sit område kan bidrage til at mindske fattigdommen i København.

Signe Goldmann (F): Der er sikkert ikke mange, der er i tvivl om, at det her har været en af mine mærkesager, og jeg er rigtig, rigtig glad for, at der er kommet den her undersøgelse.

Jeg er glad for, at København er gået foran og har fået fastlagt en fattigdomsgrænse, og jeg er glad for, at det er en fattigdomsgrænse, der både bygger på det, der kaldes budgetmodellen, hvor man går ind og siger, hvor mange penge koster det at skulle leve et anstændigt liv i Danmark og samtidig også går ind og kigger på, hvad er det for nogle afsavn, folk har.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Specielt det med afsavnene tror jeg gør rigtig stort indtryk på rigtig mange mennesker at få at vide, hvor mange er det, der ikke har råd til at gå til tandlæge, hvor mange er det, der ikke har råd til at invitere venner og familie hjem. Det synes jeg er rigtig, rigtig godt.

Det jeg håber nu selvfølgelig det er 2 ting, dels så håber jeg på, at politikerne på Christiansborg lader sig inspirere. SF har kaldt Karen Jespersen i samråd her i fredags for at høre, hvad hun mente om det. Hun mente så, at det ville være svært at lave en national fattigdomsgrænse, og grunden til at hun ikke var så lun på ideen, det var, at det simpelt hen var for svært, og folk havde måttet opgive, alle gode kræfter havde prøvet, fordi det var for svært at lave en fattigdomsgrænse.

Så vil jeg opfordre hende til at kigge på København, vi har gjort det, og så se at komme videre. Jeg håber på, at vi også kan få gjort det på nationalt plan. Men i hvert fald er det godt, vi har fået gjort det i København, for det sætter fokus på et problem, der ellers godt kan være meget usynligt.

Det jeg håber nu er, at alle forvaltninger går ind og tager det her op og tager det seriøst, sådan så det ikke bare er et område, hvor man siger, det er sådan noget, borgmester Mikkel Warming og resten af Socialudvalget kan sidde og rode rundt med, men at alle forvaltninger påtager sig et ansvar i forhold til at sige, men det her er en opgave, der skal løftes bredt.

Jeg ved, fordi jeg selv sidder både i BIF og i BUF, eller i BIO og BUE, at der bliver arbejdet med handleplaner i forhold til, hvordan bekæmper vi fattigdom, hvordan bekæmper vi følgerne af fattigdom eller reducerer følger af fattigdom.

Jeg har tænkt mig at få en forklaring fra de andre forvaltningsborgmestre her på, hvad har man tænkt at sætte i værk på deres område, hvordan har man tænkt sig at gå ind i det her, vil man gå ind og lave handleplaner også. Og hvis man ikke vil det, så kunne jeg i hvert fald godt overveje at stille et ændringsforslag til den her undersøgelse, at vi også følger op på den måde.

Men jeg vil lige give dem chancen for lige at høre fra de andre borgmester: Hvordan har I tænkt jer at følge op på den undersøgelse, der ligger nu her, fra jeres områder af?

Thor Buch Grønlykke (A): Fattigdom forklarer desværre stadig i høj grad de sociale skel, vi ser i vores samfund. Der er mange, som har villet aflyse ligesom de økonomiske perspektiver af sociale skel som forklaring. Det viser sig, at det ikke er rigtigt, det er der desværre ikke grund til. Det er stadig, som det har været tidligere, i overvejende omfang fattigdom, der er årsag til, at folk har det dårligt og til sociale skel i vores samfund.

Vores undersøgelse, som på udmærket vis er blevet lavet af forvaltningen, viser, at fattige er socialt isolerede, fordi de ikke har råd til fritidsaktiviteter, at de 40 pct. ikke går til tandlæge, og jeg tror, det var 25 pct., som ikke køber receptpligtig medicin, altså alvorlige omkostninger for dem, som er fattige.

Som Mikkel Warming også var inde på, så vil jeg gøre opmærksom på, at dem, som vi taler om her det er de langtidsfattige og de mellemlangtidsfattige, de unge mennesker, som er fattige helt kort tid, et år, de mener jeg ikke, man skal se på med samme alvor.

Men som kommune så er vi forpligtet til, synes jeg, at gøre noget særligt for de fattige, vi har her i kommunen. Vi bliver nødt til at huske på, at vi har lavet en velfærdsstat, som måske er for hele samfundet, men som i vid udstrækning er blevet for de velstillede. Det ser vi med vores berettigede betydelige fokus på skolen og på vores daginstitutioner, og det ser vi på en lang række andre områder, hvor det er fuldt berettiget, men det er lige så vigtigt, at vi har fokus på, at vi får hjulpet dem, som har aller mest brug for det, fordi det kunne vi måske blive endnu bedre til.

Det er derfor vigtigt, at vi får fulgt op på den her undersøgelse med forslag fra alle udvalg her i Borgerrepræsentationen. Vi ser fra Socialdemokraternes side frem til den fortsatte proces og også til et fortsat fokus på, hvilken betydning overførselsindkomster har. Fordi det er jo et overvejende nationalt skabt problem, når disse mennesker ikke har tilstrækkelige ressourcer, og vi har som kommune forpligtelse til at sætte fokus på det, således at regeringen kan tage deres ansvar alvorligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Finn Rudaizky (U): Måske vil det være rimeligt at spørge socialborgmester Mikkel Warming og flere af hans medkampaner, som forsøger at sprede urigtige oplysninger om den reelle fattigdom i København, om, hvorfor socialborgmesteren helt lukker ørerne for de meget kraftige indvendinger mod selve undersøgelsen og også mod borgmesterens overfortolkning af de faktiske forhold.

Hvorfor gør det ikke indtryk på borgmesteren, når velfærdsminister Karen Jespersen siger, at der i realiteten kun er 15.000 fattige i København og ikke 66.000 københavnere?

Hvorfor gør det ikke indtryk på borgmesteren, når formanden for Rådet for Socialt Udstødte, Preben Brandt, siger, at de 16 pct. københavnere, som er lig med 66.000 københavnere, som rapporten beskriver, ifølge Preben Brandt er vildt overdrevet?

Hvorfor gør det ikke indtryk på borgmesteren, at direktøren for tænketanken Cepos, Martin Aagerup, siger, at det er problematisk, hvis billedet af de 16 pct. fattige i København får lov til at brede sig?

Hvorfor gør det ikke indtryk på borgmesteren, at Steen Bocian fra Den Danske Bank siger til fattigdomsundersøgelsen, som slet ikke har taget hensyn til friværdier og kapitalpensioner, at hvis man ikke har taget højde for de ting, så er undersøgelsen svær at bruge til noget?

Hvorfor gør det ikke indtryk på borgmesteren, når andre end borgmesteren her i denne forsamling gerne vil gøre noget ved den reelle fattigdom i København, men at det må være rimeligt, at vi kender problemets reelle omfang, før vi iværksætter initiativer på basis af helt forkerte tal og vildledende oplysninger?

Hvorfor vil borgmesteren ikke indse, at det drejer sig om at målrette hjælpen og indsatsen til de borgere, der rent faktisk har et reelt fattigdomsbehov?

Hvorfor vil borgmesteren slet ikke fortælle os, at rent faktisk er andelen af fattige i København faldet i de senere år?

Hvorfor synes borgmesteren mon, det er rimeligt, at hans fattigdomsundersøgelse udelukkende vurderer fattigdom ud fra, hvor meget folk mindst skal have i indtægt for at klare sig, herunder hvor meget de skal have til rådighed, når de faste udgifter er betalt? Store opsparinger, kapitalpension, arveformuer og friværdi tæller slet ikke med i regnestykket, og heller ikke boligudgiften tæller med.

Hvorfor er det så vigtigt for borgmesteren at lade udgive en brochure om såkaldt fattigdom i København, hvor borgmesteren helt glemmer at nævne, at f.eks. en enlig alderspensionist, førtidspensionist eller en efterlønner uden børn med en disponibel indkomst på under 90.000 kr. i 2007 og med en anslået friværdi ejerboligformue på 2 mio. kr. og med en udbetaling hver måned på 10.000 kr. fra en kapitalpension i undersøgelsen registreres som fattig i statistikken i denne borgmesterens fattigdomsundersøgelse?

Hvad er den egentlige årsag til, at en ellers dygtig borgmester ikke vil indse, at der naturligvis bør udarbejdes en revideret fattigdomsundersøgelse?

Hvad er årsagen til, at borgmesteren i slutningen af marts måned i år udtalte, at årsagen til, at Københavns Kommune sidste år tvangsfjernede de 109 børn, og at årsagen til, at 9 ud af de 10 af dem kommer fra familier med anden etnisk baggrund end dansk, ifølge borgmesterens udlægning er fattigdom? Hvordan hænger det sammen med den modsatte udtalelse fra formanden for Københavns Børne- og Ungeudvalg, som slet ikke mener ifølge udtalelserne i pressen, at fjernelserne skyldes fattigdom, som borgmester Mikkel Warming helt uden dokumentation påstår?

Jeg tror, jeg kan give noget af svaret på borgmesterens usammenhængende arbejde. Borgmesteren vil naturligvis gerne have del i en politisk succes, og det kan jeg sagtens unde borgmesteren. Men så vil jeg bare foreslå, at borgmesteren får sit grundlag i orden, før han optræder som de fattiges talerør og åbenbart et indbefattet talerør for københavnske borgere, som ikke betragter sig selv som fattige, men som borgmester Mikkel Warming for alt i verden gerne vil markedsføre sig over for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Jeg vil gerne foreslå, at man har is i maven, og at Københavns Kommune og det politiske flertal finder ud af, at der skal gøres rigtig meget for dem, der er reelt fattige, men at vi skal passe på ikke at blæse sagen op i helt unaturlige højder.

Margrethe Wivel (B): Vi har fået lavet en fattigdomsundersøgelse i København, og det er rigtig godt. Vi kan nu identificere grupper af fattige, og hermed kan vi selvfølgelig også gøre den indsats, vi finder politisk korrekt.

Jeg synes særlig, det er vigtigt, at vi i denne undersøgelse også peger på, at der også bliver fremlagt fremadrettede initiativer, herunder hvordan reducerer vi antallet af fattige. Jeg har lyst til at gribe fat i, at der bliver nævnt muligheden for at opdyrke nye job. Det synes jeg er et rigtig godt forslag, at vi begynder at tænke vores arbejdsmarked meget bredere, end vi ser det lige nu, hvis vi også skal få match 4 med i vores økonomiske opsving.

Men vi skal også reducere følgerne af fattigdom, herunder økonomirådgivning. Jeg ser i min dagligdag rigtig, rigtig mange etniske minoritetskvinder, enlige mødre med en del børn, for hvem økonomien er løbet løbsk. Havde de fået en rådgivning i forhold til fake-telefonabonnementer, mærkelige lån man kunne tage her og nu osv., så kunne de måske i hvert fald have stået i en lidt lettere situation. Og som det blev sagt, en lidt lettere økonomisk situation ville måske også give lidt mere overskud til at klare andre problemer.

Endelig vil jeg sige, at vi fra radikal side også støtter op om forslaget, at det her skal være en all-round-indsats, vi skal have alle forvaltninger med eller i hvert fald refleksion fra alle forvaltninger om, hvordan man kan sætte ind, det er ikke kun en socialforvaltningsopgave, der er mange flere. Og også sundheds- og omsorgsforvaltningen må se deres opgave i at udbedre følgerne af fattigdom for ældre.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg synes, det er rart, at vi har fået det her materiale. Jeg synes også, det er rart, at vi her kan følge, selv om det er bekymrende, selv om der er så mange fattige i Københavns Kommune.

Om tallet er på 66.000, eller det er mindre, så er det, at der er familier, som har levet i fattigdom igennem mange år, det være sig boligsikringen, der er loft over, noget, man kan hive fat i regeringen på og så sige, jamen hvordan kan det være, bare for at tage et eksempel, det var et eksempel i Sundby Vest, det er bare sådan et lille område, 17 familier, der blev sat på gaden. Det må vel ikke være familier, som har penge nok, ellers havde de nok betalt huslejen, det er nok familier, som er på fattigdomsgrænsen.

Vi ser børn, som ikke kan gå til fritidsaktiviteter, det kan være fritidshjem, det kan være klubber, det vil sige, at de er ude af de sociale relationer med andre kammerater. Det er ligeledes børn, der ikke er med på lejrskole, det har forældrene ikke råd til, eller det er børn, som ikke går til fritidsaktiviteter som alle andre.

Det her er kun overfladen, vi ser, det bliver meget værre med de besparelser, der kommer på de forskellige socialcentre, hvor man så slet ikke kan gå ind og yde noget overhovedet. Der er virkelig børn, som bliver sat til side.

Derfor synes jeg, det er rart, at vi nu tager fat, og jeg hører, alle forvaltninger tager fat. Men der, hvor jeg synes, man allermost skulle tage fat, det er faktisk fra regeringens side, det er der, hvor man i hvert fald skal kunne forsøge at give kommunerne så meget, så børnene kan få nogle ordentlige levevilkår. Vi har nogle familier, der kan komme i arbejde, fordi mange af de børn, kan man sige, der bliver anbragt – nu hørte jeg, det kom på tale, at borgmesteren og formanden for Børn- og Ungeudvalget var uenige. Nej, det skyldes, der er mange faktorer med, når børn bliver fjernet uden for hjemmet, det kan både være forældre, der er psykisk syge, men de kan heller ikke have et arbejde. Derfor kan man så sige, jamen så går man jo også ind i og ser på økonomien, og det kan også være det, der gør, at der er fattigdom.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Jeg vil i hvert fald for mit vedkommende sige, og jeg tror også for min gruppes vedkommende, at vi i hvert fald er meget tilfredse med det her, og vi vil i hvert fald arbejde videre og gøre alt for, at det bliver minimeret.

Borgmester Mogens Lønborg: Da vores socialpolitiske ordfører er fraværende, så skal jeg bare ganske kort på mit partis vegne nævne, at det her problem er et utrolig væsentligt problem, der er taget op, det vil jeg da gerne kvittere for.

Et væsentligt problem kræver også en seriøs behandling, ikke mindst som en, der i mange år har undervist i statistik, skrevet lærebog i statistik, der kender jeg altså også statistikkens begrænsninger. Man kan ikke afdække virkeligheden med de metoder, der er anvendt her. Vi ser jo, hvor galt det går, når man ser landkortet over, at der, hvor fattigdommen er oppe i den højeste kategori på landkortet over København, det er Ryvangskvarteret. Tag en tur ud ad Ryvangs Alle og kig ind i fattigdomskvarteret der, det er det, den her analyse viser, at Ryvangskvarteret har den mørkeste farve på det her landkort over fattigdom. Det indikerer nok, at der er noget galt med undersøgelsen, og det er synd og skam, at et så væsentligt problem ikke bliver ordentligt belyst. Der skal sociologisk tilgang til og ikke så meget statistisk tilgang til, for at man kan få belyst fattigdomsproblemerne i København. Det her skrider til himlen af at være et stykke overfladisk arbejde, og det synes jeg er synd og skam.

Det andet, jeg så vil sige, det er, at når nu socialborgmesteren er så optaget af at afhjælpe fattigdommen, så kan det undre, at borgmesteren og borgmesterens parti ikke kan bakke op f.eks. op om, når vi udleverer eller tilbyder offentlige ydelser, f.eks. mad til ældre hjemmeboende, at man så ikke giver rabatten differentieret, sådan at de fattigste, kære borgmester, de fattigste får rabatten, hvorimod de, der godt kan betale selv, ikke får rabatten, fordi så bliver fattigdomsproblemet afhjulpet det mere, når vi i den givne konkrete situation havde en bestemt sum penge til at afhjælpe udgifterne til pensionistmad. Men Enhedslisten ønskede ikke at differentiere, ønskede ikke at imødekomme de fattiges betrængte økonomi, man ønskede også, at de velhavende pensionister skulle nyde godt af en rabatordning.

Det synes jeg sådan set er tankevækkende, og jeg vil gerne have, at socialborgmesteren kommer op og forklarer forsamlingen, hvorfor man ikke, da man havde chancen for at hjælpe de fattige ældre i København, greb den chance.

Borgmester Jakob Hougaard: Det blev efterlyst, at andre borgmestre også går herop og kommenterer den her dagsorden om fattigdom.

Det er en rigtig vigtig dagsorden, og vi kan gøre rigtig meget. Jeg synes, det er vigtigt, at vi erkender, at selv om vi lever i et rigt samfund, så har vi en marginalisering, og det ikke er et nyt problem, det har været et problem i mange år, og det har også udgjort i forhold til tal flere gange før bl.a. fra Københavns Statistik, som tidligere har sagt, at vi har omkring ca. 10 pct. marginaliserede i byen. Det synes jeg også blev bekræftet i nogle af de nye tal, som kommer frem, at det er et problem vi skal have løst.

Derfor er jeg lidt ked af, når Finn Rudaizky og andre begynder at gøre det her til en talkrig. Det her handler om mennesker, og det handler om nogle problemer, som vi også kan se, når vi bevæger os rundt i byen. Vi har mange hjemløse, vi har mange på kontanthjælp, som også har været uden for arbejdsmarkedet længe. Vi har også udsatte områder i vores by, og de problemer skal vi løse.

Det vigtige budskab er, at det kan vi løse, hvis vi gør det sammen, og derfor er jeg rigtig glad for, at borgmester Mikkel Warming tager den her dagsorden op. Jeg vil meget gerne ind også i en forhandling med Mikkel Warming og andre borgmestre for at tage nogle initiativer på dette område.

En af de måder ud af fattigdom, som vi jo faktisk har, det er at arbejde med beskæftigelsen. Vi kan jo se, at der er flere og flere, som kommer ud i arbejde. Der vil det være utrolig konstruktivt at arbejde med fattigdomsundersøgelsen i forhold til nogle af de målgrupper, som har en risiko for at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

komme ud i en permanent marginalisering. Jeg tænker bl.a. på psykisk syge, som er unge, på nogle af de handicappede, på nogle af de lidt skæve eksistenser, som måske har gået ledige i nogle år og har brug for en særlig hjælp til at vende tilbage ind i samfundet og få et arbejde. Det synes jeg, at vi skal samarbejde om.

Jeg synes også, det er vigtigt, at sundheds- og omsorgsborgmesteren også får gjort noget i forhold til den her problemstilling på hans område. Vi kan jo se i statistikken, jeg tror, det er 40 pct. af de ældre i København, der får ældrechecken, det er jo et udtryk for, at den disponible indkomst ikke er høj. Det er selvfølgelig rigtig vigtigt, at vi i vores by har plads til de ældre og giver dem ordentlige forhold, så det synes jeg ikke skal være en diskussion, som skiller os i forhold til forskellige partimæssige opdelinger. Vi skal gå sammen om at løse den her opgave, fordi vi ikke vil have en by, som er delt, og som har fattige.

Leslie Arentoft (V): Den her fattigdomsundersøgelse, der er lavet her, kan vi desværre ikke bruge til noget som helst, det er lidt ærgerligt. Men man kan faktisk være mangemillionær og optræde på den her liste som fattig. Det kan man, hvis man f.eks. har en stor friværdi i eget hus og laver det, der hedder en nedsparring, dvs. man sparer ned i sit eget hus. Så som mangemillionær kan man altså optræde i den her fattigdomsstatistik, det er overhovedet ikke noget problem og det vil de også helt klart gøre.

Det er også klart, at det kan ikke være rigtigt, at hver ottende københavner er fattig, det er ganske enkelt ikke sandt. Da man forelagde det her spørgsmål til forvaltningen, der sagde de, arh man skulle måske ikke hænge sig så meget i tallene, jamen det er jo det, øvelsen er gået ud på her, det er jo netop at kvantificere fattigdommen. Hvis man så ikke kan hænge sig i tallene, så kan man ikke bruge undersøgelsen til noget som helst. Så det er smadderærgerligt.

Så vil jeg sige om de handlingsplaner, der er sat i værk, 10 stykker af dem, jeg kunne nu kun få det til 9, men den tiende det er jo så, at man skal undersøge sagen nærmere. Men lad os tage de 9 punkter, der er til handlingsplan, jamen 8 ud af de 9 punkter består bare i, at nu skal vi gøre en ekstra indsats, det hedder en skræddersyet ekstra indsats, det hedder målrettet indsats, styrket aktivitet, øge opmærksomheden, forbedret indsats, kort sagt, man kunne slå dem alle sammen sammen og så sige, man må tage sig sammen i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen. Det er, hvad de her 8 ud af 9 forslag bygger på.

Så er der et forslag tilbage, og det hedder, at man skal opdyrke flere job til udsatte grupper. Hvordan havde man tænkt sig det? Skal det ske her i huset, skal vi ansætte alle, som falder ind under fattigdomsgrænsen? Er det det, man tænker på? Skal vi bare oprette job i de forskellige forvaltninger for jobbets egen skyld.

Så det er en meget, meget tynd handleplan, der er kommet ud af det her, 8 ud af 9 punkter under overskriften "Vi må tage os sammen". Det sidste punkt kan jeg ikke se, hvordan kan realiseres.

Så for Venstres vedkommende må vi stemme nej til 1. "at", og det er jo ikke, fordi vi har noget imod, at man gør en øget ekstra indsats, vi synes bare det er en tynd kop te, de punkter, der er stillet op her, så der vil Venstre undlade at stemme. Det var lidt ærgerligt, det kunne have været lavet anderledes, og det kunne have været lavet, så vi kunne bruge det som et redskab til at gå ind og bekæmpe fattigdommen. Det er det ikke blevet til desværre.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg er meget enig med borgmester Jakob Hougaard i, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at vi skal have det her slagsmål om tal og hvem er nu rigtig, og hvem er nu ikke med i denne her undersøgelse.

Jeg synes, det er en meget, meget flot undersøgelse, der er blevet lavet, jeg synes, det er et rigtig godt stort stykke arbejde, de ansatte i socialforvaltningen har lavet. Jeg synes, det er ærgerligt, at de borgerlige, og herunder også Finn Rudaizky, ikke har lyst til at sætte sig ned og kigge på selve de hi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

historier, der faktisk går på afsavn, fordi så kan jeg slet ikke forstå, at man kan sige, at det kan være skadeligt for folk at lide de afsavn, som bliver beskrevet i rapporten.

I forhold til Leslie Arentoft: Det kan da godt være, at du ikke synes, at de handlingsplaner, man lægger frem, om, at nu skal vi gøre en ekstra indsats, er noget værd, men det kunne måske også være, fordi det er begrænset, hvad vi kan gøre i kommunen. Men jeg vil da anbefale Leslie Arentoft at tage kontakt til sit parti på Christiansborg, som i høj grad er med til at fastsætte, hvad det er for nogle økonomiske rammer, en stor af de folk, der optræder i rapporten, skal leve under, herunder folk på start-hjælp og kontanthjælp.

Så vil jeg da godt lige sige til Finn Rudaizky, at det er meget, meget sjældent, at man hører roser fra den side til Enhedslistens socialborgmester, og ligefrem her fra talerstolen at skulle høre, at han er en dygtig borgmester, det er vi godt nok ikke forvænt med fra den side, men det synes jeg, han har ret i.

Nå. Finn Rudaizky stiller rigtig mange spørgsmål, det har han også gjort i udvalget, og det er fint. Jeg synes, det er dejligt, når politikerne går ind i et seriøst stykke arbejde. Jeg har læst de der svar, som Finn Rudaizky har fået, og jeg ser ud fra dem ikke nogen grund til at ændre min indstilling til fattigdomsundersøgelsen.

Bl.a. refererer Finn Rudaizky til nogle såkaldte eksperter, som har udtalt sig om fattigdomsundersøgelsen, og som i lighed med Finn Rudaizky sætter spørgsmålstegn ved undersøgelsen, herunder, som Finn Rudaizky selv siger, direktøren for Cepos og velfærdsminister Karen Jespersen. Det kunne jo være, de har nogle andre præmisser eller referencer i det hele taget til, hvad det er for et samfund, vi gerne vil have.

Jeg har f.eks. fulgt debatten nede i folketingssalen de sidste mange onsdage, hvor Enhedslistens repræsentanter netop har stillet spørgsmål til Finn Rudaizkys tidligere partifælle, Karen Jespersen, om fattigdom. Det er meget, meget tydeligt, at der er vidt forskellige referencegrupper.

Så nu ser vi jo verden forskelligt, og det er fint, her handler det bare om at hjælpe nogle af dem, som er allermost udsatte i byen. Og det synes jeg er ærgerligt, hvis det skal drukne i, at politikerne står og smider tal i hovedet på hinanden.

Til Mogens Lønborg, jeg har ikke behov for, at min borgmester fortæller, hvad det er, jeg går og laver ovre i Sundhedsudvalget, jeg har helt hovedet koldt stemt imod dit forslag om, at nu skal vi til at dele pensionisterne meget tydeligt op i fattige og rige i forhold til vores velfærdssydelser. Jeg mener absolut ikke, det er en kommunal opgave at tage vare på, at vi har et ulighedsskabende skattesystem i Danmark.

Jeg synes, det er en rigtig, rigtig farlig vej at gå ind på, hvis vi begynder at nedbryde vores universelle velfærdssydelser og laver velfærd om til fattighjælp i stedet for, sådan så det kun er de fattigste, der får del i dem. Det er starten på at nedbryde hele vores velfærdssystem, og det bliver ikke med Enhedslistens stemmer. Jeg håber, at min borgmester til hver en tid vil give mig ret i det.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Signe Goldmann spørger, hvad borgmestrene har sat i værk. Jeg kan sige, at i børne- og ungdomsforvaltningen gik vi i gang, da rapporten kom, med at lave en indstilling og et arbejde for at reducere fattigdommen i forhold til børn og unge i forhold til folkeskolen, fordi det er vigtigt, at alle forvaltninger samarbejder om at reducere den fattigdom, som jo er blevet afdækket med undersøgelsen.

Det arbejde, der allerede er i gang, er jo Faglighed for Alle, som lægger meget vægt på at bryde den negative sociale arv. Vi har også nogle fripladsordninger i daginstitutioner, vi har et forsøg i gang med kontingentfritagelse i klubber, så det er det, der er i gang.

Men der er stor grund til at se på, hvordan man herudover kan bidrage til at reducere fattigdommen. Der er bl.a. fokus på fattige børns kost, særlig fokus på skolemad, der er fokus på børns deltagel-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

se i fritidsaktiviteter, der er fokus på fattige børns deltagelse i det sociale liv med øget risiko for mobning for mobning osv.

For at kvalificere det arbejde lægges der nu op til i en indstilling, som kommer på udvalgsrådet den 16. april, altså lige om lidt, at man starter en bottom-up-proces, hvor vi sender spørgsmål ud til lærere og til pædagoger, bl.a. om, hvorvidt taksterne er en barriere for fattige familier i daginstitutioner, klubber, musikskole, modersmålsundervisning osv., de lokale lærere og pædagoger bliver også spurgt om, hvad de har af forslag, som kan understøtte fattige familiers børns deltagelse i fritidsaktiviteter, om der er mobning specielt i forhold til fattige børn, og om der i øvrigt er yderligere forslag, som i en intensiveret indsats kan afbøde fattigdommens negative konsekvenser.

På baggrund af de dygtige mennesker, vi har på institutioner og i skoler, vil vi så lave en endelig indstilling til en handleplan, fordi det som sagt er vigtigt, at alle forvaltninger bidrager til det her.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde, og borgmester Mikkel Warming har brugt en del af sin taletid.

Borgmester **Mikkel Warming**: Den hellige treenighed af Cepos, Karen Jespersen og Finn Rudaizky, det er rigtigt, dem lytter jeg ikke så meget til. Dem, vi til gengæld har lyttet til, som det også fremgår af undersøgelsen, fremgår af de svar, Finn Rudaizky har fået. Det er folk fra Københavns Universitet, fra CASA, fra Socialforskningsinstituttet, som har været med i en følgegruppe omkring undersøgelsen og har sagt god for dens metoder og for dens resultater.

Det ville man også vide, hvis man gik ind og læste grundigt i undersøgelsen – det er meget til Mogens Lønborg det her – for der kan man se, det står meget tydeligt beskrevet, at man bruger de tal, der er tilgængelige, som Danmarks Statistik har. Danmarks Statistik har tidligere ikke opgjort begrebet formuer.

Det er også derfor, at en metode som budgetmetoden ikke kan stå alene, det gør den heller ikke, den bliver tjekket af med afsavne, hvor man har været ude i en meget omfattende spørgeskemaundersøgelse og afdækket, hvilke afsavn lider københavnere i forhold til f.eks., om man betaler husleje eller gas til tiden, eller man ikke gør på grund af økonomien. Om man må undvære ordineret medicin på grund af økonomi, undvære fodtøj på grund af økonomi, undvære at gå til tandlæge osv. osv., undvære at tegne forsikringer, masser af afsavn og lavet en meget grundig spørgeskemaundersøgelse i den anledning netop for at tjekke af.

Det man har fundet ud af, det fremgår i undersøgelsen, det fremgår også af de svar, Finn Rudaizky har fået flere gange oven i købet, at ja, der er 1,9 pct. af københavnere, der ikke lider nogen afsavn og alligevel falder under fattigdomsgrænsen.

Til gengæld, for det man heller ikke kan måle i Danmarks Statistiks tal, det er gæld og konsekvensen af gæld på ens rådighedsbeløb og konsekvensen af gæld på ens, skal vi sige, daglige liv, det kan man heller ikke måle. Det går nemlig begge veje det her.

Så er der 0,7 pct. af københavnere, der lider afsavn i over 60 pct. i forhold til de goder og aktiviteter, der er blevet spurgt til, men som ikke er blevet defineret som fattige i undersøgelsen. Så ja, det passer nogenlunde.

Hvis man har den frækhed at påstå, at man er ekspert i statistik og så ikke ved, at man ikke kan generalisere, uden der altid kan findes en enkelt undtagelse eller to, så er der noget galt.

Undersøgelsen giver et retvisende billede af situationen i København. Den siger også, og det er jo det, der er interessant, og som står i undersøgelsen, som jeg har sagt fra talerstolen, som står alle mulige steder, at det der er relevant at tage fat i, det er først og fremmest de langtidsfattige, permanent fattige, og det er de mellemlangtidsfattige, netop fordi det, undersøgelsen slår fast, og som hverken Venstre, Konservative eller Finn Rudaizky sådan rigtigt har beskæftiget sig med her fra talerstolen, det er,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

at fattigdom har konsekvenser. Økonomiske problemer giver sociale problemer, økonomiske problemer er med til at skabe sociale problemer.

Derfor er det vigtigt, og det er jo også et af de forslag, som man skal forholde sig til, når de bliver udfoldet som handleplaner, at prøve at gå ind og bremse fattigdom, bremse mennesker, der f.eks. er mellemlangtidsfattige og få bremset, inden man bliver permanent fattig, inden man går ind og bliver langtidsfattig. Det er en af de vigtige ting, som man også kan være med til at identificere på baggrund af det her.

I det hele taget har det været deprimerende at høre de borgerlige, Venstre, Konservative og Finn Rudaizky snakke udenom og grundlæggende ikke ville erkende fattigdommen i København, grundlæggende ikke ville erkende, at den findes, og at den har konsekvenser.

Med undersøgelsen har vi i meget høj grad identificeret de grupper, der er ramt af fattigdom, og derfor kan lave særlige indsatser. De er ikke klar endnu, det er overskrifter, som nu skal udarbejdes, som nu skal udfoldes og behandles senere på foråret i fagudvalget, i Socialudvalget og forhåbentlig også til budgetforhandlingerne om at lave en særlig indsats for at modvirke fattigdommens konsekvenser, for at begrænse antallet af fattige i København, så vidt det er muligt for en kommune.

Fordi når det handler om fattigdom, så er det en lille kendsgerning, at 50 pct. af alle kontanthjælpsmodtagere lever under fattigdomsgrænsen. 70 pct. af alle enlige kontanthjælpsmodtagere lever under fattigdomsgrænsen burde kunne få nogen til at stille det spørgsmål, måske skulle man gøre noget ved kontanthjælpens størrelse her i landet. Det kan vi ikke i København.

Men det er de indsatser, som man laver på baggrund af denne her undersøgelse, man bliver målt på. Det er jeg glad for, at et stort flertal vil være med til, men er desværre ikke overrasket over, at de borgerlige i de forskellige fremtrædelsesformer, de har i denne her sal, ikke vil.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak. Det var næsten til tiden. Borgmester Mikkel Warming har brugt lidt af den næste runde.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det var en meget vred socialborgmester, vi lige har hørt fra talerstolen, skælde ud til højre og venstre, meget indigneret, måske mest til højre ja.

Når man sætter en undersøgelse i gang, så er det sådan set for at blive klogere. Når man sætter en undersøgelse i gang, så er det med den forventning, at man får en høj grad af validitet i undersøgelsen. Det er sådan set det, kære socialborgmester, der er vores ærinde, det er at sige, hvis vi skal blive klogere på fattigdomsproblemerne, så skal vi have en ordentlig undersøgelse, vi skal have viden, der kan bruges, så vi kan målrette indsatsen. Der er dybeste set ikke ret meget viden, der er tilført os, som vi ikke vidste i forvejen.

Så får vi at vide, vi skal ikke hænge os i tallene. Hvad skal vi så hænge os i? Altså pyt med tallene, og alligevel står der i indstillingen: "Derudover kan 18.910 personer og 31.670 personer eller 8,1 pct."... . Det skal vi så ikke hænge os i, Danmarks Statistik og alt muligt, vi skal ikke hænge os i tal. Hvad er det så? Jeg håber, socialborgmesteren vil forklare forsamlingen, hvad det så er, vi skal hænge os i, hvis ikke det er tal overhovedet, medmindre det sådan set er ligegyldigt at få nogle proportioner ind.

Jeg er helt, helt med på, at om det lige er den ene decimal eller den anden, skal vi ikke hænge os i. Men når man bruger tal i en undersøgelse, så er det for at give nogle proportioner af et problem og også et problems udbredelse. Jeg kunne godt have lyst til at spørge socialborgmesteren og andre, hvordan man eksempelvis har tænkt sig at tilrettelægge en indsats til fattigdomsbekæmpelse i Ryvangskvarteret. Det er et af de virkelig fattige kvarterer ifølge undersøgelsen, det er Ryvangskvarteret, afgrænset af Ryvangs Alle helt op til en vej, hvor jeg i øvrigt selv indtil for nylig har boet, og så ned ad Strandvejen. Det kvarter det er et fattigdomskvarter. Jeg har aldrig haft en opfattelse af i de mange år, jeg har boet der, at jeg boede i et fattigdomskvarter. Men det kan jeg nu læse i en rapport, at det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

et fattigdomskvarter. Nu vil man altså også sætte en indsats ind til at bekæmpe fattigdom i det område. Det synes jeg i og for sig taler sit tydelige sprog om, at den her undersøgelse ikke er helt i orden. Det er derfor, der er stillet forslag om, om vi ikke kunne lave en anden.

Så vil jeg lige til sidst sige om Rikke Lauritzens bemærkninger. Det er ikke, fordi sundhedsborgmesteren skal belære om, hvad Enhedslisten har bedrevet i Sundhedsudvalget, det står sådan set i protokollerne jo, hvordan man har stemt. Jeg skal bare bemærke, at når vi har en chance i Københavns Kommune for at gøre noget ved fattigdomsproblemet for de ældre, så forstod jeg ikke det med skat, fordi jeg tror, det er velkendt, at vi ikke har mulighed for at lave rigtig skattepolitik til fattigdomsbekæmpelse her i København, for vi kan ikke lave progression, vi har en kommuneskatteprocent, der er ens for alle. Så vi kan ikke rigtig bruge skatteinstrumentet til fattigdomsbekæmpelse i Københavns Kommune.

Men så kan vi jo netop differentiere, sådan så vi giver nogle rigtig gode rabatter til de fattigste. Der var de borgerlige med, det syntes vi var en rigtig god ide, der er da ingen grund til at give rabatter til dem, der sagtens kan klare tilværelsen selv. Men det synes Enhedslisten, hvis en skal have én krone, så skal alle have én krone. Det er jo den socialistiske grundopfattelse, som Enhedslisten bygger på, og jeg ved godt, at det ikke er noget, vi kan blive enige om, hverken i dag eller i fremtiden.

Signe Goldmann (F): Jeg bad første gang, jeg havde ordet her, om, at alle borgmestre kom op og fortalte, hvad de havde forestillet sig, at de kunne gøre i forhold til at bekæmpe eller reducere fattigdom og følgerne af fattigdom.

Jeg sagde samtidig, at BUF og BIF eller BUE, borgmester Jakob Hougaard og borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ikke behøvede at sige så meget, fordi der sad jeg selv, og jeg vidste, at der var noget i gang, og det roste jeg i øvrigt også. Jeg synes, det er rigtig godt, at I har taget fat på det, eller at vi har taget fat på det. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad der foregik i de andre.

Den eneste, der ellers har været på talerstolen af borgmestrene, det er borgmester Mogens Lønborg. Men jeg synes ikke, jeg har fået sådan en fornemmelse af, at man decideret er i gang med en handleplan imod fattigdom og følgerne af fattigdom. Derfor vil jeg gerne fastholde, som jeg også annoncerede tidligere, at jeg havde et ændringsforslag, og det skal jeg komme her og læse op, så det læser jeg op her som et 3. "at":

"At samtlige forvaltninger udarbejder handleplaner for, hvordan de på deres område kan bidrage til at reducere antallet af fattige og følgerne af fattigdom."

Jeg synes, det er relevant. Vi ser også, der er en del sundhedsproblematikker i forhold til fattigdom. Jeg synes, det er meget relevant, at der bliver lavet en handleplan også fra sundheds- og omsorgsforvaltningens side. Jeg synes, det er relevant, at Teknik & Miljø f.eks. går ind og kigger på, kan vi gøre et eller andet med helhedsplaner, er der noget i forhold til byplanlægning, boliger, vi kan kigge på. Kultur- og fritidsområdet, hvor jeg også synes, det er relevant at kigge bl.a. på de fattige børn, hvordan vi kan sikre, at de har kultur- og fritidstilbud, så det vil jeg holde fast i.

Så vil jeg bare kort kommentere, fordi nu er der de her tal, at omkring 9 ud af 10 børn, der tvangs fjernes, har etnisk baggrund. Der har også været meget kritik af reelle eller ikkereelle tal. Jeg vil bare sige, jeg sidder selv i Børne- og Ungdomsudvalget, at der ligger ikke nogen reelle tal på, hvor mange procent, der har etnisk baggrund, det er simpelt hen ikke noget, der bliver opgjort. De her tal kommer ud fra Jette Baurtrups mavefornemmelse. Den kan være udmærket, min mavefornemmelse er lidt anderledes. Det er bare for at sige, at på det her niveau, som tallene er, ligger der ikke nogen egentlig dokumentation for, hvor mange procent der er. Så det var bare lige en kommentar til det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Signe Goldmann, må vi bede om ændringsforslaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil gerne sige til borgmester Mogens Lønborg, Finn Rudaizky og Leslie Arentoft, hvem der nu har været heroppe og frygtet, at man ikke skulle hænge sig i tallene. Jo, I skal hænge jer i tallene, hæng jer for guds skyld i tallene, det er jo derfor, vi har lavet dem. Jeg ved ikke, i det omfang, borgmester Mikkel Warming har udtrykt noget andet, så er jeg uenig i det, jeg mener bestemt, man skal hænge sig i tallene.

Men man skal læse hele rapporten og herunder skal man læse, at der i rapporten står, at det, som er bekymrende ved de her tal, eller dem man skal være bekymret for, det er de mellemlangtidsfattige og de langtidsfattige, det er det, der står i rapporten. Det er de tal, som er vigtige at tage udgangspunkt i, det er de tal, som jeg synes, det er vigtigt at hænge sig i, som jeg også sagde i mit første indlæg. Men hæng jer for guds skyld i tallene.

Så er der nogle, som er meget kede af, at der er nogle, som man frygter kunne være vældig rige eller i hvert fald for rige til at være med i gruppen af fattige, som er med her. Forvaltningen har jo faktisk prøvet at undersøge, hvordan det ville være, hvis man prøver at bruge de der tal. Det viste sig, at det er ganske begrænset, som Mikkel også sagde, det var ikke praktisk. Vi har snakket om, vi gerne ville have de her tal med, det var ikke muligt, fordi de sammenlignelige tal ikke fandtes. Det ville selvfølgelig have gjort tallene endnu sikrere, det havde næppe gjort det anderledes, det ligger stort set, som det gør, fordi antallet af folk, der har store både nede i havnen og samtidig er fattige, er faktisk ikke særlig højt. Hvis man kunne finde på at være overrasket over det, så vil jeg sige, det er jeg ikke. Til gengæld er der nok en del, der har gæld, og derfor så er tallet nok ret præcist, sådan som det faktisk foreligger. Det er i hvert fald det, som forvaltningens tal tyder på.

Så vil jeg sige, hvad er det egentlig, man er imod, der bliver talt meget imod den her undersøgelse fra Leslie Arentofts side og Finn Rudaizkys side osv., hvad er det egentlig, man er imod. Kunne man ikke være imod de tal, som er relevante at diskutere her, nemlig at det er for mange penge at forlange, at folk skal have for, at vi betegner folk som fattige, de tal, som er lagt til grund for det her. Det er de tal, som I skal hæng jer i, synes jeg, det er de tal, som er væsentlige at diskutere, er det for meget forlangt.

Dernæst gør op med jer selv, hvordan kan det være, at de her mennesker, som vi har undersøgt, ikke føler, at de har penge til at gå til tandlæge, at der er så mange, der heller ikke tager deres medicin osv., det er nogle ting, som der er grund til at overveje virkelig at hænge sig i, det er de tal, man virkelig skal hænge sig i.

Så vil jeg til sidst tilkendegive, at vi fra Socialdemokraternes side, lidt i modsætning til Rikke Lauritzen fra Enhedslisten, er villige til at se på at lave specifikke indsatser rettet mod fattige. Altså det er ikke sådan, så hvis vi har nogle, der er fattige, og vi skal gøre noget særligt for dem, at vi så skal gøre det for alle. Vi er villige til at se på indsatser i de forskellige forvaltninger, som kan sikre, at de mennesker, som er fattige i denne her undersøgelse, kan have en tilstrækkelig livskvalitet, og hvad vi opfatter som basale servicegoder i vores samfund, uanset at vi ikke ville kunne gøre det for alle borgere.

Finn Rudaizky (U): Jeg synes, at debatten faldt lidt ud af trit med folks holdninger og faldt helt i bund, da borgmester Mikkel Warming forsøgte at beklukke dem, som har nogle kritiske bemærkninger til selve undersøgelsen.

Jeg synes, det er meget, meget svært at diskutere på en måde, hvor modparten bliver anklaget for slet ikke at ville gøre noget for de fattige, selv om man har sagt det modsatte. Men det er en ny stilart, som vi kender fra Socialudvalget, og jeg er meget ked af, at den ligesom useriøse måde at debattere på skal føres herind i Borgerrepræsentationen.

Så har jeg konstateret, at borgmester Jakob Hougaard og Rikke Lauritzen var meget kede af, at der blev diskuteret tal, borgmester Jakob Hougaard nævnte, der var talkrig. På den anden side mener

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Thor Grønlykke, at vi skal tage hensyn til tallene. Så måske er det lidt svært at forstå, hvad det egentlig er, vi skal tage hensyn til, og hvad de i virkeligheden mener.

Men Leslie Arentoft og Mogens Lønborg var jo også inde på, at undersøgelsen jo netop er lavet med henblik på at finde grupper, som har en reel fattigdom, og som kommunen og forhåbentlig alle sammen vil være med til at sætte en kraftig indsats ind for.

Der er ingen grund til at beklikke nogen som helst, at man ikke vil gøre noget for nogen, der gerne vil gå til tandlægen, det har vi vidst i adskillige år eksempelvis, lige måske det eksempel er nok så dårligt, men der er masser af andre ting, hvor undersøgelsen også viser, at man ikke har råd til at sende børnene i foreninger osv. osv.

Mange af de ting, der er kommet frem i undersøgelsen, jeg vil ikke underkende dem, jeg vil bare sige, at dem har vi kendt i forvejen. Der er kommet nogle andre ting frem, som er væsentlige, og jeg vil gerne understrege, at det er væsentligt, at undersøgelsen er blevet lavet. Men det er også væsentligt, at de, der eksternt læser denne her undersøgelse, og som kigger på, hvad er det, Københavns Kommune laver, om de nu også vil tage denne her undersøgelse alvorligt. Det er også vigtigt, at vi selv tager den alvorligt.

Når Rikke Lauritzen nævner, at vi skal se på afsavnene, så er jeg da sådan set fuldstændig enig med Rikke Lauritzen, det er jo netop det, som jeg også har gjort, og som er blevet overhørt i det indlæg, jeg havde. Jeg vil gerne se på afsavnene, men jeg vil gerne sørge for, at de afsavn, som folk har, det er nogle, som har nogle reelle fattigdomsafsavn, og som vedrører de 15.000 reelle borgere, der har det behov, og ikke det tal på 66.000, som borgmester Mikkel Warming og andre markedsfører sig med i medierne og også på en integrationskonference, som har været her for nylig her på Rådhuset, hvor tallet 66.000 blev nævnt.

Så vil jeg gerne, da borgmester Mikkel Warming jo går meget op i referencepersoner, det synes jeg sådan set, at han skal have lov til, have lov til at understrege, at en af dem, som måske er nærmere en af Mikkel Warmings referencepersoner, nemlig Preben Brandt fra Rådet for Socialt Udstødte, gør det heller ikke indtryk på borgmesteren, at Preben Brandt ikke mener, at undersøgelsen giver et retvisende billede af fattigdommen i København?

Så vil jeg gerne i relation til Signe Goldmanns bemærkning, fordi det var der faktisk en interessant oplysning at få, vi der har hørt debatten om fjernelser af unge mennesker, hvor vi hørte fra den ene side, formanden for Ungeudvalget, der sagde, det ikke var på grund af fattigdom, og så hørte vi, at borgmester Mikkel Warming, som sagde, at de blev fjernet, fordi de var fattige. Jeg har altså citatet med her, så borgmester Mikkel Warming behøver ikke at tage sig til hovedet her, jeg har citatet med for en sikkerheds skyld, fordi det tænkte jeg nok skulle blive nødvendigt.

Jeg vil gerne sige, hvis det er således, at formanden for Børne- og Ungdomsudvalget har baseret sine udtalelser på mavefornemmelse, kan Signe Goldmann så bekræfte eller afkræfte, hvorvidt borgmester Mikkel Warmings udtalelser om, at alle disse, der bliver fjernet med etnisk baggrund, at det også er en mavefornemmelse. Så er det simpelt hen bare en pseudodebat, som man fører for at markere sig for at markere sig og for bare at sige noget, eller hvad skal vi regne med?

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Jamen jeg vil bare sige til Finn Rudaizky, at nu er Jette Bautrup til stede i salen, så jeg synes, vi kan jo sådan sende spørgsmålet videre til Jette Bautrup.

Det, jeg sådan set bare sagde, det er, at der ligger ikke nogen officielle tal for Børne- og Ungdomsudvalget, hvor mange der har etnisk baggrund af de børn, der bliver tvangsfjernet. Det er det eneste, jeg siger. Så kan jeg have en fornemmelse; min fornemmelse siger mig, at det er 2/3, men det er sådan set ikke noget, jeg kan dokumentere på nogen måde. Vi har som sagt ikke statistikkerne.

Men hvis du vil have yderligere uddybet, hvor Jette Bautrup har sine tal fra, så synes jeg, du skal henvende dig til hende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Selv i korte bemærkninger, Signe Goldmann, må man ikke have direkte tale.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Når man citerer, skal det helst være rigtigt. Jeg har kommenteret på en situation, hvor artiklen handler om en overrepræsentation blandt tvangsfjernede fra etniske mindretal. Jeg er i øvrigt enig med Signe Goldmann i, at der ikke findes noget officielt tal, men alles fornemmelse er vel, at der er en overrepræsentation, så det kan godt være faktum. Om tallet er det ene eller det andet, det er der ingen, der ved, vi må nemlig ikke registrere efter etnicitet i sådan nogle sager.

Der har jeg hevet fattigdom frem som en forklaringsmodel på, hvorfor man ser, at der er en overrepræsentation af unge med anden etnisk baggrund end dansk blandt tvangsfjernede, fordi vi kan se, at der er en overrepræsentation blandt fattige københavnere, af mennesker med anden etnisk baggrund end dansk, og at der er en sammenhæng mellem økonomiske problemer og sociale problemer.

Så mener jeg ikke, der er større grund til at køre den til at forsøge desperat, meget desperat at prøve at få en stor uenighed ud af det, som jeg synes, Finn Rudaizky lidt patetisk forsøger at få.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg beklager, jeg lige var udenfor, så jeg hørte ikke, hvad spørgsmålet præcis var fra Finn Rudaizky. Men jeg kan forstå på Signe Goldmann, ja, det er rigtigt, som formand får jeg alle sagerne, og jeg må indrømme, at når der er bestilt tolk, og når det er familier med anden etnisk baggrund eller med navne, så vi kan se det, så bliver det ikke registreret her i København. Men de bliver registreret i Århus og i Odense, og det er fuldstændig rigtigt, den ligger, som jeg også har sagt, vil jeg tro, oppe på 85 pct.

Men vi skal lige regne med, når vi taler om det her, så er det børn, som bliver anbragt uden for hjemmet uden forældrenes samtykke. Vi har en overrepræsentation af danske børn, som bliver anbragt uden for hjemmet med forældrenes samtykke, der er vi her i Danmark oppe på 14.000.

Så jeg tror, vi skal sådan lige lade være med at lade det spille ind, som er det fattigdom eller ej, de børn, der bliver anbragt, det er børn, hvor det kan være forældre, som er psykisk syge, det er forældre, der ikke kan den omsorg, der kan være mange grunde til det.

Men jeg synes ikke, vi ligefrem skal tage det ind her, der synes jeg, at vi skal sige, at om børn bliver anbragt, eller de ikke bliver anbragt uden for hjemmet, så ser vi i dag, at der er børn, som lever under fattigdomsgrænsen. Der er børn, som ikke kan være med i fritidsaktiviteter, der er børn, hvor vi andre almindelige tager på sommerferie, så kan de ikke engang komme i Tivoli, så hård er deres økonomi.

Vi ser rigtig mange familier, som ikke kan blive boende i deres bolig. Det er jo også fattigdom, og det er det, vi herfra skal bekæmpe. Men det man i hvert fald skal det er at prøve, at alle de begrænsninger, man fra regeringens side har lagt, det er dem der skal væk, netop på det her område.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (U): Så vil jeg bare konstatere i svar til borgmester Mikkel Warming, at jeg forstår borgmester Mikkel Warmings seneste udtalelser som, det er hans egen fornemmelse, uden at han har nogen dokumentation for det. Ydermere så har han så tidligere udtalt til Danske Kommuner online den 27. marts noget, der er lidt mere håndfast, at de pågældende altså var fattige, det var baggrunden for, at de blev fjernet.

Det er kun for ligesom at forstå, hvad det er, borgmesteren mener. Jeg synes også, det er vigtigt, at det signal, som borgmesteren sender herfra i hvert fald, at det er et, som vi ved, er det borgmeste-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

rens mavefornemmelse, er det borgmesterens seriøse dokumentation for tingene, eller er det bare noget, der bliver sagt fra andre, der måske ikke er helt inde i detaljerne, ikke kan kontrollere det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Nu går vi til 3. runde.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil godt tage tråden op fra Signe Goldmanns, synes jeg, meget konstruktive indlæg her fra talerstolen, hvor Signe Goldmann lægger op til, at de forskelle forvaltninger og udvalg udarbejder handlingsplaner med henblik på, hvad vi vil gøre. Det vil jeg gerne være med til i hvert fald, kan jeg sige, for så vidt angår sundheds- og omsorgsområdet.

Hvor meget vi kan gøre, er jeg sådan lidt mere skeptisk over for. Jeg mener ikke, nu har jeg lige siddet og hurtigt løbet igennem, hvad vi egentlig har af virkemidler på sundhedsområdet, det mener jeg faktisk ikke, vi kan gøre ret meget for egentlig at bekæmpe fattigdom.

Altså fattigdom er jo i hvert fald i udgangspunktet, det er jo ikke åndelig fattigdom, vi taler om, det er økonomisk fattigdom, og fattigdom handler jo et eller andet sted om økonomi. Vi kan i princippet gøre to ting: Vi kan enten øge indtægterne eller reducere de udgifter, mennesker har.

Øge indtægterne i hvert fald for ældrebefolkningen er lidt svært, hvis de er gået på pension, at gøre her i København. Det kan man så gøre i Folketinget, men det kan vi ikke gøre her ret meget, vi kan ikke sætte indtægterne for folkepensionister op. Men vi kan reducere deres udgifter, og det er det, vi har forsøgt at gøre i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg vil bare godt endnu en gang nævne, og der synes jeg sådan set, Enhedslistens dobbeltspil, for nu ikke at sige hykleri, viser sig. Når vi så har chancen, og vi har ikke mange virkemidler at gøre med på sundheds- og omsorgsområdet, når vi så vælger at sige, her har vi mulighed for at lette hverdagen, og det var betydelige beløb, vi kunne lette med, hvis vi fik lov til, jeg ved godt, det kræver en lovændring også, men Enhedslisten vil slet ikke være med til at henvende sig, så kunne vi faktisk lette udgifterne betragteligt for de fattigste ældre.

Næh, det vil Enhedslisten ikke, fordi så kommer det i karambolage med noget, der er mere helligt for Enhedslisten end at hjælpe de fattige, det er at udfordre den velfærdsstat, som Enhedslisten elsker, og som betyder, at vi alle skal betale til hinanden. Hvis en skal have, skal alle have. Det princip er universelt, vi hørte det fra Enhedslisten, Rikke Lauritzen sagde det heroppe, og det er vigtigere, det er meget, meget vigtigere end at hjælpe de fattige.

Skidt med, at vi så ikke helt kan reducere madpriserne så meget, så de fattige får noget, det andet er meget vigtigere. Det synes jeg i og for sig ikke er særlig hæderligt, og i hvert fald synes jeg, når man betænker, hvor vred socialborgmesteren var over for de borgerlige og negligerede de borgerliges ønske i at hjælpe de fattige.

Altså jeg har mange gange brugt det udtryk, at jeg mener, når det gælder de offentlige ydelser, så skal vi agere Robin Hood, vi skal tage dem væk fra de rige, der kan selv, og så skal vi give noget mere til de fattige. Det vil Enhedslisten ikke, Enhedslisten vil ikke iklæde sig Robin Hood-kostymet og gå rundt i den offentlige sektor og omfordele til gavn for de fattige.

Så står man her fra talerstolen med en vrede, som jeg sjældent har hørt fra socialborgmesteren og harcelerer over vores manglende vilje til at ville imødekomme de fattiges behov.

Rikke Lauritzen (Ø): Nej, borgmester Mogens Lønborg, jeg vil ikke være med til at erstatte vores velfærdssystem med fattighjælp, jeg vil ikke være med til at ødelægge vores universelle velfærdssystem, som betyder, at folk i dag gerne vil være med til at betale skat, sådan så vi kan sikre, at alle får del i velfærdsgoderne.

Jeg vil ikke være med til, at vi ødelægger det samfund ved at sige, at det kun er de fattigste i samfundet, der skal have del i vores velfærdsgoder, fordi de andre kan betale, fordi så ender det med, at vi ikke engang har råd til at give velfærd til de allerfattigste.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Sundhedssystemet er et rigtig, rigtig, rigtig godt eksempel på det, det kan man ikke klandre en konservativ for måske, men det kunne man i hvert fald fra regeringspartneren inde på Christiansborg, nemlig Venstre, som er i gang med fuldstændig at udhule hele vores sundhedssystem, fordi man indfører private sundhedsforsikringer osv. osv. Det vil jeg simpelt hen ikke være med til at indføre i ældreplejen i København, det kan jeg roligt love borgmesteren.

Det kan godt være, at en konservativ borgmester synes, det vil være rigtig, rigtig fint at indføre fattighjælp i København i stedet for velfærdsydelse, og at vi skulle lade alle sammen sidde og lege Robin Hood og klappe os selv på hovedet, fordi vi er så gode ved de fattige.

Det kommer sådan set ikke bag på mig, fordi hvad jeg ellers kender til borgerlig socialpolitik, eller hvad det er, man skal kalde det, så er det netop hattedameprincippet, hvor man kan gå hen og gøre aflad ved lige, "jeg har klappet en hjemløs på hovedet i dag" eller sørget for, at den fattige også lige fik mad her i løbet af onsdagen. Det vil jeg ikke være med til, no way, jeg synes, at alle vores pensionister skal være sikret, at vi også i fremtiden kan sørge for, at de får den pleje, de skal have.

Grunden til at jeg nævnte skattesystemet, jeg er godt klar over, at vi ikke kan ændre skattesystemet herfra, grunden til at jeg nævner det var netop, som jeg startede med at sige, at det er altså via, at vi har det skattetryk, eller hvad man skal kalde det, i Danmark, at vi kan sørge for, at der er penge nok til, at vi alle sammen kan få det.

Det siger da sig selv, det er da logik for selv en konservativ borgmester, at hvis det er, at man ikke længere har del i de velfærdsgoder, så gider man da heller ikke betale skat. Jeg er godt klar over, at De Konservative vil sørge for, at dem der betaler topskat ikke skal gøre det længere, det hjælper i hvert fald ikke de fattigste i København, hvis det bliver gennemført.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Mogens Lønborg for en kort bemærkning. Der er som bekendt kun 3 runder, borgmester Mogens Lønborg, og ikke 4.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg synes egentlig, det er en spøjst debat her. Her er sat på dagsordenen, at vi skal prøve at afhjælpe nogle fattigdomsproblemer. Nu får vi så fra Enhedslisten at vide, at man sådan set ikke rigtig vil have en særlig indsats for de fattige, f.eks. ved at afhjælpe dem nogle omkostninger, som vi kunne gøre, det vil man ikke. Jeg synes, det er en besynderlig ide. Jeg ved godt, det strider mod nogle helt fundamentale ting.

Men når så Rikke Lauritzen begynder at tale om, at der bliver så ikke råd til det, jamen sagen er jo lige præcis, at vi i dag bruger ufatteligt mange millioner i det danske samfund på at give penge ud til velhavende, rigtig, rigtig mange milliarder bruger man på det, fordi vi alle sammen skal jo have lidt. Skal en have, skal alle have, og det er derfor, vi bruger så mange penge.

Vi kunne, samtidig med at vi sænkede skatten, kunne vi virkelig gøre tilværelsen bedre for de absolut dårligst stillede økonomisk, hvis vi fjernede det der med, at vi skulle betale en masse, masse penge til folk, som sagtens kan klare tilværelsen selv. Jeg ved ikke, hvordan Enhedslisten har det, men for os Konservative er det sådan set i sig selv en god ting for os mennesker, om vi kan klare tilværelsen selv, og så må vi hjælpe dem, der ikke kan.

Signe Goldmann (F): Jeg skal gøre det ultrakort. Det var borgmester Mogens Lønborg, der sagde, at vi i sundheds- og omsorgsforvaltningen ikke kan reducere antallet af fattige. Det vil jeg sådan set give dig ret i, der har vi en problematik der, det kan man ikke, det er i høj grad Christiansborg, der bestemmer, hvor høj folkepensionen skal være, hvor høj kontanthjælpen skal være, det er dem, der har lavet starthjælpen osv.

Ovre i BIF kan man så til en vis grad hjælpe folk ud af fattigdommen ved at prøve at skaffe dem i arbejde, men hvis du havde hørt efter, hvad det var, mit forslag gik på, så var det ikke kun ...

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ikke direkte tale, Signe Goldmann.

Signe Goldmann (F): Undskyld, jeg gør mit bedste, det er svært.

Hvis borgmester Mogens Lønborg havde hørt hele forslaget, så var det ikke bare at reducere antallet af fattige, men også at reducere følgerne af fattigdom. Her mener jeg faktisk, at Sundheds- og Omsorgsudvalget i den grad kan komme på banen, dels fordi der bliver peget på, at en del af de fattige også tilhører folkepensionistgruppen, desuden at der er en væsentlig sundhedsmæssig slagside i forhold til fattigdom, så det håber jeg da, at Sundheds- og Omsorgsudvalget og forvaltningen vil tage seriøst fat på.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er blot en kort kommentar til Rikke Lauritzen, der var heroppe og sige, at det offentlige sygehus var under afvikling på grund af de tiltag, som regeringen og Dansk Folkeparti havde været ude og lave. Jeg må bare sige til Rikke Lauritzen, at det er noget værre vrøvl, fordi aldrig nogen sinde har der været behandlet så mange mennesker på de offentlige sygehuse i Danmark og lavet så mange behandlinger. Og aldrig nogen sinde har der været brugt så mange penge på de offentlige sygehuse, som der bliver brugt på nuværende tidspunkt.

Så det er en stor gang vrøvl, der kommer fra Rikke Lauritzen, og jeg vil bare ikke læne mig tilbage og høre sådan en gang vås komme fra denne talerstol.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan høre, hr. Leslie Arentoft, at der ønskes delt afstemning. Det bliver således, at vi først stemmer om det af Signe Goldmann, SF, stillede forslag, og jeg læser det forslag op nu.

Socialistisk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at samtlige forvaltninger udarbejder handleplaner for, hvordan de på deres område kan bidrage til at reducere antallet af fattige og følgerne af fattigdom."

Der ønskedes delt afstemning om indstillingen.

Det af Socialistisk Folkeparti fremsatte ændringsforslag blev godkendt med 43 stemmer imod 0. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Wallait Khan (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: V.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 36 stemmer imod 10. 3 undlod.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V og Louise Frevert (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 36 stemmer imod 0. 13 undlod.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingen med det af Socialistisk Folkeparti stillede ændringsforslag var hermed godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

39) BR 149/08. Ankestyrelsens praksisundersøgelse vedrørende førtidspension 2006

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen tager orienteringen om Ankestyrelsens praksisundersøgelse af førtidspensionsområdet for 2006 til efterretning.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

40) BR 128/08. Studietur til Chicago

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen anmoder Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer om at tage på studietur til Chicago i perioden fra den 6. april – 11. april 2008, samt

2. at der ydes udgiftsdækning og erstatning for tabt arbejdsfortjeneste efter gældende regler for udvalgets medlemmer under studieturen.

(Borgmesteren for Sundheds- og Omsorgsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

41) BR 157/08. Håndtering af takstsagen vedr. valgfrie ydelser på plejehjem

Indstilling om,

1. at den foreslåede håndtering af takstsagen godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Sundheds- og Omsorgsudvalget budgetramme.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

42) BR 167/08. Narkosetandklinik i specialtandplejen - tillægsbevilling

Indstilling om,

1. at en tillægsbevilling på 0,57 mio. kr. til indretning af en specialtandklinik med henblik på tandbehandling i generel anæstesi (narkose - fuld bedøvelse) godkendes. Tillægsbevillingen afholdes af Sundheds- og Omsorgsforvaltningens anlægsbudget 2008 – funktion 5.32.32.3,

2. at der overføres 2,57 mio. kr. fra funktion 5.32.32.3 til 4.62.85.3, samt

3. at det godkendes, at der overføres 1,57 mio. kr. fra den samlede bevilling (jf. SOU 176/2007 J.nr. 39/2007) inklusiv tillægsbevillingen til Kultur- og Fritidsudvalget (Københavns Ejendomme).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med projektet afholdes indenfor Sundheds- og Omsorgsudvalgets egen ramme.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

43) BR 70/08. Forespørgsel til Overborgmesteren, Socialborgmesteren, Sundheds- og Omsorgsborgmesteren og Børne- og Ungdomsborgmesteren

Overborgmesteren, Socialborgmesteren, Sundheds- og Omsorgsborgmesteren og Børne- og Ungdomsborgmesteren bedes redegøre for forvaltningernes arbejde med strategierne i forhold til køns-mæssig ligestilling (BR 429/06).

Redegørelserne skal indeholde svar på, hvilke tiltag forvaltningerne har sat i gang, samt tal der viser i hvilken udstrækning strategierne har haft en effekt.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti) (Sagen udsattes i mødet den 21. februar 2008)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg giver først ordet til et af medlemmerne af SF, som har rejst forespørgslen. Værsgo, Ninna Thomsen.

Ninna Thomsen (F): Tak, Mona Heiberg. Jeg skal gøre det kort, nu når vi har tilladt os at sætte så mange borgmestre stævne.

For halvandet år siden vedtog BR, at der i Borgerrepræsentationen, at der i socialforvaltningen, at der i sundheds- og omsorgsforvaltningen og børne- og ungdomsforvaltningen inden udgangen af 2006 skulle udarbejdes strategier for, hvordan man i de tre forvaltninger kunne opnå en større ligestilling på chefniveau såvel som på mellemliderniveau og gulvniveau.

I SF har vi ikke set nogen, der har gået ud og blæret sig offentligt med de her strategier og hvordan det egentlig er gået, og det selv om vi ikke skriver udgangen af 2006, men rent faktisk for længst har skrevet udgangen af 2007. Vi kan ikke afvise, at den manglende opmærksomhed skyldes, at de tre borgmestre er umådeholdent beskedne, men for at være helt ærlige, så er der noget, der siger os, at stilheden snarere skyldes andre forhold.

Derfor denne forespørgsel. Lad os få klarhed, lad os få en status. Hvad står der egentlig i de her strategier, hvordan ser det ud med ligestilling på toplederniveau, på mellemliderniveau, er der kvinder nok, eller er der for den sags skyld mænd nok? Hvordan ser det ud på gulvet, er det kvindemennesker, der passer vores børn, er det kvindemennesker, der passer vores ældre, og hvem er det egentlig, der arbejder på botilbuddene og i døgninstitutionerne?

Så meget for statusdelen. For jeg regner sådan set ikke med, at det har taget forvaltningerne mange uger at lave et par statistiske udtræk, konstatere, at der er et par uregelmæssigheder hist og her, i hvert fald hvis man ser på befolkningens nogenlunde ligelige fordeling af mænd og kvinder. Når forvaltningerne så har konstateret det, så tager det jo heller ikke lang tid at udarbejde nogle strategier og komme i arbejdstøjet. For det i virkeligheden også det mest interessante. Et er at lave en strategi, et er at lave nogle statistiske udtræk. Noget andet er at finde ud af, hvad der er sket, hvordan vi kan gøre det bedre, om der er sket ændringer i forhold til de ligestillingstal eller i forhold til den kønsfordeling, man havde ved udgangen af 2006.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Lad mig indlede med at slå fast, at Københavns Kommune er blandt de tre bedste kommuner i landet med hensyn til ligestilling. Sådan er vi netop blevet ran-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

geret af ligestillingsafdelingen i Velfærdsministeriet efter afleveringen af kommunens ligestillingsredegørelse. Det skal vi selvfølgelig glæde os over og gå videre herfra.

SF har bedt mig om at redegøre for arbejdet med kønsmæssig ligestilling i min egenskab af ansvarlig for koordineringen af kommunens samlede administration. Det gør jeg naturligvis gerne, selv om dele af redegørelsen nok vil lyde som en gentagelse for de opmærksomme BR-medlemmer. For i forbindelse med at vi afleverede ligestillingsredegørelsen, redegjorde jeg netop detaljeret på et møde her i salen den 25. oktober sidste år for vores arbejde med kønsligestilling.

De sidste par år har vi iværksat en række tværgående og konkrete aktiviteter, der skal fastholde Københavns førende position på området. I disse tværgående projekter sidder økonomiforvaltningen for bordenden, og jeg nævner nogle af projekterne, og det er her, der bliver tale om en gentagelse.

Vi skal øge andelen af kvinder i topledelsen i Københavns Kommune, det gør vi gennem bl.a. uddannelse af niveau 2, og med det mener vi kontorchefer, ældrechefer og centerchefer. Tilsvarende for niveau 3-ledere, og dermed mener vi institutionsledere og teamchefer. Derved arbejder Københavns Kommune på et understøtte en udvikling, hvor kvinder kommer til at fylde mere i toplederstistikken.

Det andet jeg vil nævne er fædres brug af forældreorlov. Med hjemmesiden, farforever.dk, en barselskaffeevent på Rådhuspladsen, brev til kommunens ledere og en række andre aktiviteter, opfordrer kommunen sine mandlige ansatte til at bruge deres 14 uger lange orlovsrettigheder.

Så skal vi fejre 100-års-jubilæet for kvinders kommunale valgret, fordi det fortsat er vigtigt at sætte ligestilling og demokrati på den offentlige dagsorden, herunder kvinders dårlige repræsentation i lokalpolitik. Festligheden markeres bl.a. med en gratis Anne Linnet-koncert på Rådhuspladsen, debat, undervisningsmateriale og ved en gallamiddag for de kvindelige førstegangsvælgere i år 2009, så vi hermed får fejret, at kvinder fik kommunal valgret den 20. april 1908 og stemte for første gang den 12. marts 1909.

De Radikale har stillet forslag om at indføre en ligestillingsvurderingsmodel. Snart vil økonomiforvaltningen fremlægge en model for Økonomiudvalget og denne sal til ligestillingsvurdering af både politiske og administrative beslutninger, som kan kvalitetssikre kommunens arbejde med at udvikle serviceydelser, der rammer borgernes behov, hvad enten de er mænd eller kvinder.

Ligestillingsudvalget arbejder med flerårige handleplaner og drøfter løbende en række udfordringer for kommunen på ligestillingsområdet, f.eks. mainstreaming af serviceydelserne, ligeløn, oprydning af det kønsopdelte arbejdsmarked, og senest blev rekruttering og fastholdelse af mænd til kvindesag drøftet på et seminar i ligestillingsudvalget den 8. februar i år.

Det er vigtigt for mig, at forvaltningerne viser et løbende engagement i arbejdet med den kønsmæssige ligestilling. I den konkrete sag om at fastlægge strategierne for SUF's og SOF's og BUF's arbejde med at øge antallet af mandlige ansatte er jeg blevet oplyst om, at der blev rettet henvendelse til disse tre forvaltningers personalechefer den 9. januar 2007, ligesom emnet blev taget op på personalechefkredsmødet den 26. januar 2007 på økonomiforvaltningens initiativ.

Borgmester Mikkel Warming: Socialforvaltningen er en arbejdsplads, som man godt kan sige er en traditionel kvindearbejdsplads, men de sociale kerneopgaver er traditionelt kvindebeskæftigelse.

Det er også en arbejdsplads, der har ganske rekrutteringsvanskeligheder ligesom rigtig mange andre steder inden for det offentlige i øjeblikket. Det gælder i særlig grad grupper som SOSU-personale, pædagoger, socialrådgivere, og så har vi sådan set været rundt om en meget høj procentdel af de ansatte i socialforvaltningen.

Det umiddelbare her-og-nu-fokus er jeg nødt til at sige, det er selvfølgelig den generelle rekrutteringssituation, og i den HR- eller Human Ressource-strategi, der er for socialforvaltningen, er det kortsigtede mål, at der skal være minimum én kvalificeret ansøger til hver ledig stilling i øjeblikket. Det er det kortsigtede mål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det er klart, at der indgår initiativer på det langsigtede netop for at få flere kvalificerede ansøgere og hermed også kunne få mulighed for at indtænke kønsaspektet, således at man kan få en, skal vi sige, mindre kvindedomineret arbejdsplads i socialforvaltningen.

I forbindelse med denne forespørgsel har forvaltningen kontaktet samtlige lokale centre. Den enstemmige tilbagemelding er, at fokuset er det generelle rekrutteringsproblem, at få én kvalificeret ansøger pr. ledig stilling som minimum.

Men når der er det og mere end det, så kommer kønsaspektet ind, når man vælger at ansætte. Og så afhænger det vel også en lillebitte smule af, hvordan definerer vi kønsmæssig ligestilling, f.eks. på det sociale område. Fordi når vi kigger på stillingskategorierne, så kan vi jo se, at der f.eks. når det gælder socialrådgivere i 2006 blev uddannet 90 pct. kvinder og 10 pct. mænd. I socialforvaltningen er af socialrådgiverne 14 pct. mænd; der er altså over, skal vi sige niveauet, man er tættere på ligestilling, om jeg så må sige.

Når det gælder SOSU-personale, så blev der uddannet 6 pct. mænd i 2006, 14 pct. af de ansatte SOSU'ere i socialforvaltningen er mænd. Når det gælder pædagogisk personale, blev der uddannet 20 pct. mænd i 2006, mens der af det pædagogiske personale arbejder 33 pct. mænd i socialforvaltningen i 2007.

Så det afhænger også lidt af, hvordan man definerer sine succeser, når man skal sige, hvordan går det, fordi det afhænger også af, hvad er udbuddet af arbejdskraft, når man skal sige, vi ønsker at opnå kønsmæssig ligestilling.

Hvordan det går på topplan, vil jeg henvise til den administrerende direktør – hun sidder deroppe.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg er jo som en række andre borgmestre blevet bedt om at redegøre for sundheds- og omsorgsforvaltningens arbejde med strategier i forhold til kønsmæssig ligestilling. Som jeg erindrer BR-beslutningen 429/06, er der tale om en målsætning om, at begge køn skal være repræsenteret med mindst 40 pct. på lederniveauerne 1 og 2.

SUF kunne allerede ved behandlingen af forslaget i 2006 redegøre for, at fordelingen var 42 pct. mænd, 58 pct. kvinder på lederniveau 1 og 2. På den baggrund har forvaltningen faktisk ikke fundet anledning til at gøre yderligere indsats på dette område. Jeg mener, at tallene taler for sig selv, og at vi i al beskedenhed er rigtig godt med, når det nu handler om at få kvinder i lederstillinger, eller for at sige det på jysk, det er ikke så ringe endda.

Sagt med et smil så gør vi altså også noget for at få mændene ind i lederfunktionerne, for det har været en mangelvare her i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Senest så er der faktisk sket en kæmpefremgang for mændene, faktisk på 25 pct., så der nu er 25 pct. af direktionen i sundheds- og omsorgsforvaltningen, som faktisk er mænd – skulle man sige i ental, mand, 1 mand, 3 kvinder, det er et kæmpefremskridt, og vi er naturligvis glade for, at vi på den måde får en bedre ligestilling på øverste ledelsesniveau.

Vi har, som det er fremgået, et omvendt ligestillingsproblem mere generelt i SUF, fordi, som det også allerede blev sagt fra socialborgmesterens side, så er det et område, der typisk tiltrækker kvinder. Så generelt mangler vi mænd. Men, der er jeg så meget enig med socialborgmesteren, vi mangler først og fremmest mennesker, så derfor er det, med al respekt for forespørgerens interesse for ligestillingsproblematik, ikke det aspekt, vi i særlig grad har i fokus i disse år, det er overhovedet at få nogen til at blive ansat i vores sektor. Det er det helt afgørende, og det er ganske vanskeligt nogle gange.

Vores fokus er rettet mod, hvor vi kan hente arbejdskraft og dermed også, hvor der er arbejdskraftreserver, og det er der f.eks. i etniske grupper både blandt mænd og blandt kvinder. Da omsorgsfagene er udpræget kvindefag, så er udfordringen hovedsagelig for SUF at gøre arbejdspladserne mere attraktive for mænd. Det er her, vores kønsperspektiv kan komme ind.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

I sundheds- og omsorgsforvaltningen ser vi i øjeblikket på, hvordan vi kan fastholde og tiltrække flere mænd til omsorgsarbejdet. Det kunne f.eks. være ved at synliggøre de gode kompetenceudviklingsmuligheder og karriereveje.

Som jeg har skitseret, så står vi altså på sundhedsområdet over for overhovedet at få flere mennesker ansat. Jeg håber, at forespørgerne vil bære over med, ifald vi lykkes med at få f.eks. flere etniske kvinder engageret på arbejdsmarkedet og dermed i og for sig bevæge ligestillingsbarometeret i den skæve retning, så håber jeg at få tilgivelse fra SF, i fald vi får flere etniske kvinder ind i vores forvaltning og dermed får løst vores arbejdskraftmangelproblem og i øvrigt også får løst et integrationsproblem. Så der håber jeg at få tilgivelse fra SF, hvis det skulle være det, vi opnår.

Så vil jeg sige også, det er jo sådan, at når det gælder ligestillingen, og det håber vi at kunne gøre i endnu større udstrækning, ansætter uddannet personale, jamen så er det først og fremmest i uddannelsesdelen, at vi skal arbejde med at sikre en mere ligelig fordeling mellem mænd og kvinder. Der er jo selvsagt først og fremmest kvinder, der går ind og tager en uddannelse, der relaterer sig til det her område, og så kan vi jo nok så meget stå og tale om, at vi skal have flere mænd, hvis ikke der findes uddannede mænd på området, så det er i uddannelsessystemet, at der så skal gøres en indsats.

Men altså i øjeblikket med den arbejdsmarkedssituation, der er nu, så vil jeg sige, så virker den, med al respekt for SF's forespørgsel, en anelse teoretisk eller virkelighedsfjern i forhold til de planer, vi står over for lige nu.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Jeg skal starte med at komme med en tilståelse og en indrømmelse. Jeg har selv som SF'er været med til at stille det her forslag om, at der skal iværksættes en række strategier med det formål at få større ligestilling på arbejdsmarkedet. Men vores fokus i børne- og ungdomsforvaltningen har været på økonomisk genopretning, på strukturændring og på implementering af faglighed for alle. Derfor er vi ikke i børne- og ungdomsforvaltningen nået så langt med forslaget, som vi kunne ønske os. Men vi har nu styr på økonomien, vi har fået vejret igen og har altså også nu mulighed for nu at sætte turbo på det her arbejde.

Hvis vi ser på selve kønsfordelingen i BUF, så har vi en topledelse, som er perfekt, det er fifty-fifty, 2 mænd og 2 kvinder. På det næste niveau, kontorchefniveauet, har vi 7 kvinder og 11 mænd. På det, der kaldes niveau 3, f.eks. institutionsledere, er der 569 kvinder og 411 mænd. Så alt i alt ikke så dårligt.

Men af større betydning er det, at vi får skabt en arbejdskultur, som er rummelig, og som ikke dyrker Rip-, Rap- og Rup-princippet. Kvinder og mænd skal have lov til at være ens og forskellige i lige præcis de doser, der passer dem, og vi skal ikke skabe et arbejdsmarked fastlåst i forestillinger om køn og roller.

Selvfølgelig er der også langt flere kvinder end mænd i vores 2 største personalegrupper, lærere og pædagoger, og det er der en god forklaring på, når vi kigger på tallene for seminarierne. Fordi der blev i 2006 eksempelvis samlet uddannet godt 5.000 pædagoger og heraf kun godt 1.000 mænd. For lærerne var mønstret det samme, der blev uddannet knap 3.000 lærere og heraf 850 mænd.

Så når der uddannes flere lærere og uddannes flere pædagoger, så vil det selvfølgelig også afspejle sig i personalesammensætningen.

Nu er det også sådan, at vi samtidig har en situation, hvor der ikke er arbejdsløse pædagoger og lærere, de er rekrutteret straks. Institutionerne vil gerne have begge køn ansat, så løsningen på problemet med ligestillingen er, at vi skal have gang i et samarbejde med seminarierne om, hvad vi kan gøre for at tiltrække flere af begge køn til uddannelserne.

Hvis vi sammenligner med resten af landet, så er det ikke så skidt endda, vi kan faktisk i København bryste os over at have en lidt bedre kønsfordeling af lærere og pædagoger end gennemsnittet andre steder i landet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så er vi altså som sagt i en tid, hvor al rekruttering er op ad bakke, der er lav arbejdsløshed heldigvis, men det betyder også, at vi er glade, bare der er ansøgere.

Hvad gør vi så nu? Forvaltningen har nedsat en tværgående projektgruppe, som hedder projekt mangfoldighed, som skal opsamle viden og sætte rammer for arbejdet med mangfoldighed i BUF og lave strategien for, hvordan vi på sigt kan opnå en større andel mandlige ansatte.

Med projekt mangfoldighed vil vi også finde de gode historier med mangfoldighed, som er brede end rekrutteringen, f.eks. hvordan institutioner tænker indkøb i forhold til drenge og piger, eller hvordan det er at være ansat som mand i et typisk kvindefag, og om idrætsinstitutioner f.eks. gør det lettere at rekruttere mænd.

I Valby har man også fået nedsat en mandegruppe, FOA har tildelt distrikt Valby 25.000 kr. til at sætte fokus på mænds rolle i dagtilbuddene, og her vil vi så undersøge de barrierer, der er eller føles for mænd i typiske kvindehverv, hvor gruppen skal drøfte og reflektere over, hvordan mænd kan rekrutteres til typiske kvindehverv.

Den nye organisering i BUF, som vi lige har gennemført, betyder også, at vi her i foråret 2008 er i gang med og skal revidere og relancere vores personalepolitik. Strategien er, at den lokale udmøntning af BUF's reviderede personalepolitik specifikt skal forholde sig til kønsmæssig ligestilling, og strategien er her at udvikle BUF som en arbejdsplads, der i højere grad er målrettet midten.

Så afslutningsvis skal jeg beklage, at vi ikke har været længere fremme i skoene, end tilfældet er, men nu har BUF overskuddet, og vi har rigeligt at tage fat på, når vi taler ligestilling og mangfoldighed, og det arbejde er nu i gang.

Det arbejde, der er i gang, afspejler også, at vi skal starte tidligere, hvor vi i øjeblikket debatterer, hvorfor er der flere drenge, der søger vores idrætsfolkeskole end piger, har vi valgt forkerte sportsgrene og glemte at tænke køn? Hvorfor gider drengene ikke billedskolen, med undtagelse af tegneserieholdene? Hvorfor er opdelingen i drenge- og pige grupper en god ide nogle steder, hvornår er de det, og hvornår cementerer det blot en forstokket opfattelse af køn?

Vi er også i gang med at undersøge, om vores naturvidenskabelige satsning vil give flere kvindelige fysikere, og om vi skal forsøge os med en målrettet erhvervspraktik for at få mikset kønnene lidt bedre. Ligestillingen starter med drenge og piger, før de bliver mænd og kvinder.

Ninna Thomsen (F): I min opfølgning vil jeg primært prioritere de tre fagborgmestre, fordi der er nogle ting, som de tre fagborgmestre, eller primært de to faktisk, ikke helt har forstået med vores forespørgsel.

Først og fremmest må jeg spørge de tre fagborgmestre direkte: Har jeres fagforvaltninger udarbejdet de strategier, de skal? Hvis ja, så vil jeg gerne se dem på skrift, hvis nej, så kan jeg simpelt hen ikke forstå, at man kan vedtage et forslag i Borgerrepræsentationen, og så flyder det bare ud. Er det virkelig mit ansvar som BR-medlem selvstændigt at følge op på, om der bliver udarbejdet de strategier, der skal? Hvem er det, der har ansvaret for, at der bliver udarbejdet de strategier?

Overborgmester Ritt Bjerregaard sagde, hendes forvaltning havde rettet henvendelse til de øvrige forvaltninger, men hvad førte den henvendelse så til?

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard var sådan set den eneste, der forsøgt at være ærlig og beklagede, at der ikke rigtigt var udarbejdet strategier i hans forvaltning, netop fordi man havde travlt med andre spørgsmål.

De tre fagborgmestre roste de landvindinger, der er sket på lederniveau. Det vil jeg også gerne kvittere for. Men hvis man ser på den motivering, vi har skrevet til forslaget, så er forespørgslen jo netop mindet på de mandlige ansatte, det vil sige ikke nødvendigvis de kvindelige ansatte i toplederniveau og mellemliderniveau, men at se på, hvordan man får flere mandlige ansatte i bunden.

For en del af det at skaffe ligestilling det handler ikke kun om, at vi skal have kvinder i toppen, det handler netop også om, at vi skal have mænd og kvinder til på alle niveauer i samfundet at have en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

nogenlunde ligelig fordeling. For netop det at have en ligelig fordeling handler om, at man også som mand har lige adgang, har det samme ansvar for børn, har det samme ansvar for ældre osv. osv., som kvinder har i dag.

Tilsvarende kunne vi sådan set også have spurgt borgmester Klaus Bondam om, hvordan det ser ud i hans forvaltning med kvindelige ingeniører osv. osv., så vil han sikkert sige nogenlunde det samme som borgmester Mogens Lønborg og borgmester Mikkel Warming har sagt her i dag: Jamen søde Ninna, søde SF, vi har jo et problem generelt i forhold til, at der ikke er nogen mandligt uddannede.

Kære borgmester Mogens Lønborg, kære borgmester Mikkel Warming. Når man udarbejder en strategi, så kigger man netop på lang sigt, så konstaterer man ikke bare, at her mangler mandligt uddannet personale, så siger man, o.k., vi mangler mandligt uddannet personale, hvad gør vi så, så må vi sørge for at få flere mænd ind på uddannelserne. Hvis man ønsker ligestilling, så må man gå derned og se på, hvordan kan vi rekruttere flere mænd til pædagoguddannelsen, til uddannelserne i SOSU-systemet, til socialrådgiveruddannelsen osv. osv.

Når det handler om erhvervslivet, når det handler om, at man i teknik- og miljøforvaltningen skal udvikle cykelregistrering af stjålne cykler osv., så er man jo ikke bange for at gå ind og samarbejde med erhvervslivet om, hvordan man udvikler produktet. Det er netop det, man også skal gøre her i socialforvaltningen, i børne- og ungdomsforvaltningen og i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Gå ind og udvikle produktet, gå ind og sørg for, at der faktisk kommer flere mænd ind på pædagoguddannelserne osv. osv.

Det tror jeg sagtens, man kan, det er netop det, det handler om, når man skal lave en langsigtet strategi. Derfor undrer det mig, at de tre, eller de to borgmestre i hvert fald, går op og siger til mig, at måske har jeg ikke forstået, hvor det virkelige problem ligger. I siger, at det virkelige problem ligger i rekrutteringen. Har det slået jer, at man måske kan løse noget af rekrutteringen ved netop at skaffe flere mandlige pædagoger, flere mandlige SOSU-assistenten osv. osv.? Det tror jeg. For hvis man skaffer flere uddannede personaler på de her områder, så har man jo netop et større ansøgerfelt.

Borgmester Mikkel Warming: Bare et enkelt spørgsmål: Hvordan forestiller SF sig, at socialforvaltningen i København skal sikre, at der kommer flere mandlige pædagogstuderende?

Borgmester Mogens Lønborg: Hvordan vil SF sikre, at der kommer flere mandlige ansøgere til SOSU-uddannelserne?

Jeg bliver nødt til at sige, som jeg sagde i min første indledende besvarelse af forespørgslen, at det er en anelse virkelighedsfjernt, det, SF har gang i med den her forespørgsel, uanset al sympati for intentionerne.

Så fik vi at vide, at den eneste, der havde været ærlig, det var SF's borgmester. Det er det samme som at sige, at Mikkel Warming og undertegnede har været uærlige. Jeg må i al stilfærdighed minde Ninna Thomsen om, at jeg faktisk sagde, at da vi, når det gjaldt lederniveauet, var i mål på niveau 1 og 2 under et, så havde vi 58 pct. kvinder og 42 pct. mænd, og da det skal ligge mellem 40 og 60 pct., så er vi jo i mål.

Jeg kunne godt tænke mig at få SF's forklaring på, hvorfor man skal lægge strategier, som jo har til hensigt at nå nogle mål, når vi allerede er i mål. Helt ærligt, SF og Ninna Thomsen specielt, hvorfor skal man så ud og lave strategier for det?

I det hele taget må det vi går og gør jo være meget rettet mod, hvad der er udfordringerne, og jeg beder allerede nu om tilgivelse til, hvis vores andel af kvinder øges, hvis vi lykkes med yderligere. Jeg tror faktisk, vi er måske den forvaltning, der har den største andel etniske kvinder, etniske i det hele taget, vi har faktisk også en del mænd, faktisk nogle meget populære etniske mænd i vores korps. Men det er sværere at få etniske mænd ind end kvinder. Jeg håber, at SF giver os tilgivelse, hvis vi kommer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

til at blive endnu mere skæve på vores kønsfordeling, fordi vi lykkes at være med til at løse integrationsproblemet ved at få aktiveret nogle flere kvinder med anden etnisk baggrund.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil lige sige til Ninna Thomsen, at vi troede, Mogens Lønborg var på vej ned, og derfor satte vi dig ind, derfor kunne du ikke trykke dig på, men det kan du nu.

Margrethe Wivel (B): Jeg skal gøre det rigtig kort efter at have rejst problemstillingen her. Jeg synes bare, det var lige en tand for hurtigt af socialborgmester Mikkel Warming.

Hvad angår sundheds- og omsorgsborgmester Mogens Lønborg, har jeg før her fra talerstolen hørt ting, der ikke gør, at jeg tror, at der vil være den store tilskyndelse til ligestilling i den forvaltning. Men det mener jeg, socialborgmester Mikkel Warming før har sagt.

Ninna Thomsen snakkede om strategier, hun snakkede om planlægning og langsigtede strategier. Jeg synes, du skylder hende et svar på, hvordan du vil lægge strategier i forhold til bredere rekruttering og ikke bare afspise hende med, at du ikke står for rekrutteringen til vedkommende uddannelser.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: For det første sagde jeg i mit første indlæg, at i det sekund man kunne få flere, sådan meget konkret havde flere kvalificerede ansøgere, så spillede kønsaspektet en ret stor rolle, fordi det er et vigtigt mål, det er et vigtigt mål at få, jeg var lige ved at sige, flere, en mere ligelig kønsdeling, for det er vigtigt ude på bostederne, det er vigtigt ude på døgninstitutionerne, det er vigtigt, at der hele vejen rundt er også forskellige former for rollemodeller både for mennesker med handicap, mennesker med psykiske lidelser og de børn, som kommunen har i sin varetægt. Det er det.

Men det er også rigtigt, at når man snakker med folk rundt omkring, så er det altså rekrutteringssituationen her og nu, som man er vildt optaget af og har stort set udelukkende fokus på.

Når det er sagt, for at give et eksempel, så er det sådan, at der i øjeblikket f.eks. er en undersøgelse blandt pædagogstuderende om den attraktive arbejdsplads med henblik på at kunne lave særlige rekrutteringsstrategier for den gruppe, bl.a. for at kunne få flere mandlige pædagoger, for det er et ønske, og det er et mål.

Men det handler også om, hvordan indretter vi vores arbejdspladser, så det bliver mere attraktivt i det hele taget også for de grupper, som der ikke er der i dag, og som vi gerne vil have flere af. Sådan nogle ting er faktisk i gang på den mere langsigtede bane.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Må jeg bede Margrethe Wivel om at uddybe bemærkningen om, at med henvisning til, hvad der tidligere fra min side er blevet udtalt her, så havde man ikke nogen særlig tiltro til, at vi i sundheds- og omsorgsforvaltningen for alvor skulle arbejde med ligestilling. Det synes jeg var en meget sort snak.

Jeg fornemmede bag det sorte, at den ikke var sådan særlig venligt ment, men jeg har lidt svært ved sådan at give igen på den, fordi den var sådan underligt, noget med at vi ikke rigtigt, og fordi det åbenbart er noget, jeg måtte have sagt fra talerstolen, der har generet Margrethe Wivel eller et eller andet. Så tror man ikke på, at vi arbejder seriøst med det.

Altså vi er interesserede i at få flere mænd, Margrethe Wivel, vi vil rigtig gerne have flere mænd, vi har jo rigtig, rigtig mange kvinder på topniveauet også, og vi vil gerne have flere mænd, vi gør alt, hvad vi kan for at få flere mænd, men det er lidt op ad bakke.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Margrethe Wivel (B): Vi har tidligere haft debatter omkring f.eks. barselsorlov, hvorvidt vi som kommune skulle være med til at sikre mandlige medarbejdere her i kommunen var på barsel, hvor jeg husker sådan noget som, jamen en mand kan jo ikke amme eller give sutteflaske. Men vi må gå ind i de konkrete referater for lige præcis ordlyden af sådan nogle udtalelser.

Men jeg har bare lyst til at høre sundheds- og omsorgsborgmester Mogens Lønborg, om man så specifikt arbejder med strategier eller herfra så vil gøre det i forhold til at rekruttere flere mandlige medarbejdere.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Egentlig har jeg ikke ret meget lyst til at blive trukket ned på det debatniveau, som jeg synes, Margrethe Wivel nu lægger med henvisning til i en helt anden diskussion, at vi herfra har konstateret, at mænd ikke kan amme. Altså jeg ved ikke, om det er ukorrekt, det, vi har sagt i den sammenhæng, det tror jeg næppe det er.

Men jeg kan så i øvrigt oplyse om, at ifald mænds frekvens af orlov øges, så får vi endnu sværere ved at have mænd på jobbet hos os. Det er ikke et argument for, at fædre ikke skal have barselsorlov, naturligvis skal vi have det, jeg husker udmærket den diskussion, jeg tror, det var Det Radikale Venstre, som stillede det medlemsforslag, som vi i øvrigt ikke syntes var særlig relevant, men det har vi vel lov til.

Men ligefrem fra den debat så at skulle begynde at antyde mere eller mindre, at man i sundheds- og omsorgsforvaltningen ikke vil arbejde med at skaffe flere mænd, den forstår jeg helt ærligt ikke. Men det kan være, Margrethe Wivel kan hjælpe mig med den forståelse.

Ninna Thomsen (F): Borgmester Mogens Lønborg bad mig om at stå her og udvikle en langsigtet strategi for, hvordan han fik flere mandlige ansatte. Hvis det er det, han ønsker, så vil jeg da gerne tage en lille konsulenttjeneste i hans forvaltning mod en klækkelig betaling, det skal man jo også gøre som kvinde, det hele er jo ikke gratis.

Men jeg vil ikke stå her i aften og lave den strategi, som borgmester Mogens Lønborgs forvaltning skulle have lavet, som borgmester Mikkel Warmings forvaltning skulle have lavet, og som borgmester Bo Asmus Kjeldgaards forvaltning skulle have lavet. Det er sådan set forvaltningernes arbejde, og dem har jeg sådan set også tiltro til.

Så det jeg gerne vil have fra de tre borgmestre, det er sådan set en eller anden tilkendegivelse, ikke nødvendigvis i aften, der må gerne gå en uge eller to, på, hvornår jeg kan få de konkrete strategier i hånden, så jeg kan se, hvad er problemet, og hvad er løsningerne, nej, dem behøver de ikke komme med, men sådan overordnede problemstillinger, og hvordan vil I nå de mål, og hvilke mål har I i givet fald sat jer.

For det er det, en langsigtet strategi handler om, det her er et meget, meget komplekst problem, og derfor kan jeg heller ikke komme med nogen lette løsninger i dag. Det er svært at ændre på forholdene på arbejdsmarkedet. Jeg ville have grædt salte tårer, hvis jeg havde hørt en enhedslisteborgmester gå herop og sige, at jamen søde, vi kan jo ikke ændre på forholdene på toplederniveau, her er det jo bare sådan, at der er flest mandlige kvalificerede .

På samme måde ville jeg også have grædt snot, når jeg i dag hører to borgmestre sige, at man heller ikke kan ændre på forholdene i bunden. Det synes jeg, man kan, og det synes jeg også, borgmester Mikkel Warming sagde i sit sidste indlæg. Ret skal være ret.

Men jeg er faktisk forarget over, at jeg ikke hører andet fra jer, så derfor vil jeg høre, hvornår jeres konkrete strategier kommer. Når man skal lave attraktive arbejdspladser, når man skal tiltrække begge køn, så skal der selvfølgelig mange forhold i spil. Det handler om at forvaltningerne skal gå ind og spørge nogle mænd om, hvorfor er det egentlig, man ikke er interesseret i at blive uddannet pædagog, hvorfor er man ikke interesseret i at blive uddannet SOSU-assistent eller sygeplejerske.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det kan være, man skal ind og se på, om man kan tilrettelægge arbejdsfunktionerne anderledes, så de i højere grad kan tiltrække begge køn.

Jeg ved fra børneområdet, at der faktisk er mange mænd, der netop vil ind i udflytterbørnehaver, kan det være, at udflytterbørnehaverne kan noget i forhold til noget fysisk aktivitet, som de lokale børnehaver ikke kan herinde i byen, det kan de måske. Hvad kan vi så lære af dem i forhold til resten af forvaltningen, det er nogle af de ting, man skal se på.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Ja, det er underligt, at en forvaltning, hvor vi har så mange kvinder og ikke mindst på topniveau, så skal blive udsat for den kritik, som jeg hører, Ninna Thomsen udsætter os for. Jeg synes, man fra SF's side skulle glæde sig over, at vi her har en forvaltning, som i den grad har formået at få kvinder i topstillingerne. Det er det ene.

Det andet er, jeg bliver altså nødt til at oplyse Ninna Thomsen om, at hvis vi skal have faguddannet arbejdskraft, og det går jeg ud fra, at i og for sig også SF er med på, så skal vi jo gå efter dem, der har været igennem et uddannelsessystem. Der ser vi rigtig gerne, at der er flere mænd, der vælger den her uddannelse.

Og der er jeg på linje med borgmester Mikkel Warming, det er altså meget, meget svært for sundheds- og omsorgsforvaltningen at lægge strategier for, hvordan flere mænd søger SOSU-skolerne. Vi gør naturligvis, hvad vi kan rundt omkring for at fremhæve rollemodeller. Når vi har mænd, så gør vi alt, hvad vi kan, i det små, i det store for at sige, vi vil have flere mænd, vi vil have flere mennesker i det hele taget.

Men jeg kan ikke bakke op om en målsætning, der går på, at vi skal øge andelen af mænd i sundheds- og omsorgsforvaltningen, det kan jeg ikke, for så kommer vi til at sige nej til etniske kvinder. Det vil jeg ikke. Jeg vil meget gerne have alle dem, vi overhovedet ikke kan få, men vi vil ikke lægge os fast på, at andelen af mænd for enhver pris skal øges. Men vi vil gerne i absolut antal have flere mænd, for vi vil have flere mennesker.

Wallait Khan (U): Jeg er her kun for at kvittere. Jeg synes, det er en rigtig god forespørgsel, og det har rejst en diskussion. Jeg er glad for, at der findes mindst et mandfolk i SF, som kæmper for mænds rettigheder, og det er Ninna Thomsen. Selvfølgelig skal vi have flere mænd på topposter, og vi skal kæmpe for, at vi har mange mænd på topposter, vi skal tilbage til god, gammeldags mandsdominans, det støtter jeg.

Ninna Thomsen (F): Man kan høre, at borgmester Mogens Lønborg ikke har interesseret sig særlig meget for ligestillingskampen, i hvert fald ikke på sit eget køns vegne. Jeg kan forstå på borgmester Mogens Lønborg, at han tror, at ligestillingskamp kun handler om topniveau, kun handler om borgmestre, ministre og politikere og topchefer, men det gør den jo netop ikke.

Hvordan kan det have undgået Mogens Lønborgs erindring, at der faktisk også foregår en ligestillingskamp i hjemmene i forhold til at skaffe flere mænd på barselsorlov, for i Mogens Lønborgs optik burde det jo ikke være en ligestillingskamp, hvorfor skulle vi dog interessere os for det, det handler jo kun op toplederniveau. Det er det, jeg læser ud af dit indlæg, borgmester Mogens Lønborg.

Men ligestilling handler jo netop om at skabe lige vilkår, lige muligheder på alle niveauer i samfundet. Jeg tror, det er givende for et barn, at man både har mandlige og kvindelige pædagoger, på samme måde som jeg tror, at det kan være givende i mange familier, at et barn både har mandlige og kvindelige rollemodeller. Det kan være en far eller en mor, eller det kan være gode venner af familien, sådan er det på alle niveauer.

På samme måde tror jeg, det kan være ret belastende for et ældre menneske, for en mand f.eks., at han kun skal blive omklamret af kvindelige omsorgsmedhjælpere. Jeg tror faktisk, det kan være gi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

vende for den omsorg, vi yder for vores ældre mennesker, at de ældre mennesker i deres hverdag både bliver mødt af mænd og kvinder.

Så siger Mogens Lønborg, at i det små og i det store så gør vi faktisk en hel del. Jeg vil gerne høre borgmester Mogens Lønborg, hvad er det så, I konkret gør i det store.

Borgmester Mogens Lønborg siger også, han ikke vil lægge sig fast på nogen konkret strategi. Det kan godt være, borgmester Mogens Lønborg ikke vil gøre det som medlem af Det Konservative Folkeparti, men det er borgmester Mogens Lønborg forpligtet til som borgmester Mogens Lønborg himself, fordi der netop i Borgerrepræsentationen er vedtaget et forslag.

Camilla Burgwald (F): Nu har Ninna Thomsen på forbilledlig vis taget sådan den politiske diskussion, om man så må sige med borgmester Mogens Lønborg.

Men jeg vil gerne vende tilbage til noget af det, som Ninna Thomsen også bragte på bane i sit allerførste indlæg, nemlig at det her handler sådan set ikke om, hvorvidt Mogens Lønborg sådan set – undskyld, borgmester Mogens Lønborg – sådan set føler, at han har lyst til, eller i sin politiske overbevisning synes, at det vil være en god ide at arbejde for at sikre øget ligestilling på arbejdsmarkedet og tiltrække flere mandlige ansatte til sin forvaltning. Det drejer sig om, at det skal borgmester Lønborg, fordi der ligger en beslutning fra Borgerrepræsentationen om, at det pålægges hans forvaltning.

Så uanset hvad, borgmester Mogens Lønborg, med sin konservative politiske overbevisning mener om ligestilling, så er det sådan set besluttet i Borgerrepræsentationen, at der skal udarbejdes de strategier, og at de også skal have som decideret målsætning, at man skal opnå en større andel af mandlige ansatte i borgmester Mogens Lønborgs forvaltning.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): En kort bemærkning til Mogens Lønborg, der er nemlig ikke andet tilbage.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Større andel af mandlige ansatte i sundheds- og omsorgsforvaltningen hører vi Camilla Burgwald herfra sige, vi skal arbejde for. O.k. det bliver op ad bakke, det går ud over mange kvinder, det går ud over mange ældre mennesker, som så ikke kan få sit pleje- og omsorgsbehov dækket. Hvordan vil vi kunne stå her og garantere, at vi skal arbejde for en større andel af mænd, når vi har nogle arbejdskraftpotentialer blandt ikke mindst mange etniske kvinder, som vi rigtig gerne vil gøre en rigtig, rigtig god indsats for.

Skal vi opgive den indsats, Camilla Burgwald og Ninna Thomsen? Skal vi lukke øjnene for de muligheder, vi har for overhovedet at få kvinder ind, fordi vi ellers risikerer, at andelen af kvinder vokser? Mener SF i fuld alvor, at det er vigtigere at få andelen af mænd i sundheds- og omsorgsforvaltningen i vejret end at sikre, at vores ældre medborgere overhovedet kan få en hjemmehjælp, når de har brug for det, at vi kan få besat ledige stillinger på vores plejehjem. Er det så meget overordnet de ligegyldige ting åbenbart om at sikre, at vores ældre kan få en ordentlig pleje og omsorg, at vi får en større andel af mænd i sundheds- og omsorgsforvaltningen.

Jeg startede mit første indlæg med at sige, at jeg synes, den her forespørgsel var noget verdensfjern, jeg har lyst til at stramme min formulering, den er ikke noget verdensfjern, den er meget, meget verdensfjern.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Jeg vil bare tage ordet meget, meget kort og sige til borgmester Mogens Lønborg, at det er jo fuldstændig urealistisk at høre borgmesteren stå heroppe og bruge argumentet om de etniske kvinder. Det er, som om det er virkelig uvirkeligt at høre Mogens Lønborg tale for den sag. Men vi kan vel godt gøre både-og, der er jo ikke nogen, der siger, at forvaltningen ikke kan ansætte al-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

le de etniske kvinder, man overhovedet kan komme i nærheden af, og samtidig ansætte mænd. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at hver gang vi slår en stilling op, så er der desværre kun 1,7 ansøgere, så vi har jo problemer med at rekruttere medarbejdere. Så jeg forstår simpelt hen ikke den argumentation, som kommer fra borgmesterens side.

(Kort bemærkning).

Ninna Thomsen (F): Og hun lover også, det bliver den sidste, nu har vi jo en lang aften.

Efter borgmester Mogens Lønborgs sidste indlæg så er jeg faktisk ligesom Margrethe Wivel tidligere har været, i tvivl om, hvorvidt borgmester Mogens Lønborg er i stand til at implementere det her forslag. Jeg kan i hvert fald se, at nogle af de samme ting, som borgmester Mogens Lønborg har sagt i aften, ikke borgmester Mogens Lønborg, men konservativ Mogens Lønborg, godt kan komme til at karambolere med det, borgmester Mogens Lønborg som borgmester er forpligtet til.

Jeg er fuldstændig enig i det, Ikram Sarwar fra Socialdemokraterne har sagt, at det behøver ikke at udelukke hinanden. Jeg er faktisk ret overbevist om, at borgmester Mogens Lønborg har en kompetent forvaltning, der er i stand til både at lave en strategi i forhold til indvandrerkvinder og lave en strategi i forhold til mandlige ansatte. Så kompetent tror jeg faktisk, at borgmester Mogens Lønborgs forvaltning er, selv om det lyder som om, at borgmester Mogens Lønborg ikke kan rumme de to ting i sit eget hoved.

(Kort bemærkning).

Borgmester Mogens Lønborg: Debatten her hæver sig ikke op på sådan højere og højere niveauer, som den skrider frem, vil jeg nok have lov at sige.

Men jeg er sådan set fuldstændig enig med Ikram Sarwar, jeg synes bare, det er underligt, at Ikram Sarwar stiller sig op og gentager, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt, at vi vil have mennesker, og det er ikke det samme som at sige, at det ene ikke udelukker det andet. Jeg har flere gange sagt, at vi vil have flere mennesker, og mennesker for mig indbefatter sådan set to køn, mænd og kvinder, vi vil have flere mænd, vi vil have flere kvinder.

Men jeg vil ikke lægge mig fast på, at vi for at øge andelen, og nu er vi inde på noget helt simpelt statistisk, noget om andele, at hvis andelen af mænd skal øges, det har som konsekvens, at vi skal sige nej til kvinder for at øge andelen af mænd, det gør jeg ikke, det gør jeg ikke. Det er uansvarligt, og det tror jeg, håber jeg, regner jeg med, at også alle tilstedeværende kan bakke op om. Naturligvis skal vi gøre alt for at få også etniske mænd, etniske mænd, ansat i pleje- og omsorgssektoren.

Manu Sareen markerer med begejstring, at det skal vi, der er rigtig mange job, og de er spændende, og vi skal agitere på alle leder og kanter for at få alle. Vores indsats er meget bred, vi skal have alle dem, der overhovedet har lyst til at komme ind i vores sektor.

Men vi vil meget gerne, og det er ikke mindst de faglige organisationer, der ofte fortæller os, husk nu, det skal være faglært arbejdskraft, og det vil sige, vi skal tage dem, efter at de har været gennem et uddannelsesforløb, og det er rekrutteringen til uddannelsessystemet, hvor vi først og fremmest kan gøre en indsats. Vi har ikke de uddannelsessystemer under os, det er altså ikke Københavns Kommune, der driver de her uddannelser og står for rekrutteringen. Jeg beklager at skulle sige det til Margrethe Wivel, Ninna Thomsen og Camilla Burgwald, men det har vi altså ikke, og derfor har vi meget minimal indflydelse. Så lad os få alle de mænd, lad os få alle de kvinder, der overhovedet har lyst til at arbejde i vores sektor, så er jeg sikker på, at vi, når det kommer til stykket, alle kan være glade for, at vores ældre medborgere får en god pleje og omsorg.

Winnie Berndtson (U): Jamen jeg synes da bare, at det er helt utroligt så meget umage, man kan gøre sig med at snakke forbi hinanden, og det handler måske om, at der her er tale om nogle kvindelige forslagsstillere og 2 mænd, der forsøger at svare, og mænd og kvinder dybest set kommer fra 2 for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

skellige verdener, hvor man taler 2 forskellige sprog. Der er i hvert fald ingen, der forsøger at forstå hinanden her.

Det kan undre, synes jeg bare, når man har siddet og hørt denne her debat, at af de 3 borgmestre, der har været oppe og svare på denne her forespørgsel, har de 2 af borgmestrene gjort sig umage med at forklare, hvad de rent faktisk har af rekrutteringsproblemer i deres forvaltninger, og det derfor også er svært at rekruttere mænd ind i kvindefag og kvinder ind i mandefag, fordi der er et generelt rekrutteringsproblem. Det synes jeg da er fair nok at sige. Når nu forespørgerne spørger, hvordan det går, så synes jeg da, det er fair nok at sige, at det er de problemer, vi står med.

Den tredje borgmester, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, var oppe at sige, vi har prioriteret anderledes, for der har været opgaver i borgmesterens forvaltning, som har været mere presserende, og derfor er vi ikke nået særlig langt med den her opgave om at lave strategier. Der nævner de 2 ivrige debattanter fra SF så ikke noget videre om, at det er da også for dårligt, at Bo Asmus Kjeldgaard som borgmester ikke har gjort noget.

Jeg synes ikke, det er for dårligt, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard ikke har fået gjort noget, for der har været andre opgaver. Men jeg synes ærlig talt, det er for dårligt, at man ikke er bedre til at lytte efter, hvad de andre borgmestre rent faktisk gør.

Jeg forstår slet ikke debatten om det med mænd og barselsorlov. Hver gang man går ind på Københavns Kommunes hjemmeside som personale eller nogen, der er interne, så popper farforeverprojektet op. Det er lige præcis et projekt, som handler om, at mænd skal tage barselsorlov, med små søde gode hverdagshistorier på, at mænd har taget barselsorlov i den her kommune. Det er så vidt, jeg ved, et projekt, der kommer fra økonomiforvaltningen, men det bliver det sådan set da ikke dårligere af.

Så hvorfor er det, man i SF ikke kan få øje på de ting, der rent faktisk bliver gjort, hvorfor er der meget stor tilgivelse for borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, men ingen forståelse for, at der er rekrutteringsproblemer andre steder?

Forespørgslen blev besvaret.

=====

44) BR 171/08. Forespørgsel til overborgmesteren om et evt. kommende autonomt ungdomshus
Overborgmesteren bedes redegøre for hvilke konkrete tilfælde af misligholdelse, der vil få Københavns Kommune til at opsigte en eventuel kommende aftale om brug af et autonomt ungdomshus.
(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der findes et alternativ til undergrundsmiljø i hver eneste storby i Europa, det har vi også i København. Her samledes miljøet tidligere omkring Jagtvej 69. Det vigtigste i miljøet er at stå for andre værdier end det etablerede og det voksne. Det er nu engang unge menneskers lod at forsøge at finde andre veje end de foregående generationer.

Men disse ungdomsmiljøer har været sammenvævet med nogle af den alleryderste venstrefløjs politiske bøller. Derfor har oppositionen til samfundet og ønsket om et værested efter nedrivning af Jagtvej 69 haft helt uacceptable og voldelige udtryk.

Men vi står nu i en situation, hvor ungdomsmiljøet har accepteret, at der ikke kommer noget ud af vold. De accepterede, at hvis de vil have et kommunalt ungdomshus, må de også acceptere, at det foregår på regulær og lovlig vis. De er måske blevet klar over, at de må tage et ansvar for det kvarter, hvor deres samlingssted skal ligge.

De har deltaget i en politisk og demokratisk proces, hvor de har forhandlet, fremsat ønsker og artikuleret behov på en måde, så det etablerede politiske system kan arbejde med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Den dialog, vi har haft, efter at ungdomshusmiljøet har stoppet volden, har samlet byen. Vi kan her i København vise, at vi kan takle forskellighed, at vi kan takle årtier med mistro og beskyldninger.

Vi har en chance for at vise, at vi kan stoppe en voldsspiral og lægge gadekampene bag os. København kan vise, at vi kan skabe nye samarbejder og forbedringer i forhold til det, der var før.

Socialdemokraterne vil ikke stå for et København, hvor der ikke er plads til, at unge kan vise andre måder at leve på. Der skal være plads til alle, der accepterer demokratiets spilleregler og deltager i byens udvikling. Der skal være plads til et alternativt undergrundsmiljø i København, og der skal være plads og ordentlige forhold til de københavnere, der skal bo sammen med et nyt ungdomshus.

Det er en grundlæggende pluralistisk tanke, at vi også skaber rum til de, der søger et andet samfund og andre måder at gøre tingene på, men at det ikke sker på bekostning af andre rimelige ønsker fra andre borgere.

Vi kan ikke, og vi skal heller ikke være tolerante over for de intolerante og præmiere vold. Derfor er det en pointe, at vi ikke kunne være i dialog med et miljø, der betjente sig af volden som udtryksmiddel. Demokratiet er samtale og samtalen er det, vi bygger på.

I København kan vi ikke give efter for den borgerlige utilfredshed og lade statsmagtens voldsapparat løse alle problemer. Vi kan heller ikke bare smække rådhusdøren i for de mange unge, der nu forsøger at vise, at de på regulær vis arbejder for deres sag. Vores signal kan ikke være, at vi intet tilbud har til det alternative miljø, som er et grundvilkår i en europæisk storby.

Det er kun på overfladen, at den borgerlige minoritet i København forarges over den formålsløse vold, der er kommet fra ungdomshusbevægelsen. I realiteten ønsker det borgerlige mindretal det alternative ungdomsmiljø hen, hvor peberet gror.

Det er da ikke, fordi indskydelsen ikke også har ramt nogen af os andre, men i realiteten ønsker vi ikke et København, der ikke også er hjem for en alternativ ungdomskultur. Vores politik kan ikke være baseret på vrede og indskydelse, og den kan ikke kun bestå i de korte kategoriske udmeldinger, som nyhedsformidlingen tillader os i dag.

Vi er nødt til at tage hensyn til alle københavnere og gøre det rigtige for vores by, også selv om det altid er lettere at lægge armene over kors og lade politibetjentene gøre deres arbejde.

Derfor forsøgte Socialdemokraterne i sin tid at få Ruth Evensen til at sælge sit hus til de unge. Derfor forsøgte vi os med et tilbud til Fonden Jagtvej 69 på Stevnsgade 34, hvor ungdomsmiljøet selv traf en dum beslutning og afviste løsningen. Det har de måske også fortrudt.

Nu arbejder vi på at tilbyde et sted på Dortheavej 61, og samtidig vil vi gerne forbedre de kulturtilbud, københavnere har i Nordvest, en bydel, der fortjener et løft på mange områder.

Som bekendt godkendte Borgerrepræsentationen den 13. december sidste år en hensigtserklæring om rammerne for oprettelse af et ungdomshus i Københavns Kommune. Siden da har der været et konstruktivt samarbejde mellem kommunens 2 forvaltninger, Fonden Jagtvej 69 og ungdomshusbevægelsen om indholdet i aftalerne, driftsoverenskomst, erhvervslejekontrakt og en samarbejdsaftale mellem fonden og de unge, og ikke mindst om at finde frem til en egnet bygning til et nyt ungdomshus.

Som det er fremgået af dagspressen, har det vist sig ikke at være nemt at finde en egnet bygning, som både vil kunne tilgodese de unges ønsker og hensynet til naboerne. Men Dortheavej 61 er det bedste, vi har haft, og det er også derfor, vi arbejder videre med det og på at finde en løsning inden sommerferien.

Derfor har Socialdemokraterne, SF og De Radikale besluttet at gå videre med den løsning, og vi har også besluttet at gå videre i dialogen med lokaludvalget.

Men da det nu ikke er den centrale udvikling og de positive aspekter, der optager spørgerne, så lad mig præcisere, at når vi har fundet en egnet bygning og fået afklaret alle de mange hensyn, der skal tages, ja, så vil forsamlingen få forelagt en indstilling om godkendelse af rammerne for det nye ung-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

domshus, og herunder udkast til en erhvervslejekontrakt og en driftsoverenskomst samt en model for et dialogforum.

En kommende aftale om et nyt ungdomshus skal administreres af kultur- og fritidsforvaltningen som en del af Kultur- og Fritidsudvalgets område, så det havde sådan set været korrekt at rette forespørgslen til borgmester Pia Allerslev. Det er spørgerne blevet oplyst om, forstår jeg, men det har de ikke ønsket.

I aftalerne, der lægges frem, vil der blive taget højde for misligholdelsessituationer og hvad der i givet fald skal ske. Bestemmelsen i erhvervslejekontrakten vil svare til bestemmelserne i kommunens almindelige erhvervslejekontrakter, og det gælder også for driftsoverenskomsten.

Det vil være kultur- og fritidsforvaltningen og Kultur- og Fritidsudvalget, som i givet fald skal forholde sig til evt. misligholdelsessituationer og i sidste ende et politisk flertal her i Borgerrepræsentationen. Det kan derfor ikke lade sig gøre at gøre rede for, hvilke konkrete tilfælde af misligholdelse der vil få Københavns Kommune til at opsiges en aftale om et nyt ungdomshus, og det er jo strengt taget heller ikke det vigtige i denne sag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til Pia Allerslev, og jeg burde vist egentlig have givet ordet for en evt. begrundelse.

Borgmester **Pia Allerslev**: Tak og tak til overborgmesteren for en utrolig rørende fremstilling af, hvor rosenrødt det hele ser ud nu, hvor godt det hele står til nu, at de unge har været igennem en så fin og flot politisk og demokratisk proces, hvor de har lært at samarbejde, hvor de har lært at tage hensyn til andre, hvor de har lært at sætte sig ud over deres egne krav og behov og har lært at tænke på andre, samtidig med at de også er en del af det her smukke demokratiske procesforløb, som overborgmesteren så venligt har inviteret dem ind til.

Hvis ikke at det var, fordi denne her sag var så alvorlig, og hvis ikke det var, fordi denne her sag har så afgørende betydning for vores by, og for hvad det er for nogle signaler, vi sender til vores unge, hvad det er for nogle signaler, vi sender til københavnere, så ville jeg måske have knebet en lille tåre.

Det gjorde jeg ikke, jeg blev faktisk rigtig harm, og jeg synes ikke, overborgmesterens svarer ordentligt på de spørgsmål, som vi har stillet til overborgmesteren. Begrundelsen om, at det rettelig burde være mig, der svarede på de her spørgsmål, det er simpelt hen for nemt sluppet. Det er for nemt at kaste det hele over på en borgmester, kaste det hele over på et udvalg, der ikke har været med til de her forhandlinger, der ikke har været med til at se de unge i øjnene, der ikke har været med til at præsentere de unge for de krav, som jeg håber, overborgmesteren har stillet de her unge mennesker.

På et tidligere tidspunkt havde vi den samme diskussion her i salen, hvor en af formuleringerne var, at der som udgangspunkt skulle være åbent for alle i et kommende ungdomshus. Jeg kan huske, at jeg var på den her talerstol i hvert fald mindst 3, 4, 5 gange for at bede overborgmesteren uddybe ordene eller begrebet "som udgangspunkt". Det har man stadig væk ikke forholdt sig til, det er en af grundene til, at vi har stillet denne her forespørgsel.

Ville det her betyde, at hvis der kommer unge mennesker, som ikke lige passer ind i det, de autonome har lyst til, der bliver lukket ind, så kan man altså vælge at sige nej tak, selv om det er hus, som er betalt af kommunale midler, selv om det er et hus, som er støttet og hjulpet og alt muligt andet, får de unge så særlige vilkår, får de unge lov til at opføre sig anderledes end de krav, vi stiller til andre.

Det har overborgmesteren undladt at svare på, og vi må så bare vente på, at der kommer en evt. aftale, og så må vi tage fat på det på det tidspunkt.

Der var et par andre ting i overborgmesterens redegørelse, som jeg simpelt hen bliver nødt til at kommentere på.

Overborgmesteren nævner så fint, at de unge har lyst til at samarbejde, at de har lyst til at være en del af lokalsamfundet, men mig bekendt så er det også de unge, der har presset på for at få de lokaler

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

ude i Nordvest, ude ved Dortheavej, som ikke har ønsket at dele den sal, der er til rådighed for kulturhusets brugere, den har man altså ikke ønsket fra ungdomshusets side at dele med kulturhusets brugere.

Det synes jeg ikke ligefrem viser, at de har lyst til at være en del af et lokalsamfund, at de har lyst til at være en del af et smukt og tæt samarbejde med de folk, der kommer, eller kom, skal jeg måske rettelig sige, i kulturhuset på Dortheavej.

Det her kommer lige præcis til at ske på bekostning af andre. Det her kommer lige præcis til at betyde, at man smadrer et kulturmiljø, som nu endelig havde fået mulighed for at blomstre i Nordvest, et område, som jeg tror, vi alle kan blive enige om, trænger til al den støtte og hjælp for at løfte sig lidt op af det dynd, det i mange år har ligget i, og som nu endelig har fået en berettigelse, fordi det her er faktisk et velfungerende kulturhus med integrationsprojekter, med sociale projekter, med et samlingssted, med så meget energi og liv. Jeg tror simpelt hen ikke, at der er ret mange herinde, der kan sige med ærlighed i stemmen, at man tror, at det miljø fortsætter.

Når så overborgmesteren tror, at man kan forbedre kulturtilbuddene i Nordvest ved at smadre kulturhuset, dele det op i to dele, hvoraf ungdomshuset får to tredjedele, og kulturhuset bliver en lille bitte del på en tredjedel, og man flytter det hen i to andre lokaler, så nu har borgerne i Nordvest tre forskellige steder, hvor de kan deltage i kulturtilbud, men det samlede punkt, som kulturhuset på Dortheavej var blevet, det kommer altså ikke til at ske. Det kommer ikke til at ske med tre forskellige lokationer i den her bydel, som i forvejen er så skrøbelig. På den her måde får man så smadret et godt kulturtilbud i en bydel, der virkelig har brug for det.

Må jeg overføre taletid fra næste runde?

Der bliver også talt om, at vi borgerlige ønsker alternative ungdomsmiljøer og alternative ungdomskulturer hen, hvor peberet gror, og vi i virkeligheden overhovedet ikke har lyst til, at der er en ungdomskultur i København, der kan være lidt anderledes end blokfløjtespillere og badmintonspillere.

Sådan noget pjat. Jeg har senest i dag haft overskrifter i Berlingske Tidende og alle mulige andre aviser, hvor vi netop lægger op til, at vi skal lave nogle flere ungdomskulturer a la det, som vi har ude i Valby, det der hedder Kraftværket, som fungerer fint, som fungerer under ordnede rammer, som fungerer med ansatte fra kommunen, og som faktisk har 20.000 brugere om året på 600 kvadratmeter, 600 kvadratmeter, det er, hvad man kan bruge på Kraftværket. Men 1.800 kvadratmeter på den her lille procentdel af de autonome, de skal have stillet til rådighed i et ungdomshus til gengæld for, hvad de ellers har bedrevet rundt omkring i byen.

Jeg synes ikke, at overborgmesteren med rette kan sige, at de borgerlige ikke ønsker, at der skal være en ungdomskultur, jeg vil meget gerne arbejde for en ungdomskultur, men jeg vil meget gerne arbejde for de unge, der har fortjent det. Jeg vil gerne arbejde for de unge, der har en reel demokratisk tilgang til tingene, de unge, som ikke bare sætter bål og brand i gaderne og kaster med brosten, hver gang de ikke får deres vilje. De unge synes jeg, vi mangler at høre.

Så derfor synes jeg faktisk, at overborgmesteren tager meget, meget fejl, når hun mener, at de borgerlige ikke interesserer sig for ungdomskultur, det gør vi i høj grad. Det skal blot være en ungdomskultur, som også interesserer sig for København og københavnere og de værdier, som jeg håber, København repræsenterer.

Jeg håber, at overborgmesteren med tiden vil komme nærmere ind i de her ting, at overborgmesteren har lyst til at diskutere, hvad det er for nogle intentioner, man har haft, når man nu har lagt op til, at der skulle laves en aftale, hvad det er for nogle ting, man har bedt de unge om at forholde sig til, hvad det er for nogle krav, man har fremlagt for de unge, som man bad dem om at forholde sig til, inden den her aftale sådan bare bliver præsenteret for Borgerrepræsentationen, om vi så skal tage stilling til det eller ej.

Jeg håber, overborgmesteren kan komme med nogle lidt mere uddybende svar, men på bundlinjen står der i hvert fald, at man på den her måde nu får smadret et kulturhus i Nordvest, man får smadret

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

en bydel, og man laver en masse ting, som ikke er til gavn hverken for københavnernes eller for de andre mange, mange unge, som gerne vil have del i de demokratiske processer og i gode kulturelle tilbud.

Borgmester Mogens Lønborg: Når de borgerlige partier, eller hvis jeg skulle citere overborgmesteren, den borgerlige minoritet, har stillet denne forespørgsel, så er det et udtryk for et ønske om at komme i dialog. Vi vil så gerne i dialog med overborgmesteren og de partier, som har valgt dialogen med de brostenskastende unge. Den dialog kan vi læse om i medierne dag ud og dag ind, vi er fuldstændig udelukket fra overhovedet at være med i den dialog.

Hvad har vi så af muligheder for at komme ind i en demokratisk proces, for nu igen at citere overborgmesteren. Vi har naturligvis den mulighed at rejse en forespørgsel her i Borgerrepræsentationen for at høre lidt mere til, hvad intentioner man har omkring det her ungdomshus, og mere specifikt vil vi meget gerne vide, hvor grænserne er, de grænser, som har svinget frem og tilbage og stort set ikke har været der.

Hvis der er nogle grænser, hvor ligger de fra de 2 partiers side, måske det fjerde, Enhedslistens også, når det gælder misligholdelse. Når jeg siger misligholdelse, så kan jeg godt konkretisere det mere: Skal vi se et flertal herinde acceptere, at kontrakten opretholdes, uagtet at der bliver kastet med brosten?

Det er dog et vigtigt spørgsmål ikke kun for os borgerlige minoriteter, men også for borgerne i København, hvordan man har tænkt sig, jeg tror ikke mindst fra naboerne ude i det her område, vil det være mere end relevant, det var også lidt et citat fra overborgmesteren, der var det bare med modsat fortegn. Jeg tror, det er rigtig relevant for naboerne derude at få svar på de her spørgsmål.

Jeg tror i og for sig også, det kan være afgørende for at få naboerne til at være positive over for det, hvis man straks fortæller dem, ved I hvad, don't worry, og vi har forstået, at man gerne vil i dialog med naboerne derude og dialogfora og alt muligt andet, jeg ved ikke rigtigt, hvad det skal bruges til, hvis ikke man også kan fortælle naboerne, don't worry, bliver der bare kastet en, måske 2 brosten, så er det slut. Eller, og så nogle af de andre konkrete ting, vi har stillet i denne her forespørgsel, så vil vi ikke mere acceptere det her ungdomshus.

Det er dog, ja, det er i hvert fald ikke udtryk for, at man er indgået i en dialog med den borgerlige minoritet i København, at man overhovedet ikke vil svare på de konkrete spørgsmål. Der var ikke et af dem, vi fik svar på. Jeg sad med min tuschpen og var klar til sådan at hakke af, så har vi svar på det, så har vi svar på det, for så at gå på talerstolen og sige, "overborgmesteren har vist undladt at besvare en enkelt af vores konkrete spørgsmål". Jeg har ikke sat nogen som helst hakker, for jeg har ikke fået nogen som helst svar på noget som helst af det, der fremgår af forespørgslen.

Er det dialog, er det en god demokratisk proces her i Borgerrepræsentationen, at overborgmesteren gemmer sig i første omgang bag en eller anden fuldstændig paradeagtig bemærkning om tidligere, at den skulle have været stillet en anden borgmester, for derefter at komme med en fuldstændig tom intetsigende besvarelse af de konkrete spørgsmål.

Så synes jeg sådan set, det var Pia Allerslev også i sit indlæg inde på, at det er beskæmmende, at den borgerlige minoritet beskyldes for at ville sende disse unge ud, hvor peberet gror, og ungdomskultur, der sådan ikke lige følger normen.

Jeg vil faktisk sige, det er fornærmende, vi har ingen indholdsmæssige krav til, hvilken kultur vores kommunale institutioner skal rumme, kun ét, følg demokratiet. Det er det eneste krav, vi vil stille, det er de demokratiske spilleregler. Det er vel næppe nogen hemmelighed, at det at lave bål i gaden, kaste med brosten, sætte andre menneskers liv på spil, det er ikke inden for demokratiets regler. Det er det eneste krav.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Ellers vil vi ikke på nogen måde skele til, hvad de unges kultur er, vi skal ikke til at censurere her fra Borgerrepræsentationen, om vi kan lide den kultur eller ej, der skal, og der jeg sådan set enig med overborgmesteren, der skal være plads til alle.

Det er et afgørende punkt for den borgerlige minoritet, at vi kan give plads til alle lige med undtagelse af dem, der kaster med brosten. Det blev så smukt sagt fra overborgmesterens side, nu efter at de her fredselskende unge nu ikke længere kaster med brosten, så vil vi gerne i dialog med dem. Jamen den dialog har da vist været også under den periode, hvor der blev kastet rigtig, rigtig meget med brosten. Ellers synes jeg, overborgmesteren skal komme herop og afvise, benægte, at der har været dialog, at siden dialogen er optaget, har der ikke været kastet en eneste brosten, har der ikke været nogen som helst bål i gaderne. Det er vist lidt af en tilsnigelse i forhold til sandheden.

Jeg synes, overborgmesteren skulle stå ned på talerstolen igen. Det er en ommer, kære overborgmester, vi vil gerne have svar, vi vil gerne dialog. Jeg vil i hvert fald gerne, hvis overborgmesteren henviser til, at det har vi slet ikke drøftet endnu, så vil jeg i hvert fald gerne have overborgmesteren til at forklare salen her, om man, indtil en kontrakt er underskrevet, indtil høringsprocessen er overstået, om man er parat til, i fald der falder nogle brosten, så det sekund at stoppe dialogen, eller vil man da fortsætte. Det må overborgmesteren, som jo er ganske kendt for at være taktisk ganske begavet, må nødvendigvis have gjort sig nogle overvejelser om, hvad man gør, i fald de unge.

I den forbindelse kan jeg jo ikke undlade at bemærke, at det er jo pudsigt, at i går, 2 dage før, ville vi have haft vanskeligheder med at gennemføre den demokratiske proces i det her rum, fordi disse unge jo havde bebudet en besættelse af det her sted, 2 dage før. Det ligner jo en tanke, at overborgmesteren ville have haft lidt problemer, om de unge nu havde trådt på den forkerte side af den demokratiske streg. For hvad så med dialogen, ville man så have sagt. O.k., så stopper vi dialogen, og hvad ville overborgmesterens situation da have været nu, hvor vi nærmer os trods alt afslutningen af den her valgperiode?

Jeg synes, overborgmesteren skal komme her på talerstolen og begynde at svare på det, vi har spurgt om.

Jesper Christensen (A): Nu har de her forespørgselsdebatter det jo med at udvikle sig til noget andet end det, der i virkeligheden står i forespørgslen. Jeg skal prøve at holde mig til det, som der er rejst i forespørgslen og supplere med lidt af det, der ellers bliver antydnet.

Livslang læring det er altid godt, og jeg må bakke op om det, overborgmesteren siger omkring den proces, vi har været igennem med de unge, det er faktisk min klare opfattelse, at vi har nogle gode drøftelser. Jeg skal lige om lidt læse op fra den driftsoverenskomst, som de unge udmærket er bekendt med, men jeg kan forstå, at der er nogle, der sætter spørgsmålstegn ved, hvad det sådan set er der er grundlaget.

Hvis borgmester Pia Allerslev har behov for at mødes med de unge for at se dem i øjnene, inden de skriver under på driftsoverenskomst og lejekontrakt, så er jeg sikker på, at vi også kan formidle kontakten til det. Og nej, det bliver ikke på bekostning af andre, og jeg er sikker på, at forsamlingen, men også Pia Allerslev er vidende om, at der også er et ønske om, at de kulturelle tilbud i Nordvest er, som de skal være.

Jeg tror også, at hvis man bare kan huske tilbage, hvem der har været med til at etablere kulturhuse osv. rundt omkring i byen, der tror jeg ikke, at det er de beskyldninger, man vil finde særligt hold i.

Så må jeg sige, at når der bliver efterlyst, hvornår man har kunnet tage dialog omkring det her, så tror jeg, der har været masser af debatter i denne her sal. Jeg ved, at partier tidligere har haft diskussioner, om der nu skulle være flere tilbud a la Kraftværket. Jeg mener faktisk, når jeg siger, at det er da udmærket, at borgmesteren siger, det ønske har de haft hele tiden, men de relevante steder havde rejst det og sagt, nu skal vi have 4 ungdomskulturhuse, eller hvor mange det måtte være a la Kraftværket i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

byen, det havde vel været under budgetforhandlingerne, også under budgettalen her i salen, hvor jeg husker det som helt andre ting, at Venstres daværende kulturborgmester gerne ville snakke om.

Grundlaget for den her aftale og det, som står i driftsoverenskomsten, som der i øvrigt refereres til i den erhvervslejekontrakt, som er standard for kommunen, og som bliver indgået mellem kultur- og fritidsforvaltningen, Københavns Ejendomme og Fonden for Jagtvej 69.

Derfor er det vel også relevant, når overborgmesteren henviser til, hvad det er for en fagforvaltning, der kan svare på de her spørgsmål. Der står, at der til Ungdomshuset skal være lige adgang for alle. Evt. begrænsning i adgangen til Ungdomshusets aktiviteter kan kun ske efter saglige kriterier. Eksempelvis må erhvervsmæssige, religiøse eller partipolitiske interesser ikke være afgørende for deltagelse i Ungdomshusets aktiviteter eller anvendelse. Vi har haft diskussion her i salen om eksempler på, hvem der måtte komme i hvad for klubber, og hvor det nu lige var politiske ungdomsorganisationer skulle øve deres indflydelse.

Så står der også, at Fonden Jagtvej 69 har ansvaret for, at der er indhentet de nødvendige myndighedstilladelser m.v., og at fondsmyndigheden i relation til alle aktiviteter i Ungdomshuset overholdes.

Fonden har endvidere til ansvar at sikre, at Ungdomshuset ikke anvendes til ulovlige formål, herunder kriminelle aktiviteter i form af vold og hærværk, handel med euforiserende stoffer m.v.

Driften af Ungdomshuset skal ske uden unødvendige gener for beboerne og de erhvervsdrivende i det kvarter, hvor huset ligger.

Det er de ting, der står i den driftsoverenskomst, som vi har tænkt os at indgå med fonden, og den er såvel fonden og de unge bekendt med, og det er den, de vil være ansvarlige i forhold til, når der bliver lavet en aftale med dem.

Frank Hedegaard (F): Jamen jeg skal ikke forlænge debatten. Jeg skal blot sige, at vi i SF er yderst tilfredse med, at vi nu er nået frem til et resultat, hvor 3 partier og fonden og de unge er blevet enige og til en vis grad også stadig væk lokalmiljøet.

Jeg er også meget enig i alle de forudsætninger, Jesper Christensen fremfører, det er også ting, vi har sikret os i de her forhandlinger, alle de gamle problemer, der var omkring det gamle ungdomshus, omkring graffiti, omkring hærværk, alle de ting er blevet indarbejdet og sikret. Der er ingen grund til at stille yderligere krav til Ungdomshuset, end vi gør til andre af vores kulturtilbud.

Når Venstre nu så begejstret taler for Kraftværket, når Mogens Lønborg så kommer herop og siger, hvordan kommer man dog med i debatten, og hvordan bliver vi holdt uden for demokratiet, ja, så har man på intet tidspunkt i den debat, der har været, hørt andet fra både Venstre og Konservative, at man har hånet de unge, man har dæmoniseret de unge, og man har absolut ikke søgt dialogen, man har gang på gang meddelt, at man ikke har ønsket et ungdomshus i København.

Nu kommer man her 2 minutter over 12, og så vil man meget gerne forklare, hvad ens ungdomskulturpolitik den er uden på noget tidspunkt i de sidste halvandet år at have mødet noget som helst om, hvad I har villet. Det undrer mig såre meget, men det må nok være meget strategisk planlagt, lad os da tale de andre efter munden.

I har haft muligheden, da SF stillede sit forslag om flere ungdomshuse i København, for at kunne følge op på forslaget og støtte det.

Selv de unge ude i Kraftværket, som Pia Allerslev siger, har sølle 600 kvadratmeter, de er faktisk glade og meget glade for deres tilbud derude på 600 kvadratmeter. Så differentierede ungdomshuskulturtilbud kan man altså godt have i en by.

Kraftværket og unge har holdt flere debatter, hvor Konservative og Venstre har været fraværende, men kunne have været til stede, og hvor Kraftværket faktisk også har været ude og foreslå, at man skulle have et brugerstyret ungdomshus. Jamen, det er rigtigt, Pia Allerslev, I har været inviteret.

Volden accepterer SF heller ikke, og det er rigtigt, når det bliver sagt, at der ikke er blevet forhandlet, mens de unge har været voldelige. Men Mogens Lønborg har aldrig villet svare på, når Mo-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

gens Lønborg siger, man ikke skal forhandle med de unge, nej, de skal straffes for deres handlen og ageren, men Mogens Lønborg har aldrig fortalt, hvor lang tid skal en straf være, før man går i dialog med ungdomskulturen igen. Er det 1, 2, 3 eller 4 år, de unge skal arte sig ordentligt, før hr. Mogens Lønborg vil gå i dialogen igen, eller er det, som vi partier, der har været inde i forhandlingerne, har markeret under forhandlingerne, vi ønsker ikke volden, vi stopper forhandlingerne med jer, hver gang I er voldelige, og vi genoptager dialogen igen med jer, når I arter jer ordentligt. Det er der, dannelsen har ligget, og det synes vi faktisk de unge, siden de forhandlinger konkret er startet om konkrete steder, ja, der har de unge forholdt sig i ro i byen.

Mogens Lønborg skal ikke tro, at urolighederne i nat i København har noget som helst med Ungdomshuset at gøre. Men sådan nogle udsagn har vi også hørt her i byen, hvor man har forsøgt at kæde al vold og al anden vold, der er foregået, sammen med et ungdomshus. Det er den rene og skære populisme.

Så vi er glade for, at man endelig nu kan sige, at nogle partier har været lydøre og har benyttet dialogens vej. Vi er da glade for også, at højrefløjten nu vil være med til også at søge dialogens vej, så det kan blive konstruktivt fremadrettet.

Manu Sareen (B): Det her er en debat, som vi har haft rigtig, rigtig, rigtig, rigtig mange gange, der er ikke rigtigt kommet noget nyt under solen.

Men der er da kommet én ting, som jeg har bemærket, dialogen, De Konservative efterlyser dialog, de er kede af, at de ikke har været i dialog. Og det undrer mig lidt, fordi jeg har fra denne her tallerstol hørt den ene gang efter den anden, at man ikke ønsker dialog, og derfor kan det ikke komme som en overraskelse, når man har sagt så tydeligt, at man ikke ønsker at gå i forhandling med de unge mennesker, at man ikke er med til de forhandlinger.

Det Radikale Venstre er glad for, at vi er gået med i de her forhandlinger. Vi er glade for, at vi endelig har, vi har ikke fundet en løsning endnu, vi er meget, meget tæt på det. Vi er glade for, at vi faktisk tænker muligheder i stedet for begrænsninger.

Nu vil jeg ikke sige, den borgerlige minoritet, det kunne jo også ske for Det Radikale Venstre lige pludselig, man bliver en minoritet, så den borgerlige fløj med Martin Geertsen i spidsen har udmærket sig ved én ting, det er at tænke i begrænsninger i stedet for muligheder. Det har simpelt hen været for nemt at stå udenfor. Det at være med til de her forhandlinger, det at prøve at finde muligheder for de unge mennesker i den her by, det har været noget af det mest vanskelige, jeg tror, de 3 partier har været med til.

Derfor så synes jeg ærlig talt, og jeg er fuldstændig på linje med Frank Hedegaard, at det virker fuldstændig populistisk at komme her i ellefte time og foreslå, at nu skal man i dialog, og man skal have flere ungdomshuse osv. osv. Jeg er enig i, at vi skal have flere ungdomshuse, men det er alt andet lige lidt for sent.

Morten Kabell (Ø): Jeg skal medgive Manu Sareen, at vi har vist været her før, det har vi vel også medvirket til.

At høre især De Konservative er lidt som at høre erklæringerne fra Ministeriet for Sandhed i Rumænien i 1984. Sandheden er altid, hvad der passer bedst lige nu. Men Mogens Lønborg, er sandheden ikke, at de borgerlige egentlig er altid, og altid har været og vel også i virkeligheden også i fremtiden altid vil være ligeglade med brosten, bål og brand. Fordi de borgerlige partier herinde har jo aldrig villet give plads eller rum til nogen fra det alternative ungdomsmiljø.

Man har jo altid været ude at sige, at man skulle fjerne deres muligheder for at samles. Man har jo altid i sin tid krævet det gamle Jagtvej 69 lukket.

Jeg var selvfølgelig meget rørt over at høre Mogens Lønborgs talen om respekten for demokratiet og spilleregler. Jeg mindes en konservativ kulturborgmester tidligere, dengang i min første periode i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

denne sal, som nægtede at efterkomme en i øvrigt valgt ungdomsborgerrepræsentation helt demokratiske vedtagelse om at bevilge penge til formål, som denne konservative kulturborgmester ikke var enig i. Det endte med, at vi her i salen måtte tvinge denne konservative kulturborgmester til at gennemføre de beslutninger, der demokratisk var vedtaget. Så ærlig talt, så synes jeg, det klinger lidt hult.

Driftsoverenskomsten, som Jesper Christensen læste op, er jo ganske entydig også. Hvis man brugte samme regler og samme ordvalg i alle tilfælde på mange private ejere af diskoteker m.v., så er der mange, man hurtigt kunne gå ud og lukke med de begrundelser.

Men jeg hører meget sjældent, vil jeg så sige, om nogen sinde De Konservative tale om kraftige restriktioner mod f.eks. diskoteks- og klubejere, som udviser en noget diskriminerende adfærd, f.eks. over for vores medborgere med en anden hudfarve end min blege.

Jeg vil slutte dette mit vel nærmest frontalangreb mod de borgerlige med at sige, at Frank Hedegaard talte jo meget korrekt også om straf og de borgerliges holdning til dialog i forhold til at skulle straffe de unge og andre. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge Mogens Lønborg, hvad skulle incitamentet være til at stoppe en destruktiv adfærd, hvis det ikke netop er en udsigt til at komme videre ad en anden vej. Hvis det ikke netop er muligheden for at kunne opnå en dialog, at kunne opnå resultater ad en anden vej.

Resultatet af Mogens Lønborgs argumentation med, at vi skal fortsætte med at straffe og helst straffe i det uendelige, det er jo desværre bare, at folk ikke har noget som helst incitament til at ændre adfærd, og så gør de det ikke. Jeg vil meget hellere give dem et incitament, jeg vil meget hellere sikre, at byen kommer i den rigtige vej, det er meget mere fremtidssikret end Mogens Lønborgs.

Wallait Khan (U): Jeg kan starte med at sige, hvad sagde vi lige fra starten af, at hvis de bliver smidt ud på den her måde, som de blev smidt ud, så bliver der ballade, og så blev der ballade. Det vidste vi, men vi gjorde ingenting, vi sagde, det er ikke vores problem, men til sidst var det vores problem.

Nu er det os faktisk, som skal stå her og spørge, hvem er ansvarlig for det bål og den brand, der har været i København, det er os, der skal stå her, fordi vi har støttet det, at hvis vi smider dem ud, så skal vi finde nogle andre lokaler til dem. Der var andre partier, som sagde nej, der var store politikere, som sagde nej, det ville man ikke, så var det et problem, og så var det en konflikt, som har kostet mellem 80 og 100 mio. Jeg ved ikke, hvor meget det er, men Københavns Politi har på et tidspunkt sagt, at det har kostet dem 75 mio. kr., og så er det andre, forretninger og organisationer, som har sagt, det har kostet dem millioner af kroner. Så det betyder, at det har kostet mellem 80 og 100 mio. kr., og i dag er vi på vej til at finde en løsning.

Jeg kan jo kun glæde mig over, at der en løsning på vej. Men så kommer al den debat, og så vil jeg sige det, at når man ser forespørgslen, og det undrer mig, hvad forespørgerne efterlyser. De efterlyser kun én ting, og det er, hvad skal der til for, at Københavns Kommune kan opsigte kommende aftale med Ungdomshuset.

Så er det spørgsmålet, hvad er det, de vil, vil de have, at den konflikt skal fortsætte, eller vil de have, at vi skal have fred, vil de have, at der skal være en løsning på dette problem. Jeg synes, der skal være en løsning.

Hvis man kun efterlyser konflikter, man kommer med en hel del eksempler, om de ville kaste sten efter politiet, og så smider vi dem ud, eller om det vil være stoffer, om det vil være, jeg ved ikke, det er så mange ting, der står her, hvordan kommunen vil opsigte den kommende aftale, i stedet for at tænke positivt og sige, at vi skal sikre den bedst mulige aftale, vi skal stå samlet som kommune, og så skal vi sige til dem, hallo, vi vil ikke have ballade, og vi vil have demokrati og alle de regler, som I siger.

Men jeg er da glad for at høre fra overborgmesteren, at de unge har sagt, at de ikke vil have vold, og de går ind for den demokratiske proces, det har overborgmesteren sagt klart. Jeg er meget, meget glad for, at der er samarbejde mellem de unge og kommunen. Vi er jo videre faktisk, hvor der også er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

lokaler, som vi har sagt ja til, og så er der naboer, som har sagt, at de ikke har nogen problemer med det, specielt Islamisk Trossamfund og mange andre, som jeg har set i fjernsynet. Der er også nogle individer, som har stået frem og sagt, at vi har ikke nogen problemer med det her.

Så håber jeg, at vores politiske ledelse, kommunens politiske ledelse vil sørge for at skabe forståelse omkring nabokrisen, at folk tager det positivt, og vi skal påvirke de unge til, at de overholder de regler og de aftaler, som de laver med kommunen i stedet for at skabe konflikt og med ønske om, at det vil fortsætte, som det har været, anarki på gaderne. Det vil vi ikke have, tak.

Karin Storgaard (O): Jeg synes jo nok, at overborgmesteren i sit indlæg langede ud efter de borgerlige. Det synes jeg faktisk taget ikke, der er nogen grund til, fordi det er jo ikke de borgerliges skyld, den situation, vi står i. Det er jo tværtimod flertallet herinde, der er årsag til alle de ting, der er sket.

Overborgmesteren taler videre om, at der er plads til alle, der accepterer demokratiske spilleregler. Jamen gør de unge det, så er det i hvert fald noget nyt, hvis de begynder at gøre det, det har de jo ikke gjort tidligere ved at drage hærgende igennem byen. Så det kunne da være interessant at vide, om det har noget på sig.

Så synes jeg i øvrigt, at overborgmesteren modsiger sig selv, for når jeg tænker på, hvad overborgmesteren sagde i forbindelse med Ungdomshuset og nedrivning, så kan jeg altså ikke rigtigt forstå, hvad det er, der er sket. Fordi hvis man har den holdning, som man giver udtryk for i dag, hvorfor rev man så Ungdomshuset ned og var årsag til al den ballade, der skete her i byen. Husk nu, det er ikke de borgerlige, der har gjort det. Det kan man da godt sætte spørgsmålstegn ved, det er jo fuldstændig vanvittigt det, der er foregået.

Så man kan med rette nok engang spørge overborgmesteren, hvorfor man så rev Ungdomshuset ned.

Så har man måske ladet sig true, er det derfor, vi er kommet i den situation, vi er nu, har man ladet sig true ved, at de unge har sagt, ellers så starter de forfra med balladen i gaderne, ødelagde alting, så politiet kunne rykke ud, og vi bruger en masse penge på det også.

Man ville besætte Rådhuset, der var ikke den ting, man ikke ville, er det det, der er årsag til, at man i sidste ende så har sagt, jamen nu må vi hellere give dem et hus. Det ligger der ikke nogen svar på nogen steder.

Så taler man om, at nu skal det være ude på Dortheavej, det var da trist for dem, der bor derude. Lokaludvalget har allerede protesteret over det, og jeg synes ligesom borgmester Pia Allerslev, at man ødelægger det kulturhus, vi har derude. Jeg er overbevist om, at når der er gået et stykke tid, så ligner det nok ikke det kulturhus, som vi kender i dag.

Jeg synes også, det er synd for kulturen i Nordvestkvarteret, når de pludselig skal være på 3 forskellige adresser.

Jeg kunne også godt lide at vide, at når man nu giver de unge et hus, hvis det bliver til noget altså, det skal lige høres osv., men hvis man nu giver de unge, vil andre grupper i København så også med rette kunne komme og forlange et hus. Det kan være ældre, det kan være handicappede, det kan næsten være rødhårede og hvidhårede, der siger, nu vil vi altså også have et hus. Jeg synes nok, at man lader sig true på en eller anden led.

Jeg forstår også godt, når borgmester Mogens Lønborg spørger, om der er grænser. Jamen det er jo det, der er spørgsmålet, fordi vedtagne rammer for aftalen de er ret brede. Vi har intet hørt om, hvordan man fremover vil undgå de situationer, vi har været ude i. Hvem er det, det er gået ud over, ja, det er gået ud over byen København, men det er jo gået ud over københavnernes, de erhvervsdrivende, alle der bor i denne her by har i hvert fald på en eller anden led kunnet mærke det. Men man synes måske, det er i orden, at der foregår sådanne ting i København. Det må jeg indrømme, det synes de borgerlige ikke, i hvert fald synes Dansk Folkeparti ikke, at det er det, vi skal have i vores by.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Jesper Christensen citerede fra aftalen. Jeg tror godt, jeg i hvert fald ved, hvad der står i den aftale, jeg har læst den flere gange. Jeg må stadig væk sige, når man siger, der er lige adgang for alle, det er jeg ikke helt sikker på, at det er korrekt. Når jeg tænker på, hvad de unge har sagt før i tiden, de har sagt, de kunne ikke være sammen med andre unge, de ville have noget for sig selv, de kunne ikke lide at være sammen med andre unge. Er det nogle andre unge, der er kommet ind i Ungdomshuset, som nu pludselig kan være sammen med andre unge, eller hvad. Det kunne da være interessant at vide.

Frank Hedegaard taler, jeg føler næsten, Frank Hedegaard mener, der er 2 slags ungdomshuse, sådan opfatter jeg det også, fordi der er et ungdomshus for, de er jo stadig væk autonome på en eller anden led, og i øvrigt er de ikke københavnere alle sammen, der er mange, der kommer ude fra for at deltage i arrangementer, men så sandelig også, når vi har ballade i byen.

Så er der det, som borgmester Pia Allerslev foreslår, at man får nogle ungdomshuse i bydelene for alle, ganske åbent hus. Det synes jeg da lyder meget rimeligt. Jeg tror da også, der er nogle fra flertallet, der tidligere har været inde på det, så det burde man jo i stedet for tage imod med kyshånd.

Så vidt jeg husker, så ønskede SF også i sin tid selvstyrende ungdomshuse, er det rigtigt? Nej, det er ikke rigtigt, o.k. Men altså Frank Hedegaard nævner også, da man begyndte at forhandle, så blev der ro, ja, jamen det er da klart, så har man ladet sig true, fordi så får de unge det, som de gerne vil have det. Vil det sige, kan vi andre også få det, som vi vil have det, det tror jeg da ikke, det er da helt undtagelsesvist, at man har kunnet opleve, at man truer, og så får man det, som man vil have det.

Manu Sareen taler om, at den debat har vi haft mange gange, og nu er der kommet noget ud af det, jamen på hvilke præmisser, så har vi igen truslerne.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti ikke vil lade sig tvinge ved trusler til at indgå nogen aftaler, det synes vi er helt forkert. Var vi blevet udsat for sådan noget, så ville vi sige, jamen så er vi ikke med mere. Det er altså ikke den måde, man forhandler på her i byen.

Så tror jeg næsten, jeg har været hele vejen igennem.

Lars Rasmussen (A): Nu skal jeg passe på med at bruge ordet borgerlig minoritet, men majoritet er der jo heller ikke tale om, når man kigger ud over salen, men lad mig lade være med at bruge nogen ord omkring det for ikke at gøre nogen sure.

Jeg var lidt ked af, at Karin Storgaard siger, at det er vores skyld, at Ungdomshuset blev ryddet, det er i hvert fald ikke de borgerliges. Jeg ved ikke, om Karin Storgaard var socialdemokrat eller fra Dansk Folkeparti på det tidspunkt, hvor man besluttede sig for at gøre, som man gjorde, det kan jo være svært, det ved jeg ikke ligefrem. Men Carl Christian Ebbesen har i hvert fald været fra Dansk Folkeparti hele tiden, kan de borgerlige ikke komme herop og bekræfte, at de hele tiden har været imod Ungdomshuset, det er jo ikke noget nyt, man har hele tiden ønsket, at Ungdomshuset skulle væk. Det kunne man i hvert fald være mand eller kvinde nok til at komme herop og bekræfte.

Så synes jeg, det er ærgerligt, at vi både har i hvert fald en borgmester Pia Allerslev og også Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti, der allerede har en konklusion på forhånd, men allerede inden huset er blevet lavet, er overbeviste om, at det vil ødelægge kulturen i Nordvestkvarteret, og at man vil smadre en hel bydel. Det er jo ikke noget, der fremmer dialogen. Og jeg synes, det er mærkeligt, man stiller sig op og har en forespørgsel heroppe og allerede har konklusionerne på forhånd.

Borgmester **Pia Allerslev:** Jeg skal da være den første til at beklage, at vi ikke holder os til det, der står i forespørgslen. Det gør vi alene af den ene grund, at vi ikke har fået svar på det, vi spørger om. Havde vi nu fået de svar, så tror jeg faktisk slet ikke den her debat havde været så lang.

Så derfor så må jeg så, kan jeg forstå, spørge Jesper Christensen i stedet for, som jo havde meget godt styr på, hvad der står i den her driftsaftale og driftsoverenskomst med de unge eller i hvert fald udkastet til den. Står der noget sted i den aftale, hvad konsekvensen er, hvis de overtræder aftalen, står

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

det i aftalen, bliver der nævnt i aftalen, hvad en konsekvens er, hvis man overtræder forskellige punkter i denne her aftale? Et simpelt spørgsmål som forhåbentlig kan besvares meget simpelt også.

Så synes jeg, det er lidt mærkeligt, at vi får skudt i skoene, at de borgerlige får skudt i skoene, at vi ikke vil gøre noget godt for de unge. Jo, vi vil gerne gøre meget godt for de unge, for det store tavse flertal, som ikke har råbt og skreget og skabt sig og kastet med sten og bål i gaderne og alt muligt andet. Dem vil vi rigtig gerne gøre noget for, for dem synes vi faktisk fortjener det.

Den anden gruppe har jeg det desværre med, og ja, Lars Rasmussen, jeg har aldrig været den store tilhænger af et ungdomshus, men havde de nu holdt sig inden for de aftaler, der var lavet og indgået med kommunen, så havde det været svært at kunne gøre ret meget imod dem, så havde det været svært at kunne stille ret mange krav og forventninger op ekstra til dem.

Grunden til at vi står i denne ulykkelige situation, det er jo i bund og grund, at de unge misligholdt den kontrakt, der var indgået med kommunen i første omgang. Alt, hvad der er kommet siden da, det er jo sket på grund af, at de unge ikke kunne overholde den kontrakt, de havde indgået for mange år siden med Københavns Kommune. Så det er ikke de borgerliges skyld, jeg siger heller ikke, det er Socialdemokraternes skyld, det her kan kun kastes over på én gruppe, og det er de unge selv.

Så vil jeg bare sige til Frank Hedegaard, at når man udtaler sig om, hvorvidt folk deltager i debatter eller ej, så synes jeg, man skal undersøge fakta. Alle de debatter, jeg er blevet inviteret til, der handler om ungdomskultur og ungdomshuse og Kraftværket og alt muligt andet, som er foregået i min periode og 2 måneder før, jeg tiltrådte som borgmester, har jeg deltaget i. Og må jeg lige skynde mig at sige, det var rent faktisk også under sådan en debat, jeg fik ideen til ungdomskulturhuset.

Borgmester Mogens Lønborg: Den her debat stemmer ens sind, ens demokratiske sind lidt trist. Vi har med forespørgslen ønsket en dialog, vi har med forespørgslen ønsket nogle svar. Vi er ikke med i en proces med de unge.

Og til Manu Sareen, det er misforstået, fordi den dialog har vi sagt helt fra starten, den tager vi ikke, når det er vold, når det er udemokratiske metoder, så det er ikke den dialog, jeg er ked af, at vi ikke er med i.

Men jeg er ked af, at vi ikke er med i en dialog her blandt folkevalgte, blandt demokratisk folkevalgte partier. Den bliver vi holdt udenfor, og vi prøver at få svar på vores spørgsmål, og vi får det ikke.

Kernen i spørgsmålet handler om, når man indgår en aftale, ja, nuvel skal vi være positive og tro på aftalen, men vi skal minsandten også, det tror jeg, enhver advokat, som var rådgivende ved aftalens indgåelse, vil sige, vi skal selvfølgelig fra starten af gøre os klart, hvis nu den her aftale ikke overholdes, hvad sker der da, hvor lang en snor vil vi give.

Vi har åbenbart ikke formået her gennem debatten, vores forsøg, at få flertallet med overborgmesteren i spidsen til at give os svar på det. Jeg kan garantere, at i den høringsproces, der nu venter, der vil de spørgsmål blive stillet igen og igen til flertallet.

Naboerne derude har krav på at få at vide, hvor lang snor de unge vil have, og der kan man ikke bare spise dem af, prøv nu at være lidt positive, nu skal vi altså se lyst på tilværelsen. Jeg tror, de naboer, som er derude, som er dybt bekymrede, de gerne vil vide, hvor lang tid skal de kæmpe mod et flertal herinde, i fald, og det er ikke for at være lyseslukker, men vi har trods alt nogle erfaringer med ungdomshusbevægelsen, som ikke ligefrem gør en optimistisk. Hvis nu der sker det, og det bliver man altså nødt til, når man indgår seriøse aftaler, at forholde sig til det.

Overborgmesteren har ikke villet svare, trist, men de svar håber vi så kommer i den videre debat.

I dag blev der bl.a. sagt fra Frank Hedegaards side, hvor lang tid vil vi straffe dem. Lad mig starte med, og det er også svar lidt til Morten Kabell, jamen altså det her det er jo helt eklatant, og enhver mand, man møder på gaden med den sunde fornuft i behold, vil jo sige, nu er de unge jo med deres vold jo blevet belønnet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

I et retssystem, ifald man kunne løfte bevisbyrden, så ville de samme unge i stort antal have fået straf, i et stort antal fået straffe, for det er kriminelt at smadre og tænde bål og ikke mindst kaste med brosten, det er kriminelle handlinger. Men bevisbyrden er selvfølgelig problematisk, og derfor har man ikke set ret mange idømt straffe.

De samme unge henvender sig så i det politiske system i København, værsgo, døren er åben, vi vil så gerne i dialog med jer, og nu får I så belønningen. Jeg synes, Morten Kabell var tæt på at bekræfte det, vi borgerlige hele tiden har sagt, han brugte ikke udtrykket belønning, han brugte udtrykket incitament. Er det ikke det samme dybest set, lad os give de unge, i stedet for de der borgerlige, der snakker om straf, lad os give de unge nogle incitament, så holder de nok op med at lave vrøvl. Det er da tankevækkende, det er da tankevækkende, det er ikke overraskende, men det er tæt på at være samme retorik. Lad os give dem nogle incitament, så holder de op med at lave vold, og så får de deres hus.

Så vil jeg lige sige, det er jo altså plat fra Morten Kabells side med et eller andet gammelt Thustrupcitater fra år tilbage i 90'erne. Så skal man konkluderende høre, at så lyder det lidt hult, hvad vi her anno 2008 står fra talerstolen og siger. Helt ærligt, den er lidt tyndbenet.

Så vil jeg lige til sidst sige med hensyn til det her med, at alle har adgang. Sådan som jeg hører debatten, så har vi fået at vide, at de borgerlige ikke vil være med til at give et hus til de utilpassede, de alternative, det sagde overborgmesteren. Jamen er der noget, jeg har misforstået, er det her ikke et hus til alle. I al den snak, der har været, er det jo evidenter fremgået, at det her ungdomshus er til de alternative, det man nogle gange kalder de utilpassede. Derfor er det altså ikke reelt, når man siger, at det her er for alle.

Jeg kan godt se for mig den situation, hvor DFU og VU og KU og andre gode kræfter i stor stil gerne vil være med i det her ungdomshus, hvordan vil man forestille sig det, hvordan vil man her fra salen gå ind og løse de evt. konflikter, der måtte opstå, år man skal til at finde ud af, hvilken kultur, om der skal være blokfløjtespil, eller der skal være noget andet, hvem vil afgøre det, hvad er det så, indholdet af det her ungdomshus skal være. Det tror jeg ikke rigtigt, man har forholdt sig til.

Men altså afsluttende har vi konstateret, at trods en lang debat, så har man ikke fra overborgmesterens side villet gå ind og besvare vores spørgsmål, man har ikke ønsket dialog med os, til gengæld har man tydeligt kunnet se, at dialogen har man til gengæld med dem, der bruger de udemokratiske metoder. Det er så sandelig så trist.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Nu er der nogle stykker, der har været heroppe og undre sig over borgmester Mogens Lønborg og hans tale om manglende dialog, fordi de borgerlige jo netop ikke ønskede en dialog med de unge. Det har vi sådan set godt været klar over, de borgerlige ville hellere stille sig med armene over kors og lade være med at løse den her situation for københavnere og se på, hvordan vi i København kunne have plads til unge mennesker, der ikke passer ind i byens øvrige tilbud.

Det er så ikke den dialog, som borgmesteren taler om, det er dialogen med politikerne. Der kan jeg altså ikke lade være med at gå på talerstolen, borgmesteren ønsker en dialog mellem folkevalgte politikere om det her spørgsmål. Hvad er det egentlig, vi har nu, er det ikke en dialog, vi har nu. Jeg kan sådan set godt give borgmester Mogens Lønborg ret i, at hans lange tale om triste dage for demokratiet og om at stå fast på demokratiets grundvold, at det kan være ganske monologpræget. Men jeg vil dog fastholde, at der er rigeligt forum for dialog mellem politikerne her i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg skal gerne erkende, at jeg som en af de borgerlige her i forsamlingen tilhører den del, der mener, at der faktisk er en del af miljøet omkring Jagtvej 69, som jeg gerne vil hjælpe, og det er den gruppe, der hele tiden har opført sig fredeligt og bare har ønsket at køre noget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

alternativt, men som jeg til gengæld mener faktisk godt i langt overvejende grad har kunnet været passet ind i de nuværende og eksisterende tilbud. Dem, jeg ikke har ønsket at hjælpe eller for den sags skyld være i dialog med, det er voldspsykopaterne.

Nu vil de så gerne i dialog, bliver jeg fortalt af mine kolleger her, bl.a. Jesper Christensen, der undrer sig over, at vi ikke vil i dialog. Men når jeg kigger op på tilhørerpladserne, og når jeg kigger i min mailboks og på de henvendelser, jeg i øvrigt har fået, så har jeg aldrig nogen sinde fået en eneste henvendelse fra den del af miljøet, der gerne ville i dialog. Jeg har til gengæld fået fra ældre mod politivold og alle mulige andre, der mener, at det er os, der er idioter, fordi vi nu ikke synes, at det er rimeligt, at deres sønner eller døtre får den behandling, de nu har fået.

Er der ikke nogen af politikerne i de tre partier, der har indgået aftalen, der kan se problemet i, at når borgerne spørger, om vold virkelig skal belønnes, det kan man svare ja eller nej til, og hvad var svaret på, om der er nogle kriterier, der blev stillet over for de unge, hvis det er, de bryder aftalen om, at der ikke må foregå vold eller ulovligheder, hvad var svaret på det? De drog hængende gennem byen, malede på huse og forretninger, de smadrede forretninger for dem, de ikke kunne lide. Det er der skrevet, ikke om de unge autonome, men om nazisterne i 30'ernes Tyskland. Det synes jeg godt, man kan huske på, når man taler om demokrati.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi arbejder lidt med maskinen heroppe, men vi er nået til en kort bemærkning til Lars Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Jeg kunne ikke lige lade være med at gå op, da det var Jesper Schou Hansen, der sagde, han havde aldrig rigtig fået nogen mail fra nogen, der ønskede en dialog, at der ikke var henvendelser.

Jeg vil bare spørge, om Jesper Schou Hansen vil bekræfte, at der i tidernes morgen for ca. et år siden var en borgergruppe, der henvendte sig til politikerne i Københavns Kommune, hvorefter de fik en mail tilbage fra Jesper Schou Hansen, hvor der stod: I må da være rablende sindssyge. Er det korrekt, Jesper Schou Hansen?

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg vil til gengæld gerne opfordre Lars Rasmussen til at bestille en båndudskrift af, hvad det var, jeg sagde, fordi jeg talte udtrykkeligt om dem, der var brugere i niveauet, og dem, vi fik en mail fra på det tidspunkt, var ikke brugere i Ungdomshuset, men tværtimod nogle af de der forældregrupper og lokalgrupper der syntes, at nu skulle der være et ungdomshus. Jeg skelnede faktisk i det, jeg sagde, mellem de grupper.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg kan ikke lade være med at bemærke Anne Vangs kommentar om, at de borgerlige ikke ønskede en dialog. Det gjorde overborgmesteren sådan set heller ikke i starten. Så gjorde hun pludselig alligevel, ønskede en dialog, så skete der mere vold i gaden, så ønskede hun ikke en dialog igen. Så skulle der pludselig optages forhandlinger igen om et ungdomshus.

Der er jo ikke noget at sige til, at de unge bliver fuldstændig frustrerede, når det er, man ikke lægger en klar linje i denne sag.

Så det det her handler om det er sådan set blot at sige, at det, som de borgerlige har stået fuldstændig fast og klart om, det er, at folk, der bruger volden til at opnå mål, det er ikke noget, man skal imødekomme i et demokratisk samfund.

Men det der i realiteten bragte mig herop det er kun for at gentage tilbage til forespørgslen omkring kontrakten, som jeg er glad for, at Jesper Christensen nu vil stille sig herop og citere fra, nemlig

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

det her med hvad aftalen indeholder. Der må Jesper Christensen jo belære mig om, om man har fået de tilstrækkelige ting ind i en aftale om, hvad der sker, såfremt den ikke bliver overholdt.

Fordi hvis man skal undgå konflikter i fremtiden, det ved enhver, der indgår aftaler og kontrakter, så er det også meget, meget klogt, at man meget præcist får skrevet ind, hvad der sker, såfremt en aftale ikke er overholdt.

Jeg håber selvfølgelig, at Jesper Christensen kan løfte sløret for, hvad det er for nogle præciseringer i aftalen, der helt præcis sørger for, at vi ikke kommer ud i en situation, hvor der sker bål og brand igen i forbindelse med, at den her aftale ikke bliver overholdt.

Jesper Christensen (A): Lad mig starte med at kvittere for, at Carl Christian Ebbesen i hvert fald husker rigtigt med hensyn til, at der har været dialog, og der har været pauser i dialogen, og der har været dialog, og der har været pauser i dialogen. Og det er, som vi tidligere har redegjort for, at vi har præcis samme synspunkt på, at vold ikke svarer sig, og skal vi indgå i det her, så er det på ordnede vilkår.

Det er sådan set også det ønske, vi har forfulgt hele vejen, og som vi nu har en opfattelse af, og som jeg tror på, at de unge sådan set, og i hvert fald også fonden, ikke at forglemme, er enig med os i.

Jeg synes, et ville være ærgerligt, hvis jeg skulle ridse hele historien op igen, jeg synes, nogle af de indlæg, der har været, enten bærer præg af, at jeg ikke har talt højt nok under mit første indlæg, eller at der er en del af de ganske mange gange, vi har diskuteret ungdomshus, at man har glemte, hvad der er blevet sagt der. Så det vil jeg ikke gentage.

Det er min opfattelse, at hvis man bryder en kontrakt, man indgår med kommunen, så må den jo i yderste konsekvens ophøre. Men igen må jeg sige, at det her er jo en kontrakt, som er standard i forhold til, hvad man har i forhold til kommunens andre ejendomme, og derfor var det måske mere relevant, at borgmester Pia Allerslev redegjorde for, hvordan man håndterer sådan noget, hvis der er kontrakter, der ikke bliver overholdt.

Jeg skal sige, at vi også har drøftet med de unge og med lokalområdet, at der ud over det her kontraktforhold måske kunne være en ide i at lave et lokalt forum, som kunne behandle tvister, hvis der skulle opstå sådan nogle. Her tænker jeg naturligvis ikke på overtrædelser af kontrakten, men andre ting der kunne være nyttige at diskutere med naboerne.

Jeg synes også, at man må være fair, når man nu refererer til, hvad lokaludvalget og andre har sagt, at det der er hovedkernen i det her, det er faktisk annekset, som er nabo til kulturhuset, og at flere af de grupper derude, herunder lokaludvalget, faktisk har sagt, at de ikke ser noget problem i at ligge ganske tæt sammen med de unge, at man har sagt ja tak til naboskabet. Det er noget af det, der for os har været vigtigt.

Ja, jeg tror ikke, jeg vil sige mere.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev:** Tak for det. Jeg skal meget kort fortælle, hvordan jeg som kulturborgmester, hvordan jeg håber, min forvaltning vil se på evt. kontraktbrud. Det er jo så, at så må man ophæve den kontrakt, der er.

Det, der har været problemet og det, jeg har efterspurgt, det, de borgerlige har efterspurgt, det har været, hvad man fra overborgmesteren og fra de partier, der forhandler med de unge, forhandlinger, som vi og som jeg ikke har deltaget i, der efterlyser jeg, hvad det er for nogle ting, man har tilbudt de unge, hvad er det for nogle ting, man har sagt til de unge. Har man sagt til de unge, nå ja, men vi er lidt lempelige, og vi kan godt finde ud af det her, og i sidste ende er det måske alligevel i Borgerrepræsentationen, det skal besluttes, og der skal vi nok holde hånden over jer osv. osv.

Det mangler jeg at høre. Jeg ved ikke, hvad der er foregået under de diskussioner og den dialog, der er foregået, for den har jeg selvsagt ikke været inviteret med til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så siger Jesper Christensen, at det, det handler om, det er jo kun en afgivelse af annekset. Er det rigtigt opfattet, at det var sådan, jeg hørte Jesper Christensen tale heroppefra, fordi så vil jeg i hvert fald gerne rette den store misforståelse allerede nu. Jeg har et notat her, som er udarbejdet af lederen af kulturhuset derude, og det er altså, hvilke faciliteter der bliver berørt ved afgivelsen af annekset samt den nordlige del af hovedbygningen. Det svarer altså til 2/3 af det samlede kulturhus.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Nej, min bemærkning gik på, at lokaludvalget ikke ønskede dem, og at de ikke var velkomne i området, og det ville smadre hele kulturlivet. Der synes jeg bare, man er nødt til at have med, at der faktisk er nogle, som tror på, og som med denne her aftale gerne indgår i en løsning, og man bor ganske tæt sammen med de unge og også kan drive kulturtilbud sammen.

Man kunne måske tage som eksempel, jeg tror, det er 14 dage siden, at de unge afholdt koncert i huset nede på Lygten, og det synes jeg er et godt eksempel på, at det faktisk godt kan lade sig gøre at lave noget sammen med de unge mennesker.

Om vi får lavet denne her konstruktion, så er jeg også sikker på, at det vil vise sig i fremtiden, og at de unge mennesker og det lokale kulturliv faktisk kan spille godt sammen. Fordi vi har gjort det ganske klart for de unge i forhandlingerne, at det er vigtigt for os, at det her er et lovligt ungdomshus, og det er vigtigt for os, at de bestemmelser, der står i kontrakten, at de bliver overholdt. Det er min klare opfattelse, at det er de unge mennesker også indstillet på.

Vi har ikke i forhandlingerne drøftet, om man skal holde hånden over nogen og i hvad for situationer, vi har en intention om, at det skal ske på ordnede vilkår. Men omvendt så synes jeg også, man skal høre på, hvad det var, Morten Kabell sagde omkring andre forhold, og nabo tvister synes jeg skal håndteres på fornuftig vis.

Så hvis der nu til en enkelt fest skulle være lidt ballade, det tror jeg også, der kan være til nogle af VU's arrangementer eller til KU's arrangementer, så er jeg sikker på, at det kan kultur- og fritidsforvaltningen også godt håndtere.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har jeg borgmester Mogens Lønborg for en kort bemærkning, og dernæst er det Wallait Khan.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg kunne så godt tænke mig at vide, nu hvor vi ikke i dag kan få at vide, hvad der skal til af ballade, af misligholdelse, før kontrakten bliver opsagt, da at få at vide fra flertallet, om man også til beboerne derude, når de stiller de spørgsmål, vil svare, det må I spørge Pia Allerslev om.

Eller for den sags skyld, hvis der er nogen af de unge, der gerne vil vide, hvor grænsen går, det må I spørge Pia Allerslev om, er det det svar, man vil give. Vil man ikke ærligt og redeligt fortælle, hvem der måtte spørge, hvad det er, der skal til for, at en kontrakt skal opsiges?

Jeg bed mærke i en formulering fra Jesper Christensen, "i yderste konsekvens", jeg tror, det var det tætteste, den her debat er kommet på et svar på vores spørgsmål, "i yderste konsekvens". Vi anede det nok, i yderste konsekvens vil man opsige aftalen.

Jeg synes, det ville klæde flertallet, og nu hvor overborgmesteren helt tydeligt har valgt ikke at ville tage del i debatten, så vil jeg i hvert fald opfordre gruppeformanden eller den politiske ordfører for Socialdemokratiet til bare sådan at komme det en smule nærmere. Hvad betyder "i yderste konsekvens"?

Wallait Khan (U): Det undrer mig, at der kun er en ting, vi snakker om, specielt fra de borgerlige partier. Det, vi hører nu, det er, hvordan vi kan opsige aftalen, hvordan vi kan smide dem på gaden igen. Det betyder, at de ikke har lært noget af den gamle ballade, der har været ballade, der har været

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

bål og brand, som vi synes var meget, meget dårligt, det skulle slet ikke have fundet sted, fordi vi politikere fra Københavns Kommune kæmpede med disse argumentationer på det tidspunkt, at de er voldelige, at de er ballademagere, de er dårlige, vi bryder os ikke så meget om dialog med dem. Det var resultatet, at vi fik den ballade og den konflikt.

Nu er vi på vej til at finde en løsning, i stedet for at stå sammen og skabe bedre forhold omkring Ungdomshuset og naboerne, så er vi i gang med at sende dårlige signaler allerede, konflikt, konflikt, konflikt, og de er ballademagere, og vi vil ikke acceptere dem, og så er vi med til at øge modstanden mod Ungdomshuset der, hvor der er en mulighed for, at vi kan etablere det nu.

Jeg synes, at de partier, som er så negative, de har været negative omkring det her før, og så vil jeg sige, de har ikke lært noget. Jeg er da meget, meget glad for, overborgmesteren var også negativ i starten, men hun har lært noget, hun har taget et ansvar, det skal vi være glade for. Jeg synes, vi skal stå sammen. For hvad – ikke for at de skal have lov til at lave ballade, nej, vi skal stoppe den konflikt, og vi skal have bedre dialog med dem, vi skal have løbende møder med dem, vi skal prøve at få dem til at respektere lovene, respektere naboerne, det skal være en demokratisk proces. Det er det, vi skal arbejde for, vi skal stå sammen omkring det her.

Selvfølgelig kan jeg godt forstå, at engang imellem siger også borgerlige politikere, at det er ærgerligt, at de ikke er blevet inddraget. Hvad med os, Enhedslisten, Wallait Khan, vi har jo kæmpet for det ungdomshus lige fra starten af, vi bliver også ignoreret, men sådan er spillereglerne.

Jeg synes, vi skal være glade for, at vi er på vej til en løsning, og vi skal stå sammen. Jeg vil bare appellere til, at i stedet for at snakke negativt og starte en negativ debat omkring det her, så skal vi stå sammen, og vi skal prøve at få de her unge til at respektere demokratiet, og de skal også respektere lov og orden.

Vi skal have et ungdomshus, som bliver en løsning i stedet for allerede fra starten, at vi tænker på, hvordan vi kan smide dem ud igen, og vi skal have store problemer igen. Det er en konflikt, som har kostet os meget, det har været en meget, meget dårlig konflikt, vi vil ikke have den ballade igen. Tak.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi er ved at få lidt styr på maskinerne heroppe, og som I kan se, er der nu indtegnet korte bemærkninger fra Karin Storgaard, Jesper Schou Hansen og Jesper Christensen, og så håber vi, det fungerer, men også at vi er ved at være slut på debatten.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen det var til Jesper Christensen, der ligesom gav udtryk for, at man i lokaludvalget godt kunne være interesseret i den løsning, eller at det var en god ide med annekset. Men den pressemeddelelse, som man har sendt ud i forgårs, efter at man har haft et møde med Ritt Bjerregaard, siger jo noget andet. Den siger nemlig:

"Lokaludvalget forventes at sige nej til den foreslåede løsning."

Og jeg citerer videre:

"Det forekommer meget svært at se, hvordan Bispebjerg Lokaludvalg på nogen måde vil kunne anbefale en sådan løsning, som i realiteten vil amputere et udmærket eller velfungerende kulturhus. Det løser måske problemet for ungdomsbevægelsen, men det skaber andre problemer."

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Kun for at sige, at jeg er fuldstændig enig med Wallait Khan. Den måde man regulerer sådan noget på det er jo at lave en lejekontrakt, hvor der står, hvad det er for betingelser, man skal overholde, og det har jeg sådan set læst op, og dem har jeg en forventning om, at de bliver overholdt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det havde været en lidt underlig lejekontrakt, hvis der stod, at hvis Ungdomshusets brugere kaster brosten mod politiet eller andre myndigheder, bliver de smidt ud. Hvis Ungdomshusets brugere gentagne gange laver hævværk bliver de smidt ud.

Kan borgmester Pia Allerslev ikke redegøre for, hvor lang er det, hun forestiller sig, at den liste skulle være, og er det så et bilag til lejekontrakten, eller er borgmesteren ikke enig i, at de ting, der står omkring, at det skal ske uden nødvendige gener for beboerne og de erhvervsdrivende i området, hvor huset ligger, og der skal være lige adgang for alle, som beskrevet i lejekontrakten, faktisk dækker meget godt det behov, som der er for at regulere det.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Nu kan jeg af gode grunde ikke svare på Pia Allerslevs vegne, men jeg vil da blot sige, at jeg synes, sådan en liste vil være ganske dækkende.

Tak til Jesper Christensen for ordene om, at de skal overholde almindelige regler, spilleregler i al almindelighed.

Det jeg bare har sådan en helt almindelig mavebekymring omkring, og det tror jeg, rigtig mange københavnere har, det er, om de ting, de nu skal overholde, nu rent faktisk også matcher det, som alle andre skal overholde, altså om der rent ud sagt gælder det samme regelsæt for den her gruppe, som gælder for alle andre borgergrupper i København. Det kunne jeg godt være rigtig nervøs for ikke var tilfældet.

Jeg er simpelt hen dybt nervøs for, at vi kommer til at give den her gruppe unge alt for lang snor i forhold til, at vi på noget tidspunkt kunne drømme om at give en hvilken som helst spejdergruppe, fritidsklub, ungdomsskole eller noget som helst andet, som vi vil straffe med et brag, hvis de lavede noget, der bare mindede om en brøkdel af, hvad det er, de unge fra Jagtvej 69 har udsat os og københavnere for gennem tiden.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi skal opfinde den dybe tallerken i Borgerrepræsentationen igen og igen. Jeg vil gerne i hvert fald bede nogle af de ældre medlemmer af Borgerrepræsentationen, der har været her så længe, de kan huske, dengang man solgte Jagtvej 69, hvad årsagen var.

Jeg tror, vi er i gang med at gentage historien, og jeg synes, det er lidt ærgerligt, at det vil ske. For det er noget, der kommer til at koste dyrt både på troværdigheden, på anstændigheden, på pengepungen og på den måde, som befolkningen generelt opfatter politikerne på.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

45) BR 178/08. Forespørgsel til Beskæftigelses- og Integrationsborgmesteren om Integrationsrådets rolle

Beskæftigelses- og Integrationsborgmester Jakob Hougaard bedes redegøre for, hvilke resultater, tiltag m.v. borgmesteren mener stammer fra Rådet.

Endelig bedes borgmesteren redegøre for interaktionen mellem forvaltningen, Borgerrepræsentationen og Rådet. Er Rådet en konstruktion, som forvaltningen og Borgerrepræsentationen kan drage nytte af og omvendt?

(Stillet af Wallait Khan, løsgænger)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vil Wallait Khan have ordet? Du behøver det ikke, vi kan godt lade borgmesteren svare.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Wallait Khan (U): Den her forespørgsel er ikke, fordi jeg er meget negativ over for Integrationsrådet, det er for at diskutere, hvordan Integrationsrådet fungerer. Fordi jeg er jo også en af dem, som har kæmpet for, at der skal være direkte valg, og det skal være et integrationsråd, som fungerer, og som har indflydelse.

Men nu er der gået lang tid, vi har aldrig hørt noget om, hvordan det fungerer, vi vil meget gerne vide, hvordan det arbejder, og hvordan er deltagelsen, hvordan er interessen fra medlemmerne, og hvilken feedback har vi fået, fordi jeg har aldrig læst noget, som vi har fået, hvor medlemmerne af Borgerrepræsentationen har fået noget fra Integrationsrådet.

Så er det også et spørgsmål, hvilke resultater har de opnået. Det er også et spørgsmål, hvilke råd har de fået i forhold til integrationsindsatsen i København, hvad kan vi gøre for at gøre det bedre, at det fungerer bedre, om der er behov for flere ressourcer, eller hvad det er. Men i det hele taget har jeg lyst til at rejse en diskussion, og jeg vil meget gerne have, at den ansvarlige borgmester kommer her og fortæller os lidt om det.

Fordi ude i byen er man begyndt at høre nogle negative ting, og i stedet for bare at lade det køre på den her måde og høre bare negative ting ude i byen, så synes jeg, det er meget vigtigt, at vi diskuterer det her, og vi gør vores pligt, at vores integration fungerer bedst muligt. Det er hensigten med det her. Tak.

Borgmester **Jakob Hougaard:** Jeg har løbende fulgt og forholdt mig til Integrationsrådets arbejde, og det var lidt en svær begyndelse, rådet havde, da vi første gang skulle afholde det direkte valg til Integrationsrådet her i Københavns Kommune. Fordi det viste sig, at der kun var en valgdeltagelse på omkring 13 pct., og det var jo lidt skuffende, at interessen for Integrationsrådets arbejde hos de etniske minoriteter selv var så relativt lille.

Så er det klart, at der påhviler rådet en ret betydelig opgave med at sikre en synlighed, men også en effektiv arbejdsform, sådan at man kan spille en rolle.

Så derfor er jeg helt i udgangspunktet sådan set enig med forespørgeren i, at det er ret vigtigt at få drøftet. Men lad mig første omgang forholde mig lidt til første del af forespørgslen lidt mere konkret og nøgternt, altså det, der handler om resultater, tiltag m.v., som stammer fra rådet.

Se, i henhold til Integrationsrådets oprindelige forretningsorden, så har rådet ret til at blive hørt i sager af betydning for integrationsindsatsen i Københavns Kommune, og siden konstitueringen i 2006 og frem til i dag, der kan jeg oplyse, at der er blevet afholdt 24 ordinære integrationsrådsmøder, og herudover har rådet afholdt nogle konferencer om forskellige integrationspolitiske initiativer, bl.a. om etniske ældre og om integration.

Fremadrettet kan jeg oplyse, at rådet den 30. april i år også har en konference om etniske ældre i samarbejde med ældrerådene.

Herudover har Integrationsrådet været engageret i afholdelsen af en international dag, som er den her festivaldag, hvor man fejrer de etniske minoriteter rundt om i byen, bl.a. ved søerne. Og rådsmedlemmerne deltager også i forskellige ad hoc-opgaver, arbejdsgrupper og har bl.a. repræsentanter i det lokale beskæftigelsesråd, i kontaktudvalget mellem Københavns politi og de etniske minoriteters interesseorganisationer samt i en arbejdsgruppe om mangfoldighed i daginstitutioner.

Jeg kan også sige, at ud over de aktiviteter, så har Integrationsrådet fra 2006 og frem til i dag afgivet 35 hørings svar, hvor rådet har kommenteret forskellige forvaltningers forslag. Rådet har arbejdet omkring en rapport, Nydanskere i nattelivet, som udkom her sidste sommer.

Jeg kan også sige, at rådet har udsendt 12 pressemeddelelser, hvor rådet har udtalt sig om forskellige integrationspolitiske temaer.

Jeg skal også oplyse forsamlingen om, at der i jeres mailboks her i løbet af aftenen er indtippet en lille redegørelse, som formandskabet i Integrationsrådet har lavet til jeres yderligere oplysning i sagen.

Se, det var sådan den lidt mere nøgterne besvarelse af det første spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Andet spørgsmål lægger i højere grad op til en vurdering fra min side om, om rådet er en konstruktion, som det politiske niveau her i Borgerrepræsentationen kan drage nytte af og omvendt. Det kan der naturligvis være mange forskellige meninger om, og de kan jo også blive repræsenteret i en debat om det.

For snart et år siden der vurderede jeg selv, at jeg syntes, rådet havde været for usynligt i den offentlige debat og benyttet for lidt af Borgerrepræsentationens politikere, og jeg synes, man brugte for lang tid til at afgive høringsvar og indgå i rådhusbureaukratiet, sådan at jeg mente, der var brug for, at der blev gjort noget radikalt anderledes.

Jeg udtalte dengang, at rådet enten måtte nedlægges, eller også måtte man lave en ny arbejdsform. Det gik vi faktisk så i gang med at have en dialog om og besluttede, at vi ville prøve med en ny arbejdsform for Integrationsrådet.

Det første til, at vi her i starten af året besluttede en ny model for Integrationsrådets arbejde. Integrationsrådets rolle skal ændres fra at være responsiv, altså hvor man har fokus på høringsvar og på at agere på andres forslag, til i højere grad at være proaktiv, kan man kalde det, med fokus på at skabe og kvalificere en debat om integration. Det er bl.a. det, man ser i Århus, hvor man faktisk har lanceret nogle initiativer på egen hånd, der har skabt noget debat.

Derfor skal rådet i den her aftale fremover kun foretage høringer i sager af mere principiel karakter for integrationsindsatsen, og rådet skal fungere som en tænketank, hvor man arbejder tematisk med nye politiske dagsordener. Det er tanken altså, at man i højere grad på den måde kan yde en sparring i forhold til det politiske arbejde her i kommunen. Det var sådan set det, rådet har til opgave.

Så jeg håber meget, at den nye arbejdsform vil give rådsmedlemmerne mere tid og måske også være i stand til at bruge flere kræfter på at udnytte deres viden og ekspertise på at skabe den her dialog imellem forvaltning og politikere, som det er efterlyst. I høj grad ønsker jeg også, at der kommer mere synlighed og offentlig debat i forhold til integrationen rejst af rådets medlemmer.

Men der er altså også nogle faresignaler, jeg synes, det er lidt foruroligende, at der har været et nyt formandsskifte i rådet igen. Det er sådan, at der har været 3 forskellige formænd på de 2 år, rådet har fungeret. Det er også, synes jeg, lidt beklageligt, eftersom det jo var et direkte råd, at rådet ikke har været i stand til at vælge en formand blandt de valgte medlemmer. Det er faktisk Gorm Sauer Jensen, som er udpeget af LO og valgt her i Borgerrepræsentationen, som nu er formand for rådet.

Men der er brug for en grundig debat om Integrationsrådets rolle, og der kan jeg oplyse om, at der er en evaluering på vej, som har været aftalt for længe siden omkring rådets arbejde, hvor man skal diskutere, om rådets nye funktion med den nye forretningsorden er tilstrækkelig nyttig og anvendelig her fra Borgerrepræsentationen. Den evaluering vil foreligge til sommer, og jeg vil naturligvis sørge for, at forespørgeren får den evaluering, når den kommer.

Det er så vigtigt, at den debat på den baggrund så bliver taget, fordi vi jo i forbindelse med budgetforhandlingerne skal tage stilling til, om der skal afsættes penge til at afholde direkte valg til Integrationsrådet. Det er sådan, at det skal man nemlig afsætte i budget 2009, og sidste gang var det med et budget på 3 mio. kr.

Så med de bemærkninger håber jeg, at forespørgslen anses for besvaret, og jeg vil selvfølgelig imødesee en debat nu, men også når evalueringen foreligger.

Signe Goldmann (F): Jeg synes, det er godt, at vi får sat fokus på Integrationsrådet og får den her diskussion i dag. Der har jo været en del diskussion tidligere også omkring Integrationsrådets rolle, som også borgmester Jakob Hougaard henviser til.

Noget af den polemik er endt i, at vi fra politisk side og sådan set også i samarbejde med Integrationsrådet selv er blevet enige om netop, at Integrationsrådet skulle være mere proaktivt, at det skulle være mere synligt, men også at man fra politisk side skulle gå ind og også bidrage til, at det gode samarbejde kunne blive endnu bedre, eller at samarbejdet i det hele taget kunne blive mere forpligtende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så er jeg glad for, jeg er faktisk rigtig glad for, at Integrationsrådet selv har taget initiativ til, og det vil alle BR-medlemmer, formentlig også dem af jer, der er på jeres mail, opdage, at Integrationsrådet har sendt det her notat rundt, som ligger i jeres mailboks, hvor de ridser op, hvad det er for nogle initiativer, de har taget, hvad det er for nogle ting, de beskæftiger sig med, hvad det er for nogle arbejdsgrupper, hvad det er for nogle tiltag, der er i gang.

Det synes jeg sådan set giver et meget godt overblik over, at der sker faktisk noget, det er nogle engagerede mennesker, som faktisk også forsøger at løfte en del opgaver. Nogle af dem bliver lidt usynlige, hvis vi ikke får dem frem i lyset, og derfor er jeg glad for, at vi med det her notat får en del af det frem i lyset.

Jeg glæder mig også til at se evalueringen, når den kommer senere.

Så synes jeg også, at det er meget positivt, at vi faktisk heroppe i tilhørerlogerne har både den nuværende formand og den tidligere formand siddende. Det er jo rart at se, at der er interesse for debatten.

Så er der hele diskussionen om, hvorvidt Integrationsrådet har en eksistensberettigelse, og det synes jeg absolut, de har, og derfor har vi også tidligere kæmpet meget for at bevare Integrationsrådet og også for, at de fortsætter. Ikke fordi vi ikke vil diskutere arbejdsformen, det vil vi nemlig gerne i SF, vi vil gerne se på, kan vi få det til at fungere endnu mere optimalt.

Men vi synes, det er vigtigt, at vi har et integrationsråd, som kan være med til at sikre, at vi politikere er vågne på det område, at vi er vågne i forhold til, hvad er det, der rører sig, hvor er det, man synes, problemerne er henne af, at man kan stikke fingeren lidt mere i jorden, ligesom vi også har ældrerådene, og vi har handicaprådet i forhold til at holde os vågne på andre området.

Derfor synes jeg, det er vigtigt, og jeg håber, at de nye arbejdsformer, som jo først, kan man sige, er ved at blive rigtigt implementeret nu, at de kommer til at vise sig at gøre, at Integrationsrådet netop bliver mere proaktivt, bliver mere synligt, så det håber jeg meget, at det bliver en af dem.

Så synes jeg også, det er værd at bemærke for os som politikere, at Integrationsrådet, det papir de har lavet her, også opfordrer os til at byde mere ind til dem, at vi også er mere proaktive i forhold til, hvad det er for et arbejde, de laver. Den opfordring vil jeg sådan set bare bringe videre herfra.

Margrethe Wivel (B): Tak til borgmester Jakob Hougaard for en redegørelse for Integrationsrådet. Lidt i tråd med, hvad Signe Goldmann sagde, og hvad borgmester Jakob Hougaard også sagde, er det en glædelig udvikling, at rådet er blevet mere proaktivt.

Borgmester Jakob Hougaard nævnte, at der var en evaluering på vej, og det er sådan set den, jeg kunne have lyst til at spørge lidt ind til, for i forlængelse af, at borgmester Jakob Hougaard nævnte, at der har været 3 formandsskift, kunne det måske være mere relevant, at der også i den evaluering var en evaluering af borgmester Jakob Hougaards forvaltnings samspil med rådet. Eller gør man sig nogle overvejelser i forvaltningen om, hvorvidt mange formandsskift også kan betyde knaphed på ressourcer måske eller ikke så meget opbakning i forhold til forvaltningens opgave. Vi ved jo alle sammen, at frivilligt arbejde det skal bæres også af en dygtig forvaltning.

Så i den evaluering vil jeg gerne høre, om der også ligger en evaluering af forvaltningens opbakning til rådet.

Wallait Khan (U): Jeg siger tak til borgmesteren. Jeg synes, det er meget positivt, som vi har fortalt, at de har haft konferencer, og de har haft så mange møder, men alligevel har der været vanskeligheder.

Men nu er de på vej til at komme med en rapport, jeg er da glad for, at de er i gang med at lave en rapport, hvordan de har fungeret, og hvilke vanskeligheder de har haft, og hvilke problemer de har haft, og hvilke succeser har I haft, det vil jeg meget gerne læse.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Men jeg vil bare sige, at det lyder godt, det savner vi jo, at det skal være et mere synligt råd. Det er også vigtigt, at de selv tager initiativer, og de gør noget, det skal fungere, som du selv siger, det skal fungere som tænketank i stedet for, at de bare skal sidde og kun kommentere vores forskellige aktiviteter eller initiativer.

Det er også vigtigt, at vi får noget respons fra dem, når vi har en eller anden diskussion her, det er meget, meget vigtigt, at der er en respons fra dem, fordi vi synes, det er en interesseorganisation og en meget vigtig interesseorganisation, som skal sige noget omkring indvandrerspørgsmål, når vi tager initiativ her.

Men jeg venter på den rapport, og jeg håber, at I vil beskrive det, som det er, og samtidig synes jeg, at der er behov for flere ressourcer, og det er også vigtigt, at man beskriver også omkring det her, hvilke problemer de enkelte medlemmer har haft for at deltage i arbejdet og i de konferencer, at være aktiv det koster jo tid. Så er det ikke alle sammen, som bare sidder hjemme, de arbejder forskellige steder, man skal købe sig fri fra forskellige steder for at være aktiv.

Så jeg synes, det vil være meget vigtigt, ikke alene omkring spørgsmål om valg, det er vigtigt, at vi har afsat nogle penge på næste års budget til valg. Men det er også vigtigt, vi skal vide det, når vi er på vej til forhandlinger omkring budget, hvilke behov er det, at medlemmer af Integrationsrådet bliver mere aktive, om der er behov for økonomisk støtte, eller hvad det er, fordi der er et behov for, at de bliver aktive, og vi ser meget positivt på det her. Men vi venter på den rapport, som borgmesteren har lovet.

Forespørgslen blev besvaret.

=====**46) BR 177/08. Forespørgsel til Teknik- og Miljøborgmesteren om parkering i København**

Borgmesteren bedes redegøre for antallet af nedlagte parkeringspladser og aktuelle parkeringsforhold på Nørrebro såvel som for resten af København.

(Stillet af Wallait Khan, løsgænger)

Wallait Khan (U): Sidste gang vi har haft en diskussion om parkeringsproblemer, som vil opstå, eller som allerede nu er på Indre Nørrebro og i det hele taget i hele Københavns Kommune, men det handler kun om sikre skoleveje, og det handler om Sjællandsgade Skole.

I den anledning var der tale om, at der bliver nedlagt 430 parkeringspladser, som jeg mener vil skabe kaotiske forhold omkring parkeringen på Indre Nørrebro.

Så har jeg også læst, at der også er 100 yderligere parkeringspladser, som forsvinder på et eller andet tidspunkt omkring Søerne. Det vil være med til, at de her drastiske nedlæggelser af parkeringspladser i en lille bydel, hvor der allerede er så mange problemer omkring parkering, det vil jo skabe meget, meget dårlige forhold.

Så synes jeg, der er behov for at spørge borgmesteren, den ansvarlige borgmester om, hvad han har tænkt sig, hvordan vil han bekæmpe det her problem. Fordi hans meldinger er jo kun at gøre det svært at have bil i København. Hvis man ikke kan undvære bil, så skal man måske hellere, det siger han ikke, måske flytte fra København, fordi jeg har mødt mennesker, som er flyttet ud af byen, fordi det er svært at bo inde i København, og det koster mange penge.

Men alle de mennesker, som ikke kan undvære bil, hvad skal de gøre, fordi vi ser ofte om natten, hvordan de parkerer, det er en bil på den side og en bil på den side. Men så er det også en i midten, og hvad så hvis der sker brand, hvis der opstår brand, og så kan brandvæsenet slet ikke komme frem, så er det jo livsfarligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Der er kaotiske forhold mange steder i byen, også på Indre Nørrebro, og de der drastiske nedlæggelser af parkeringspladser, synes jeg er dybt, dybt uansvarligt. Men vi vil meget gerne høre fra borgmesteren, måske har han allerede en eller anden plan for at etablere flere parkeringspladser.

Så vi vil meget gerne vide, hvor mange parkeringspladser der i alt er blevet nedlagt, og hvad har man gjort omkring det, og hvad agter man at gøre for fremtidens problemer.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Jeg skal starte med at sige, at den motivering, der ligger til grund for Wallait Khans forespørgsel, vel nok er i nærheden af noget af det mest upræcise og ikke mindst urigtige, som jeg i lang tid er blevet præsenteret for.

Der henvises til steder i motiveringen som et faktum til, at der nedlægges 430 p-pladser i forbindelse med etableringen af sikker skolevej ved Sjællandsgade Skole. Vi behandlede den sag den 21. februar i år, jeg var på talerstolen adskillige gange – den selv samme talerstol, jeg står på i dag – bl.a. i en debat med Peter Schlüter. Jeg tror, jeg gentog mig selv, jeg har prøvet at tælle inde i hovedet, et sted mellem 4 og 5 gange sagde jeg den samme sætning, som står i mit talepapir fra det pågældende møde, og det kan Wallait Khan se, hvis han går ind og beder om at få en transskription af aftenens debat. Jeg gentager fra den 21. februar:

"Planen indeholder projekter, der kan føre til nedlæggelse af ca. 430 p-pladser, hvis alle projekter gennemføres som beskrevet. I lyset af, at parkeringsstrategien samlet opererer med nedlæggelsen af 1.000 gadeparkeringspladser i hele blå betalingszone er dette tal naturligvis urealistisk stort."

Jeg gentager, at dette tal naturligvis er urealistisk stort. Jeg gentager en gang til, at dette tal naturligvis er urealistisk stort.

Jeg håber, at den er røget ind på lystavlen hos Wallait Khan, og den er i hvert fald fuldstændig identisk med det, der blev sagt den 21. februar, altså at det er et urealistisk stort tal. Så de påstande, som Wallait Khan kommer frem med i sin motivering for forespørgslen, ja, de er i bedste fald usande. Jeg bliver i hvert fald skudt synspunkter i skoene, som jeg under ingen omstændigheder har, og jeg skylder at fortælle Wallait Khan, at jeg er et ærekært menneske.

Med andre ord, det kan ikke komme på tale at nedlægge alle disse p-pladser, og det heller ikke er nødvendigt for at gennemføre det centrale i skolevejsprojekterne. Og det var altså det, vi snakkede om den 21. februar, det var skolevejsprojektet omkring Sjællandsgade, sikker skolevejsprojekter omkring Sjællandsgade Skole, det var ikke parkeringen på Nørrebro.

Nå, men hvad det mere generelle angår, så må jeg bare sige, at vi vedtog den 15. juni 2005 en parkeringsstrategi her i Borgerrepræsentationen, som alle partier undtagen Enhedslisten stemte for.

I forbindelse med budgetforhandlingerne 2008 blev det jo ganske klart og tydeligt for enhver, at det viste sig at være en hel del mere bekosteligt at anlægge p-pladser i konstruktion. I parkeringsstrategien regnes der med en pris på 300.000 kr. pr. plads. I den udbudsrunde, som er blevet gennemkontrolleret og dokumenteret og rapporteret, der viste det sig, at der var en gennemsnitlig pris på mellem 450.000 kr. og 700.000 kr. pr. plads, man laver i et underjordisk p-anlæg.

Nå, det førte så til, at der er en tekst i budget 2008, jeg kan ikke huske den eksakte formulering lige her, men den lægger op til, at der skal ske en revision af parkeringsstrategien, fordi forudsætningerne i parkeringsstrategien altså ikke holder længere.

De indledende øvelser til det arbejde er i fuld gang i teknik- og miljøforvaltningen bl.a. på baggrund af en drøftelse i Teknik- og Miljøudvalget den 13. marts, hvor vi drøftede udviklingen i parkeringsforholdene.

Wallait Khan kan gå ind på www.kk.dk, altså nettet og se både indstillingen og også de tilhørende bilag til Teknik- og Miljøudvalget, for de giver en ganske god beskrivelse af de parkeringsforhold, der råder i de forskellige dele af kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det er helt korrekt, der er et behov, og det er relevant at justere p-strategien, det gør vi, og det er vi i fuld gang med i en proces i forvaltningen, og det vil de partier, som en del af parkeringsstrategien, naturligvis blive inddraget i.

Jeg skal bede om at få lov at fortsætte ... tak for det.

De tidligere opgørelser af p-pladser i byen er altså ikke af en sådan karakter, at der kan gives et entydigt og meningsfyldt svar på udviklingen. Men som et eksempel kan jeg fortælle, at der i 2001 var ca. 139.000 p-pladser i København. I 2002 var der ca. 139.000 p-pladser i København. I 2003 var der ca. 138.000 p-pladser, og så begynder man altså at revidere opgørelsen og også lave en meget mere nøjagtig opgørelse, og den viser, at der i 2004 var 130.000 pladser.

Derefter så revideres opgørelsesmetoderne igen og gøres endnu mere nøjagtige, og nu begynder tallene at blive interessante, i 2005 var der 122.000 parkeringspladser. I 2006 var der 122.000 parkeringspladser. I 2007 var der 123.000 parkeringspladser, og i 2008 var der 124.000 parkeringspladser. Altså hvis vi kigger på en identisk opgørelsesmetode hen over 4 år, ja, så har der været en stigning i antallet af parkeringspladser.

For dem, som er særligt interesseret i parkering, og det kan jeg forstå, at hr. Wallait Khan er, så vil jeg foreslå, at han ser på parkeringsprojektets hjemmeside under tal og statistik, adressen er www.kk/parkeringsprojektet.

Wallait Khan er også velkommen til at mødes både med taleren her og også med folk fra teknik- og miljøforvaltningen, som kan give ham et langt mere detaljeret indblik i parkeringsforholdene i København.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan oplyse borgmesteren om, at borgmesteren har 10 minutter til besvarelse af en forespørgsel, så borgmesteren har ikke overskredet sin tid.

Karin Storgaard (O): Man kan jo godt spørge sig selv, hvorfor det som københavnere skal være så svært at have bil. Jeg synes efterhånden, at det her er en føljeton uden ende, langsomt men sikkert så drænes byen for det rette antal parkeringspladser.

Det er rigtigt, som Wallait Khan sagde, at der blev nævnt 430 parkeringspladser i forbindelse med Sjællandsgade, der skulle nedlægges. Det er også rigtigt, at borgmesteren har sagt, at det var nok i overkanten. Det er det, som jeg kan huske jeg har i referatet. Men nu taler vi specifikt måske om Nørrebro. Men det er jo ikke det eneste sted, der er nedlagt parkeringspladser, og jeg vil godt gentage, hvad jeg har sagt før, igennem de sidste 10 år har der været nedlagt 10.000 parkeringspladser både inden for og uden for bestående parkeringszoner. Det synes jeg er mange parkeringspladser, man nedlægger.

Jeg synes, at hver gang vi laver noget, ikke fordi det ikke er gode ting, vi laver, når vi laver cykelstier, når vi laver sikre skoleveje, så ryger der altså nogle parkeringspladser.

Somme tider er det svært at finde ud af, hvor mange pladser det er, der ryger, for man skal kigge ind i bilagene for at finde det, og der er ikke nogen, der ellers herinde fra, tror jeg, lægger mærke til, hvad der står i indstillingen. I indstillingen står der ingenting, men hvis du bladrer alle bilagene igennem, så kan du se, der er et stort antal parkeringspladser, der bliver nedlagt.

Det er rigtigt nok, vi har en parkeringsaftale, der siger, at man skulle nedlægge 1.000 pladser, man skulle oprette 4.000 pladser. Men sådan som jeg kan tælle mig med de pladser, der er nedlagt i løbet af årene, så er vi altså langt over de 1.000 pladser, og de 4.000 pladser er vi jo slet ikke nået frem til endnu, vi har nogle ting i gang, noget af det varer 2 år, inden de bliver bygget de anlæg. Noget af det, som Amagercentret, er rimelig hurtigt, det er startet her, så vidt jeg husker, pr. 1. april, hvor man i aften- og nattetimerne kan holde der oven i købet gratis, så vidt jeg husker.

Det her, som borgmesteren siger, at der er sket en stigning i p-pladser, det kan godt være, der er sket en stigning, men der er også sket en stigning i antallet af biler, og derfor bliver det samlede resul-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

tat nok, at der er for få parkeringspladser. Det er alle vegne i byen, man klager over manglende parkeringspladser.

Så vil jeg lige gøre opmærksom på, som jeg også har gjort før, at det jo ikke er pendlerne. Jeg snakker om københavnernes, og jeg synes jo ikke, vi ligefrem skal sige, at københavnernes ikke må have bil eller helst ikke skal bruge bilen, som borgmester Klaus Bondam har udtalt på et offentligt møde. Så det synes jeg ikke er så smart.

Men jeg synes faktisk taget, at borgmesteren skulle få lavet et virkelighedstjek og få afstemt sine hysteriske antibilholdninger med virkeligheden, som den ser ud for mange menige indbyggere i denne by, for det er nemlig en realitet, at bilen for mange dækker et reelt behov, der skal sikre, at familie- og arbejdsliv går op i en højere enhed. Dermed skal der altså også være nogle parkeringspladser til dem, der bor i byen.

Morten Kabell (Ø): Det er jo rystende tal, som teknik- og miljøborgmesteren fremlægger for, at antallet af parkeringspladser bare stiger og stiger i denne by, og at vi sådan oplever denne markant stigende adgang for bilerne i København. Er borgmesteren stolt af det, eller burde borgmesteren ikke i virkeligheden være ked af, beskæmmet over, at han således opfylder Karin Storgaards og andres hede- ste parkeringsdrømme.

Til sidst kunne jeg godt tænke mig at høre borgmesteren: Kan han ikke være enig i, at han nok i virkeligheden burde få bedre venner end de nuværende borgerlige alliancepartnere i parkerings- spørgsmålet i København?

Lars Dueholm (V): Selv om det er en lang aften, og aftenen ikke bliver yngre, så kan jeg allige- vel ikke holde min mund på dette tidspunkt.

Morten Kabell er jo en dygtig retoriker, men jeg tror ikke, at Morten Kabell er en dygtig statisti- ker, eller hvad hedder sådan en, statiker hedder det vel, eller god til statistikker i hvert fald. Jeg er ju- rist, jeg er ikke taljonglør. Nå, fred være med det.

Men Klaus Bondam, du kan hoppe, du kan danse, du kan synge, du kan spille, men du kan altså ikke slippe uden om, at der er en eklatant og stadig stigende mangel på parkeringspladser til køben- havnerne i Københavns Kommune.

De tal, som bliver frembragt omkring optællingen af p-pladser, viser vel med høj tydelighed alene én ting, og det er, at kommunens medarbejdere ikke aner en hujende fis om, hvor mange p-pladser der har været i kommunen de sidste mange år. Der har været 3 eller 4 forskellige måder at optælle det på, og det hele viser forskellige resultater. Det, som imidlertid kan konstateres, er, at min mailboks hver eneste uge modtager henvendelser fra københavnere, som skrider af desperation over ikke at kunne parkere deres nødvendige bil uden for deres egen dør eller blot i nærheden.

Når man dertil lægger, at der er sket en indskrænkning i de områder, hvortil man kan få en bebo- erlicens, ja, så umuliggør det i visse områder af byen, at borgerne kan parkere deres bil gratis om nat- ten.

Det kan man selvfølgelig synes er godt, som Morten Kabell givetvis synes, fordi Morten Kabell har, som jeg har forstået det, et erklæret mål om, at der skal være færrest mulige, der ejer egen bil i København og bruger den til transport. Det er selvfølgelig fair og fint, og det kan man gå til valg på og forhåbentlig få et nederlag på.

Klaus Bondam, jeg tror faktisk i den forbindelse, nu vi taler om at gå til valg og få et nederlag, så tror jeg faktisk, at københavnernes nu har opdaget, Klaus Bondam, at det, du i virkeligheden vil, det er at få bilerne ud af København. Det synes jeg i virkeligheden mangler i den redegørelse, der er leveret her fra talerstolen i dag. Klaus Bondam mangler at redegøre for sit eget syn på, hvor er det, vi skal hen med parkeringssituationen. Ønsker han fortsat, at der skal være overdækning af biler i forhold til p- pladser i visse dele af byen, eller ønsker han at tage skeen i sin egen hånd og gøre noget ved det. Nu

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

hvor vi står over for en revision af parkeringsstrategien, synes jeg faktisk, det er vigtigt at få en politisk udmelding fra den ansvarlige borgmester for området.

Hos Venstre er holdningen klar: Vi mener, der skal være p-pladser til de biler, som københavnere har i de kvarterer, hvor københavnere bor.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg må understrege, at Lars Dueholm jo også er en dygtig retoriker, som dermed burde vide, at direkte tale ikke kommer fra denne talerstol.

Wallait Khan (U): Jeg vil sige, at borgmester Klaus Bondam blev sur, men hvad skal vi gøre ved det, han må godt kalde mig, hvad han vil, at jeg siger usandt 10 gange, 20 gange, men han kan ikke lukke min mund. Jeg bliver nødt til at fortælle, at der er problemer i Københavns Kommune, vi mangler parkeringspladser.

Sidste gang sagde jeg selv, at der er problemer omkring Nørrebro, og så blev der sagt, nej, der er ikke så store problemer, jeg havde ikke ret. I dag er jeg glad for, at han siger, at der er problemer, så har jeg fået ret.

Men det andet, han siger, som han har gentaget 3 gange, at han har sagt sidste gang, det er urealistisk at tro, at alle disse parkeringspladser bliver nedlagt, det har han sagt 3 gange i dag, at han har sagt det i dag, men det løser jo ikke nogen problemer.

Der er blevet nedlagt tusinder af parkeringspladser i København, og der er kommet tusinder af nye biler i København, så problemet er meget stort. Den ansvarlige borgmester skal også være parat til at lytte, også til kritik, hvis det er. Men jeg er ikke sur, kald mig hvad du vil, men det er problemer, vi skal diskutere, og så længe Klaus Bondam er ansvarlig borgmester for trafik og også parkeringsproblemer, bliver vi nødt til at rette vores henvendelse til ham, og vi vil også rejse kritik, hvis det er, og vi vil også rose ham, hvis han gør noget godt.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi skal snakke om det, og borgmesteren skal forstå, at vi københavnere vi er trætte af de problemer, vi har i København, og det bliver bare værre og værre.

Derfor bliver vi nødt til at sige til ham, vær så venlig du skal planlægge det, og du skal gøre noget omkring det her problem i stedet for at lukke munden på os, fordi det kan du jo heller ikke, fordi vi bliver nødt til at rejse op, og det er ikke kun mig, det er måske ikke en halv million mennesker, men en kvart million mennesker i København, som vil komme på gaden, hvis det er, på grund af alle disse problemer. Fordi vi har set, hvordan folk bare kører rundt her og der for at finde parkeringsplads.

Man siger også, man vil have et renere København, det bliver mere og mere forurenede, når de sidder og venter i bilen, og så når de parkerer lige ved siden af hinanden, og så er det livsfarligt, og brandvæsenet kan ikke komme frem. Det har vi set på Østerbro, det har vi set på Nørrebro, og der er problemer. Folk kommer om natten fra arbejde, de stiller bilen et eller andet sted, og så skal de stå op igen efter 3 timer for at flytte bilen, fordi der var ikke plads.

Så der er kaotiske forhold. Der er gamle mennesker, ældre mennesker, der er også unge mennesker og folk, som arbejder. Når de en gang har flyttet bilen, så kan de ikke finde parkeringsplads. Sådan er det i Københavns Kommune, og det er vores ansvar, og det er den ansvarlige borgmester, som skal forstå det, det er vores ansvar, og vi skal løse den her opgave.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal starte med at sige til Wallait Khan, at jeg naturligvis på ingen måde er sur, og jeg naturligvis også anerkender problemet, det er en del af mit arbejde.

Hvad jeg kritiserede før, det var Wallait Khans i min fortolkning fuldstændig usande motivering, og som jeg sådan set ikke synes klæder denne her forsamling, at man sådan griber ting ud af den blå luft. Det var det, jeg blev sur over.

Så skal jeg også sige, at når Lars Dueholm refererer til forskellige opgørelsesperioder, så må jeg i hvert fald fralægge mig min del af ansvaret, fordi de opgørelsesmetoder og skift i opgørelsesmetoder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

og unøjagtigheder i opgørelsesmetoder, stammer altså fra en tid, hvor den borgmesterpost, jeg har i disse år, blev varetaget af Lars Dueholms egen partifælle, forhenværende borgmester Søren Pind.

Til Karin Storgaard vil jeg sige, at jeg er helt klar over, at dette vedrører københavnernes biler. Lad mig slå fast, at jeg fuldt ud anerkender, at en moderne by ikke kan eksistere, uden at varer og ydelser kan transporteres rundt i biler.

Lad mig også slå fast, at jeg anerkender fuldt ud retten til at eje og bruge en bil når man bor i byen. Jeg beder blot om, at man i argumentationen her, men også alle mulige andre steder, udviser omtanke i forhold til brugen af den. Jeg beder også om villighed til at bidrage økonomisk til p-anlæg, p-pladser osv., altså igennem den p-licens, man betaler, en p-licens, der i dag udgør 185 kr. pr. år i det nærområde, hvor man bor. Jeg skulle hilse og sige, at hvis vi kunne leje kommunal grund ud til den pris, som man giver for p-licenser, så skulle vi nok få bygget 5.000 billige boliger lynhurtigt, for det er nok en mikroskopisk lav leje.

Når jeg gentager de her ting til forsamlingen og også over for Karin Storgaard, så er det for at gøre opmærksom på, at disse oplysninger kan findes på min hjemmeside, bondam.dk, så det er altså ikke nogle synspunkter, jeg står og opfinder sådan til lejligheden.

Morten Kabell skosede mig for, om jeg vitterlig var på det forkerte hold, hvis jeg sådan stod og var stolt af, at der var kommet flere p-pladser. Jamen jeg er sådan set stolt over, at der er kommet flere p-pladser de seneste år, og jeg er også stolt over, at det tal stiger i de kommende år, fordi Det Radikale Venstre sammen med alle øvrige partier her i forsamlingen undtagen Enhedslisten jo har tilsluttet sig parkeringsstrategien, som jeg omtalte lige før, men da også lige gerne vil repetere går ud på, at der skal etableres 4.000 nye parkeringspladser, samtidig med at der nedlægges 1.000 pladser i gadeplan.

Forudsætningerne for aftalen har ændret sig markant, det har vi snakket om rigtig mange gange i denne her forsamling. I den debat, der har været både her i salen, men også i pressen, ja, så er nogle af de ting, vi kan se på, hvis vi ikke har råd til at lave det hele i konstruktion eller ikke får økonomi, og det bliver jeg altså nødt til at sige, det har vi ikke, vi har det slet ikke i denne her tid, hvor der er et anlægsstop og et anlægsloft, så må vi se på alternative måder.

På De Konservatives foranledning er der blevet udarbejdet et ret omfattende materiale om at udnytte skråparkering bedre osv. osv. Der blev i går fremlagt en rapport som baggrund for det, som jeg i øvrigt også tror er sendt til borgmester Mogens Lønborg. Det vil jeg jo også indgå i arbejdet med det, fordi der er nogle muligheder der.

Vi har netop taget Amagercentrets parkering i brug til parkering for de lokale borgere derude i aftentimerne. Vi åbner andre private parkeringsanlæg, alt sammen ting der ikke var tænkt på, da man lavede parkeringsstrategien. Vi er i dialog med nogle af de store institutioner, om vi kan bruge deres parkeringspladser.

Samtidig så er tiden måske også til at forholde sig til, om vi kan rykke ved parkeringslicensen, 185 kr. for at få lov til at parkere 12 måneder om året i sit lokalområde, hvis man spørger mig, synes jeg er lige i underkanten.

Så det er klart, at det er nemt og bekvemt og politisk opportunt at sige, at Klaus Bondam bare vil have bilerne ud af byen, intet er mindre usandt. Jeg anerkender som sagt fuldt retten til at have en bil, når man er københavnner, og også til at bruge den.

Men som sagt, udvis omtanke og vær villig til at bidrage til, at bilen kan komme væk fra gaden, når den ikke bliver brugt. Jeg bliver nødt til at sige, at pladsen ude på gaden og på vejen er vores alle sammens og ikke kun de parkerede bilers. Det er altså ikke, som Wallait Khan vist kom til at sige før, i omegnen af halvdelen af københavnernes, der har bil, dvs. i omegnen af 250.000-260.000 – det er 20 pct. af de københavnske husstande, som har bil.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi har et foruroligende højt bilejerskab i København, hvis man sammenligner os med andre større byer. Hvis vi gerne vil sikre fremkommeligheden, hvis vi gerne vil være opmærksomme på luftforureningen og støjforureningen, hvis vi gerne vil have en debat om, hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

det er, at vi skal bruge byens pladser til, om der bare skal være biler, eller om der også skal være andre ting.

Hvis vi i øvrigt skal se på de økonomiske prioriteringer i en tid, hvor vi gerne vil istandsætte idrætsanlæg og skoler og bygge boliger for psykisk syge osv. osv., ja, så må man diskutere, om det er rimeligt, at vi skal bruge helt op til 700.000 gode københavnske skattekrone på at bygge en enkelt p-plads i konstruktion.

Det er netop derfor, vi reviderer det her arbejde lige nu og bl.a. ser på, om bilejerne kan være med til at finansiere det her i højere grad, således at hvis man benytter sig af sin helt legitime ret til at have og bruge en bil i byen, ja, så er man altså også med til at finansiere i lidt højere grad. Tak.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Nu er det jo sådan, at her i København stiller vi krav om etablering af parkeringspladser til nybyggeri, det har vi gjort i en årrække, og det er sådan, at der i visse situationer har været dispenseret fra det krav, og det gælder bl.a. en hel del af det byggeri, som blev opført i den gamle sorte firkant på Nørrebro og andre steder. Størstedelen af det byggeri er almennyttigt byggeri.

Det fremgår også af diverse undersøgelser, at på tidspunktet, da man opførte det her byggeri, var der meget lavt bilejerskab blandt beboerne i det her almennyttige byggeri, mens der på nuværende tidspunkt faktisk har vist sig at være et ganske højt bilejerskab i dette almennyttige byggeri. De undersøgelser er bl.a. lavet i forbindelse med overvejelser om kravet til p-pladser på Christiania og det evt. nybyggeri, der skal være derude.

Jeg har derfor et spørgsmål til borgmester Klaus Bondam, og det er, om borgmesteren er indstillet på, nu der er et oplæg fra borgmesterens side om, at vi skal stå mere skulder ved skulder og sørge for p-pladser i konstruktion, at tilbagekalde de udskudte parkeringspladser, som bl.a. de almennyttige boligorganisationer tidligere har fået dispensation fra.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen jeg vil bare gøre opmærksom på, at vi slipper ikke helt for bilerne, heller ikke selv om vi putter dem ned under jorden osv. Fordi det er jo sådan, at i en storby som denne her så må man nok sige, at bilerne er kommet for at blive.

Så skal man tænke på, altså man skal ikke nedlægge parkeringspladser, men man skal lave nogle flere anlæg, fordi der kommer jo nogle nye biler, nogle mindre biler, nogle miljøvenlige biler, som borgmesteren og jeg også lige snakkede om i går på teknik- og udvalgsrådet, og det er nogle billigere køretøjer, som alle har råd til at købe.

Når det kommer, så bliver der faktisk taget endnu flere biler i København, og så kan man lige så godt tage højde for det nu, når det er miljørigtige biler. Så synes jeg, at man lige skal have det med i sine overvejelser.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Og nu er det sundhedsborgmesteren.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg kunne starte med at kvittere over for Klaus Bondams seneste indlæg. Jeg var desværre ikke til stede lige under første indlæg, beklager, men jeg synes sådan set, der var nogle positive takter i det, der blev sagt.

Det, jeg godt lige kunne tænke mig at spørge borgmester Klaus Bondam om, det er, sådan for at finde ud af ligesom hvor villig borgmesteren og Det Radikale Venstre i øvrigt også er med hensyn til sådan at løse problemet, ikke mindst for børnefamilierne, som jo har helt særlige udfordringer, når det gælder at skulle få en hverdag til at hænge sammen.

Så sent som i går talte jeg med en mor til to daginstitutionsbørn, Indre Østerbro, som siger, nu gider vi ikke mere her, vi gider simpelt hen ikke, det bliver for surt. Vi har 2 forskellige daginstitutioner,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

vi er afhængige af bilen, vi kan typisk ikke finde en parkeringsplads nærmere end måske 300 m fra vores hjem, det er utrolig bøvlet at skulle stavre af sted med 2 små børn, når man kommer hjem.

Så skal der købes ind på vejen hjem, der er måske 3-4 indkøbsposer, der er 2 børn, det tager lang tid, der er ikke gode offentlige transportmidler, hvor man er i stand til både at kunne komme forbi 2 daginstitutioner og så forbi et supermarked for at købe ind og så få det hele ind i en eller anden bus sammen med 2 børn, der er trætte. Der er man afhængig af bil.

Derfor kunne jeg godt tænke mig sådan at finde ud af, hvor langt Klaus Bondam og Det Radikale Venstre vil gå i retning af, at vi sammen finder nogle løsninger. Hvad kan jeg sige til den mor, hvad er flertallet herindes holdning med hensyn til at løse de problemer. Er målet, for det synes jeg er interessant, sådan at vi kan finde ud af, hvor langt vi står fra hinanden, er målet, at vi skal have løst de her problemer, sådan så man ikke skal ligge og køre rundt et kvarter for at finde en plads om aftenen og vade med 2 små børn om morgenen et eller andet sted 300-400 m hen til parkeringspladsen med alle mulige poser og tasker osv. Er problemet reelt at løse det sådan, så man kan finde en parkeringsplads i rimelighed af sin bolig. Det synes jeg er mere vigtigt.

Så kan nogen sige, nå jamen det er da, arh de kan godt gå 400 m med deres tasker og slæbe af sted osv., det er hver dag. Og når vi begynder, og det tror jeg altså er en ting, vi skal være meget opmærksomme på, folk siger, vi gider ikke mere, nu flytter vi fra byen, det er vel ikke meningen, at man i den her lækre by, som jeg i hvert fald husker, borgmester Klaus Bondam var meget optaget af at skabe under valgkampen, ikke kan finde en parkeringsplads inden for en rimelig tid, hvor man skal slæbe af sted med unger og indkøbsposer osv.

Jeg kunne godt tænke mig, at vi bare sådan fandt lidt ud af, hvor langt vi er fra hinanden.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak, og nu går vi til 3 runde.

Wallait Khan (U): Ja, jeg har ikke lyst til at diskutere med borgmester Klaus Bondam på den her måde, og jeg var ligeglad med hans ordvalg, jeg ønskede at holde mig til substansen. Men når borgmester Klaus Bondam bliver ved med at sige, at det, som jeg siger, er usandt, så vil jeg sige det til Klaus Bondam. Der er ingenting, som du kan sige, som er usandt i den motivering.

Jeg siger, du har sagt, at der ikke er problemer omkring parkering. Det har du sagt denne gang, det står i din tale ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmesteren.

Wallait Khan (U): Borgmesteren.

Og når han siger til Peter Schlüter, det er rigtigt, han sagde på et tidspunkt til Peter Schlüter, som han igen og igen siger, at han har sagt, og det var også rigtigt, hvad han sagde, nu har jeg talt forkert, jamen det er lige meget, så vil jeg bare sige, ja, fordi jeg har stående nogle ting, som jeg skal fortælle dig.

Men så vil jeg komme til pointen nu, lige nu på den her talerstol ser jeg, at der er omkring 250.000 mennesker, som bliver kørt i privatbil i København. Så sagde du, nej, det er 20 pct. københavnere, som ejer bil. Selve statistikken viser, det kan du sige nu, hvis du kommer til mig, så kan jeg vise dig, at hver tredje københavnere (1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ikke direkte tale fra denne talerstol).

O.k. undskyld, undskyld. Så vil jeg sige til borgmesteren, at hver tredje københavnere har en bil, og når vi tæller, hvor mange det så bliver, så bliver det 125.000 københavnere, som har bil. Og når der er 125.000 københavnere, der har bil, så er der nogle enkeltpersoner, som har biler, og der er nogle familier, hvor der er 3 og 4 personer og 2 personer, som har bil. Det betyder, at 250.000, og det er det rigtige tal, som jeg har sagt til borgmesteren, men han står her og siger, at det jeg siger det er usandt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så er det spørgsmålet, hvem er det, der taler usandt. Borgmesteren er så afvisende, og jeg synes, borgmesteren, hvis jeg siger, han må skamme sig, så vil det være for meget, ikke? Kan det tillades? Så vil jeg sige, borgmesteren skal skamme sig at sige, at folk siger usande ting, når jeg siger, jeg kan bevise det sort på hvidt. Hvis hans tale fra i dag, hvor han siger, han anerkender, der er problemer omkring parkeringen, sidste gang var han ikke sådan. Nu forstår han, at der er problemer, at der skal gøres noget, men jeg vil sige til borgmesteren, lad være med at være afvisende over for at forstå os, vi er ikke ude efter dig, hvis vi var ude efter dig, så var det noget helt andet. Vi er ude efter de parkeringsproblemer, vi har i København, som vi knokler med.

Når Klaus Bondam er ansvarlig borgmester, så bliver vi nødt til at rejse kritikken mod ham eller spørge ham, og så skal han også forstå, at det er positivt. Han skal gøre noget, og vi vil støtte ham, hvis han gør noget rigtigt. Tak.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Formanden kan godt forstå, at debatten griber nogle medlemmer af denne forsamling, og det vil jeg meget gerne være forstående over for, men når man nu har en kultur og en måde at kommunikere på, så vil jeg bede forsamlingen følge denne.

Jeg vil sige til borgmesteren, at denne gang er det 5 minutter og ikke 10 minutter som de to foregående runder. Nu er vi i 3. runde.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Jeg angler såmænd ikke så meget efter Wallait Khans støtte forstået på den måde, at han har været valgt for 2 andre partier, som er nogle andre end Det Radikale Venstre, og de folks støtte, jeg angler efter, ja, det er dem, der stemmer på Det Radikale Venstre, hvis jeg sådan skal se personligt på det.

Wallait Khan er på ethvert tidspunkt velkommen på mit kontor til at få en orientering både af mig og mine embedsfolk, en service, som borgmester Mogens Lønborg har benyttet sig af ved, så vidt jeg husker, to lejligheder, som jeg også har benyttet mig af hos Mogens Lønborg, og det synes jeg er ganske fint, at vi sådan kan grundigt orientere hinanden, fordi det kan være lidt svært nede i denne her sal sådan at få alle detaljerne med.

Jeg bliver også nødt til sige til hr. Wallait Khan, at han bliver nødt til at skelne igennem bilejerskabet og bilbrugen. Det er sådan, at over 50 pct., over 50 pct. af de københavnske bilbrugere bruger deres bil en gang om ugen eller mindre. Det gælder i øvrigt også mit private forbrug af bil, som jeg vil vove at påstå, at jeg sætter nøglen i mindre end en gang om ugen.

Jeg anerkender i allerhøjeste grad, at der er store udfordringer på parkeringsområdet i København, men jeg må altså sige til borgmester Mogens Lønborg, at det er umuligt, at hver eneste københavner kan få en parkeringsplads lige neden for deres gadedør, det kan ganske enkelt ikke fysisk lade sig gøre. Vi bor i en by, som har over 1.000 år på bagen, hvor mange gader og stræder altså er anlagt i en tid, hvor ingen i deres vildeste fantasi og under påvirkning af euforiserende stoffer kunne have forestillet sig, at man en dag ville bevæge sig rundt motoriseret på 4 hjul. Det kan altså ikke lade sig gøre, at alle kan komme lige hen til deres dør og parkere og stille deres bil og gå op i deres lejlighed.

Det samme gælder sådan set foran en række institutioner osv. osv., hvis man altså ønsker at parkere. Der skal selvfølgelig være muligheder for afsætning, så man kan komme af med varer osv. osv.

Men når det er sagt, så er der altså også mange københavnere, som ganske udmærket også med børn og såmænd også med flere børn får livet til at hænge ganske udmærket sammen uden brug af bilen. Men jeg anerkender retten til at bruge og eje en bil, så længe man udviser omtanke.

For få uger siden var jeg ude og tage det første spadestik til det store parkeringsanlæg ude i Leifsgade ude på Islands Brygge, hvor der anlægges adskillige hundrede, jeg tror, det er 750 p-pladser i konstruktion. I en af de allernærmeste dage tages det første spadestik til det underjordiske parkeringsanlæg i Nørre Alle, så der er altså fremdrift på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så vil jeg sige, jeg tror, det var Mogens Lønborg, der var inde på p-deponeringen, og jeg synes sådan set ikke, at salen er det rigtige sted til sådan at tage en mere dybdegående forhandling om, hvorvidt de skal indgå i det. Jeg synes, vi skal lade det seriøst indgå i de forhandlinger, vi kommer til at få i Teknik- og Miljøudvalget og i den kreds, der i sin tid var med til at lave parkeringsstrategien, og det gælder naturligvis også Det Konservative Folkeparti.

Og så må vi jo se, om der kan skabes et politisk flertal for også at se på den. Tak.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Wallait Khan for kun en kort bemærkning, idet han har haft ordet i 3. runde.

(Kort bemærkning).

Wallait Khan (U): Det, der bringer mig herop, det er, at borgmesteren ikke vil have Wallait Khans støtte, fordi han blev valgt for to partier. Der er jo mange danskere, som har været i to partier. Det er en underlig måde at nedvurdere folk.

Jeg synes, jeg er også medlem af denne forsamling ligesom alle jer andre, jeg har samme rettigheder som alle jer andre, jeg kan også rejse spørgsmål og kritik og alt det her. Jeg synes, det er en uforskammet måde at behandle de her medlemmer fra en borgmesters side, fordi han tilfældigvis er blevet borgmester.

Jeg håber, at Det Radikale Venstre vil tænke sig om og finde en, som er lidt klogere end ham. Jeg kan ikke blande mig i det her, men hvis det er ham, så vil han aldrig få støtte fra mig i hvert fald og heller ikke fra mange andre. Tak.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Selv om det lød helt forjættende, så har jeg slet ikke nogen forestillinger om og er også meget realistisk i forhold til, selvfølgelig skal vi ikke nå derhen, hvor der ligger en parkeringsplads lige nedenfor, hvor man bor. Det er ikke det, vi går efter.

Jeg var sådan set bare interesseret i at finde ud af, hvor langt vi står fra hinanden, hvor mange ekstra parkeringspladser i de mest belastede områder kan vi blive enige om, der skal etableres. Fordi så vil jeg også godt herfra give et tilsagn om, at så er vi sådan set også friske på at kigge på den her licens, fordi som Klaus Bondam var oppe og sige, at den er jo ikke ret høj. Jeg tror, der er rigtig mange, også rigtig mange børnefamilier, som vil være parate til at betale en lidt højere licens, hvis man virkelig kan få en hverdag, der kan hænge sammen, det tror jeg. Men det betyder også, at de penge skal bruges til et eller andet, der har at gøre med at sikre bedre parkeringsforhold.

Så det er egentlig også et forsøg på at finde ud af, jamen kan vi lave nogle fælles målsætninger på dette område, så er vi også fleksible med hensyn til at finde nogle midler, herunder altså at kigge lidt på licensen, for den er, når man sammenligner med andre byer, så er det jo lavt, det må vi vedgå. Derfor synes jeg, det kunne være en spændende vej.

Men det kræver, at vi lige finder ud af, hvor langt er vi villige til at gå.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Før jeg giver borgmesteren ordet, vil jeg gøre opmærksom på, at der er 7 medlemsforslag tilbage på denne dagsorden. Klokken er 22, og der er nogle af de punkter, vi har på den lukkede dagsorden, der skal nås i aften.

Jeg går ud fra, at forsamlingen ikke er særlig interesseret i at mødes i morgen. Ja, det skal vi jo nogle af os, men måske ikke i denne sammenhæng.

Så enten skal man nu være meget, meget bevidst om, at det er nogle korte forhandlinger, eller også skal gruppeformandskredsen finde ud af, om vi kan udsætte nogle af medlemsforslagene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg vil bare sige, at min opstilling for Det Radikale Venstre ikke skyldes en tilfældighed, men en demokratisk proces i Det Radikale Venstre, som han kan forvisse sig om ved at se vores vedtægter.

Så skal jeg også undskylde, at jeg før glemte at svare Karin Storgaard, for det er helt korrekt, at markedet for miljøvenlige biler er i kraftig stigning i disse år. Jeg har bl.a. selv som tjenestebil, og forvaltningen har som tjenestebil en Toyota Prius, som er eksempel på det.

Når det er sagt, og det er jeg sikker på, at Karin Storgaard også anerkender, så er der store miljømæssige effekter ved at bruge en miljøvenlig bil, men det hjælper jo ikke på trængselsproblematikken, altså en miljøbil fylder mere eller mindre næsten lige så meget som en almindelig, vanlig benzindreven bil.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Det er da rigtigt, at det kommer til at fylde, også som borgmesteren siger med hensyn til trængsel. Men altså man kan jo ikke holde udviklingen tilbage, og i det øjeblik der kommer de billige biler, så tror jeg ikke, man kan forbyde københavnere eller andre i øvrigt at købe de biler.

Så vil jeg sige, der er jo et problem rundt omkring i byen med parkeringspladser. I dagtimerne er det tit pendlere, der tager pladsen, og om aftenen der er det beboerne, der slås om pladsen.

Altså ude ved os, derude ved Svanemøllen, der kan jeg godt sige, at vi er blevet eksperter i at parkere bilen på næsten ingen plads, altså de holder simpelt hen så tæt, så man ikke engang kan få en knappenål ind imellem. Men det hjælper jo ikke, der er stadig væk mangel på pladser, og folk kører rundt i 10 minutter til et kvarter for at finde en plads. Det synes jeg ikke er befordrende for miljøet.

Så vil jeg sige, at ingen vel har benægtet, at der ikke bygges p-anlæg, for det gør der jo, men problemet er, at det går lidt langsomt, og at vi altså ikke har nok p-anlæg, og det tager i hvert fald op til omkring 2 år, før p-anlæggene er færdige, undtagen der hvor vi kan komme ind hurtigt og få nogle aftaler, som jeg nævnte før i Amagercentret.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

47) BR 169/08. Medlemsforslag om iværksættelse af forhandlinger med omegnskommunerne om etablering af p-anlæg

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen og Økonomiforvaltningen at indlede forhandlinger med omegnskommunerne samt andre relevante parter med henblik på at få etableret p-anlæg i udkanten af kommunerne, samt

2. at et forhandlingsmandat forud for forhandlingerne drøftes i Teknik- og Miljøforvaltningen og Økonomiudvalget.

(Stillet af Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti)

Karin Storgaard (O): Her har vi et rigtig, rigtig godt forslag. Det lyder jo, som I kan se, medlemsforslag om iværksættelse af forhandlinger med omegnskommunerne om etablering af p-anlæg.

Hvis I ikke har læst nede i motiveringen, så kan I stadig væk nå at gøre det, fordi der står her i motiveringen bl.a., forslagsstillerne ønsker, at der arbejdes mere konkret med at få etableret løsninger, der kan fremme brugen af den kollektive trafik samt mindske biltrafikken i byen.

Det er der vel ikke nogen, der har noget imod, det er rigtig godt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det næste i takt med at flertallet i Borgerrepræsentationen aktivt arbejder for at mindske parkeringsmulighederne i København, bliver Park & Ride-løsningen, et bedre og bedre tilbud til trafikanter, der dels arbejder i byen, men også på anden måde bruger byen. Det er der vel heller ikke nogen, der har noget imod.

Det foreslås derfor, at man kan indgå aftaler, at der bliver møder med omegnskommunernes borgmestre med henblik på at drøfte mulighederne for at indgå aftaler om, at der etableres p-anlæg i udkanten af Københavns Kommune i samarbejde med de tilgrænsende kommuner. Det er ganske udmærket eller hvad?

Til sidst står der her, p-anlæggene skal primært etableres ved S-togsstationerne for at fremme brug af den kollektive trafik og dermed mindste biltrafikken i København.

Altså alt i alt et glimrende forslag, som forsamlingen faktisk taget ikke burde have nogen problemer med at tilslutte sig.

Men sagen forholder sig anderledes, et flertal synes bestemt ikke, det er en god ide, det kunne man fornemme i går, da sagen blev behandlet i Teknik- og Miljøudvalget. I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at det er et medlemsforslag, der er fremsat af de 3 partier i februar 2007. Det har altså for det første taget et år at finde ud af, at man overhovedet ikke havde lyst til at tale med omegnskommunerne om det, som vi foreslog, fordi man vil nemlig ikke have, der bliver lavet pendlerparkeringspladser eller Park & Ride i udkanten af Københavns Kommune. Men man vil gerne have, det bliver lavet i omegnskommunerne, det lyder jo fuldstændig urealistisk.

Vil man forhandle med omegnskommunerne og sige, vi vil altså ikke lave noget på de S-stationer, der hører under Københavns Kommune, men vi vil gerne have, I laver noget ved jeres stationer, det lyder lidt urealistisk.

Det havde jo været godt, hvis man kunne sige, jamen vi finder 2-3 steder, hvor vi ville sige, at der kunne vi godt lave nogle Park & Ride-anlæg f.eks. ved stationer, det kunne være Valby og Vanløse, som man i øvrigt også har nævnt, at det er nogle af de steder, hvor man har problemerne.

I øvrigt har der været en klimakonference i Kolding her den 31.3., det var altså i mandags, som var arrangeret af Kommunernes Landsforening, hvor Jesper Schou Hansen og jeg havde den fornøjelse at deltage.

Der var en civilingeniør, Peter Hartoft fra By- og Landskabsstyrelsen, som sagde, at man skulle have et fleksibelt transportsystem, og det vil sige kobling mellem privatbilen, cyklisme og kollektiv transport. Og han nævnte nemlig det her Parker & Rejs-anlæg og cykelparkering og selvfølgelig forbedret bus- og togdrift, fordi det er klart, man kan ikke lave sådan et anlæg, uden man samtidig sørger for, at togdriften er lidt bedre, end den er i dag, og også at busserne kører, som de skal.

Men hvorfor kan man så ikke komme i gang med det, altså kommunen, Københavns Kommune har jo i forvejen aftale med omegnskommunerne, de har nogle kontaktmøder, hvor man desværre kun taler trængselsafgifter, og trængselsafgifter det kan vi lige så godt erkende, det får man ikke nu, det er der ikke flertal for. Regeringen vil heller ikke gå med til det, så der bliver ingen trængselsafgifter. Og skal vi så bare sige, så laver vi ingenting, eller sige, som man gjorde i går, jamen det kan vi bare ikke acceptere. Og så skal vi bare vedtage et forslag, der hedder, at vi ikke vil have pendlerparkerung i Københavns Kommune. Hvad sker der så? Ikke en dyt.

Så taler man godt nok om, at så kunne man snakke lidt med omegnskommunerne, men altså stadig væk er det ude i omegnskommunerne, man vil lave det, det duer jo altså ikke.

Så skal man se, at der faktisk er 2 ting i det her. Der er selve Park & Ride-forhandlingerne med omegnskommunerne og så bilfænomenet nu og i den ganske nære fremtid, som man skal tænke på. Park & Ride-forhandlingerne de kan løse nogle presserende trafikale problemer inden for en overskuelig tidshorisont. Og hør lige, jeg gentager lige, fordi jeg har fundet ud af, at man skal åbenbart gentage det, ligesom borgmester Klaus Bondam gør, så kan det være, man bedre forstår det. Altså det kan løse presserende trafikale problemer inden for en overskuelig tidshorisont.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Det vil sige, det er ret hurtigt at få etableret sådan nogle anlæg, så man kan få stoppet lidt op på den pendlertrafik, som alle jo her råber på, man vil ikke have al den pendlertrafik ind i byen. Og er det ikke en god ide, vi vil gerne have det uden for byen, men man vil søreme ikke være med til selv at bidrage til at løse tingene. Det er bare simpelt hen for dårligt.

Det er ikke nogen spild af tid, hvis man kan sætte bilen ved stationerne – må jeg godt tage lidt af næste runde, fru formand? Tak.

Hvis man kan sætte bilen ved stationen, og hvis så togene kører, som de skal.

Derfor skal en sådan forhandling jo selvfølgelig ikke kun være om trængselsafgifter. Altså når man forhandler med omegnskommunerne, så skal man altså også forhandle med DSB og med Movia, fordi ellers så kommer vi altså ingen vegne.

Så skal man tænke på, at med den hast, hvormed der nedlægges p-pladser i byen, og det gør der, selv om vi bygger nogle nye parkeringsanlæg, så bliver der altså nedlagt parkeringspladser i byen. Det er årsag til, at der er forskellige barrierer, der medfører, at trafikken kører trægt, det gør det endnu mere presserende at se på løsninger, som kan få folk til at benytte de kollektive transportmidler.

Hvis der ikke er nogen, der ved, hvad det er, vi nedlægger, jamen så har vi for nylig vedtaget, at der skal nedlægges 56 parkeringspladser inde i Havnegade. Der er forslag om 108 pladser, der skal nedlægges nede ved Søerne, og så er der de her mange pladser i Sjællandsgade, selv om det måske ikke lige er hverken 400 eller 500, men i hvert fald et anseligt tal bliver det, plus alle de andre, som man gemmer indimellem, hver gang man laver sikre skoleveje, og man laver cykelstier. Begge dele er udmærkede, men det er ikke godt, at man nedlægger 145 pladser i den forbindelse.

Sådan er det lidt efter lidt hele tiden, og der er ingen, der lægger mærke til det.

Så jeg kan faktisk taget slet ikke forstå, at man kan have så svært ved i det mindste lige at stikke fingeren i jorden og pejle stemningen hos omegnskommunerne, men stadig væk med at vi selv må foreslå, at vi har et par stationer, hvor vi også laver nogle Park & Ride-anlæg.

P-anlæggene skal selvfølgelig, som jeg nævnte, placeres ved S-tog for at have den tiltænkte effekt.

Og som jeg nævnte tidligere, så er bilen kommet for at blive, måske ikke lige på den gammeldags facon, men de nye miljøvenlige biler, og de vil komme, og dem skal der være plads til, og vi kan ikke sige til københavnernes, I må altså ikke have nogen bil, hvis I vil bo her i byen, så må I køre på cykel. Det skal man også, fordi vi har ikke noget imod cykler, vi har også været med til at give penge til cykelstierne. Men det er også vigtigt, at vi sørger for, at der er plads til bilerne i byen.

Men altså jeg vil bare sige, at hvis man virkelig fastholder fra i går af, at man synes, det er en dårlig løsning og kommer med et ændringsforslag, så vil jeg bare sige, det er simpelt hen bare for meget. Det er simpelt hen for dårligt, at flertallet ikke kan være med til det her, som hvis de læser det en gang til kan se, at det er alt det, vi har snakket om herinde, go det er alt det, som flertallet altid giver udtryk for, det står faktisk taget heri.

Tak fordi I hørte.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jeg tror såmænd også, at bilen er kommet for at blive og gud ske tak og lov for det, fordi den hjælper da på mange gode ting på rette tid og sted.

Det er, synes jeg, et lidt mærkværdigt forslag det her, fordi det er nærmest sådan en Pandoras æske, forstået på den måde, at vi i går i Teknik- og Miljøudvalget, som fru Karin Storgaard jo også var inde på, behandlede forvaltningens indstilling på baggrund af et medlemsforslag fra Venstre, Winnie Berndtson og Dansk Folkeparti om undersøgelse af mulighederne for pendlerparkering.

I går i udvalget blev faktisk tiltrådt en indstilling, hvor der står, at kommunen aktivt søger at fremme etablering og brug af pendlerparkering, i første omgang i samarbejde med trængselsafgifts-samarbejdet, Kommuneforum, idet det forudsættes, at pendlerparkeringspladser langs S- og regional-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

togslinjer indgår i forhandlingerne med omegnskommunerne på lige fod med øvrige investeringer i kollektiv trafik på baggrund af samfundsøkonomiske beregninger. Men lad nu det ligge.

Det er korrekt, at teknik- og miljøforvaltningen har brugt godt et år på, og det har været nogle opgavemæssige prioriteringer, der har gjort, at det har trukket ud i et år, men har lavet, synes jeg, en glimrende gennemgang af de muligheder, der er ved det her.

Det der slås fast det er, at hvis man vil etablere parkeringspladser til pendlere i omegnskommunerne, altså Park & Ride eller Parker & Rejs, så må man sige, at det er en diskuteret metode, som skal anvendes velovervejet. Hvis det skal give mening, så skal det altså indgå i en koordinering trafik- og landsdelsplanlægning.

Når vi i Det Radikale Venstre ikke er begejstrede for at få dem inden for kommunen, ja, så er det for det første ud fra erkendelsen af, at vi i dag har 360 pendlerparkeringspladser, som ikke bliver benyttet fuldt ud.

Og derudover, som i øvrigt også blev fremhævet i går under behandlingen af sagen i Teknik- og Miljøudvalget, ja, så hjælper det jo ikke meget at have en parkeringsplads inde i Københavns Kommune ved en S-togsstation, når køerne jo starter helt andre steder langt, langt oppe nordpå ved Hørsholm eller sydpå nede ved Greve-Solrød.

Så altså med baggrund i den beslutning, som vi tog i går, hvor det indgår i kommuneforum, så synes jeg sådan set, at vi har taget vores del af opgaven i det her. Derudover så må man jo sige, at den sammenhængende trafikplanlægning og ansvaret for den, ja, det er overgået fra det daværende Hovedstadens Udviklingsråd til staten.

Jeg kan kun opfordre Transportministeriet til at tage den opgave på sig, og Infrastrukturkommissionen, om den så bare har været en syltekrukke, det ved jeg ikke, den har jo netop også peget på en lang række muligheder og løsningsmodeller, bl.a. en østlig omfartsvej.

Nå men jeg bliver også nødt til at slå fast, at Københavns Kommune ikke har nogen lovlig mulighed for at bidrage til etablering af parkeringspladser eller parkeringsanlæg ved stationerne ude i omegnskommunerne. Den trafikpolitik, som vi har i byen lige i øjeblikket, det er, at bilpendlere fra omegnskommunerne skal tilskyndes til at parkere ved en station så tæt ved boligen som muligt.

Det er helt korrekt, som det også kom frem i debatten i går i udvalget, at vi nok bør have en tættere dialog med DSB og Movia, vi må sgu også lave lidt synligere kampagner for det her, og det har jeg i hvert fald noteret mig, for det synes jeg sådan set var et meget godt indspark.

Nå men pendlerparkering er altså en dyr løsning, som desværre kun har en begrænset effekt. Det er altså mere effektivt at etablere arbejdspladser stationært, og generelt at styrke den kollektive trafik, et synspunkt, som miljøminister Troels Lund Poulsen jo i øvrigt også lancerede i dag, hvor han gjorde op med sin daværende asfaldoktrin. Det var en i mine øjne meget interessant udmelding.

Jeg må sige, at anlæg af 1.000 parkeringspladser i umiddelbar nærhed af en velegnet S-togsstation, de vil altså fylde det samme som fem store fodboldbaner eller i omegnen af 35-40 parcelhusgrunde. Sådan som jeg kender stationerne i hovedstadsområdet, så er der altså ikke friarealer af den størrelse tæt på en station i nogen kommune i hovedstadsområdet. Skulle der være flere arealer, ja, så udnyttes de bedre til stationsnært byggeri, og de har altså en større effekt på brugen af kollektiv trafik.

Jeg bliver også nødt til at sige, at 1.000 biler vil altså ikke kunne mærkes i København, hvor over 700.000 biler dagligt krydser kommunegrænsen. Der var en, der sagde til mig, at 1.000 biler svarer til 4 måneders stigning i biltrafikken på Køge Bugt-motorvejen.

Det er korrekt, at 1.000 parkeringspladser, når jeg siger, de fylder fem store fodboldbaner eller 40 parcelhusgrunde, og så kan man grave dem ned, så fylder de ikke så meget, men der bliver jeg altså nødt til at sige, hvis man skal anlægge underjordisk parkeringsplads, så koster det altså over 4 gange så meget, som det koster at lægge dem i jordplan. Hvem der skal betale det, det ved jeg ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så med baggrund i den beslutning, der blev truffet i Teknik- og Miljøudvalget i går, som jeg refererede tidligere i mit indlæg, så vil jeg altså opfordre forsamlingen til at stemme imod det her foranliggende forslag. Tak.

Anne Vang (A): Jeg vil gøre det kort, jeg er nemlig fuldstændig enig med borgmester Klaus Bondam, det kan virke en kende besynderligt, at Dansk Folkeparti stiller et forslag om at forhandle med omegnskommunerne om parkeringspladser langs S-togslinjen dagen efter, at vi i Teknik- og Miljøudvalget har vedtaget netop at forhandle med omegnskommunerne om parkeringspladser langs S-togslinjerne. Så vi synes, at forslaget er dybt overflødig og højst kan tjene som en symbolpolitisk markering. Derfor har vi tænkt os at stemme imod.

Vi synes faktisk også, at det, vi vedtog i går i Teknik- og Miljøudvalget på baggrund af en gennemarbejdet indstilling fra forvaltningen, er langt mere netop gennemarbejdet og præcist. Vi har nemlig vedtaget, hvordan vi skal lave forhandlinger med omegnskommunerne, det skal vi i første omgang via det Kommuneforum, som 16 kommuner, der går ind for trængselsafgifter, har etableret, hvor vi skal diskutere, hvordan vi kunne bruge et evt. provenu fra trængselsafgifter.

Jeg vil gerne præcisere, at jeg og Socialdemokraterne meget gerne vil tage parkeringspladser i omegnskommuner ved trafikknudepunkter med i de forhandlinger. Men det skal ikke være vores hovedprioritet. Vi mener, at pendlerparkeringspladser kan være en god ide, ligesom vi mener, at en letbane kan være en god ide, og metro kan være en god ide, at en havnetunnel kan være en god ide, og alt dette skal indgå på lige fod i forhandlingerne. Og den videre prioritering vil så komme efter forhandlingerne og på baggrund af samfundsøkonomiske beregninger.

Morten Kabell (Ø): Som sådan er jeg faktisk enig med flere andre om, at det også er lidt besynderligt, at vi tager den også i dag. Men det er fint nok for mig, jeg har ikke noget imod, at vi tager diskussionerne i åbenhed.

Jeg kunne da også forestille mig, at grunden til, at forslaget blev stillet, er, at forslagsstillerne med det, der tidligere har ligget, har følt, at der gik frygtelig lang tid i teknik- og miljøforvaltningen. Det har vi så fået nogle forklaringer på i udvalget, som jeg selvfølgelig ikke må referere og skal referere, så det har vi da også taget til efterretning der.

For os at se er Park & Ride-anlæg et lille skridt i en rigtig retning, nemlig at holde bilerne uden for kommunen. Det er kun et mindre skridt. De arealkrav, som også borgmesteren refererede til, kan hurtigt blive så store, at der mere bliver tale om rene asfalterkener end egentlig holdbare og bæredygtige løsninger på trafik- og miljøproblemerne i hovedstadsområdet.

Vi kender også godt de reelle løsninger, det er jo en mere og bedre kollektiv trafik, det er mere metro, flere letbaner, det er hyppigere busser og lavere takster i den kollektive trafik, således at vi får flere mennesker væk fra privatbilerne og over i den offentlige og kollektive trafikordning.

Trængselsafgifter på samme måde er jo en af løsningerne, og der er det beklageligt, at man ikke er med på det fra borgerlig side.

Enhedslisten er ikke med på det, der står her, eller ikke mod som sådan det, der står her, at man får etableret nogle rundt omkring i omegnskommunerne. Det er ude i omegnskommunerne, at problemerne også stammer fra pendlerne, og derfor er det naturligvis også dem, der burde være med.

I stedet for bare at stemme forslaget ned, som flere har snakket om, så vil jeg måske hellere foreslå et ændringsforslag til forslaget, der hedder, at Borgerrepræsentationen tager Teknik- og Miljøudvalgets beslutning af 2. april 2008 i samme sag til efterretning.

Karin Storgaard (O): Det kan flertallet da godt sige, men det ændrer da ikke ved, at sagen fra Teknik- og Miljøudvalget kommer her i Borgerrepræsentationen, fordi initiativretten er benyttet, og den står vi fast på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så vil jeg sige, jeg kan ikke forstå, hvorfor der er nogen, der undrer sig over, at sagen kommer op i dag, jeg tror, det var Anne Vang, der sagde, når den blev behandlet i går. Jamen kæreste, det er et medlemsforslag, vi har stillet for over et år siden, som er ikke rigtigt er nogen, der har haft tid til at gøre noget ved, eller de ikke har haft lyst, det ved jeg ikke, jeg vil mest håbe på, det er, fordi man ikke har haft tid, jeg ved, man har meget travlt i forvaltningen, og så har vi da ikke tænkt os at trække den.

Der var jo ikke nogen indstilling fra nogen som helst andre i dag, så det kunne man jo ikke vide, det kunne jo være, man havde ændret holdning, når man nu havde læst det gode forslag, som vi havde fremsat.

Så vil jeg sige, at Infrastrukturkommissionen kom jo med mange ting, de henviste også til mange af de ting, som vi har drøftet her i dag, og som vi i øvrigt drøfter ret tit om de her emner, de drøftede også med havnetunnelen, at det er vigtigt at få den ind i.

Så siger borgmesteren noget med lovlighed ved at etablere p-anlæg ved S-togsstationerne uden for Københavns Kommune. Jamen jeg ved da godt, at Københavns Kommune kan ikke bestemme, om kommunerne uden for København skal etablere nogle pendlerparkeringspladser. Men det er også derfor, man skulle snakke med kommunerne om det og ligesom siger, vi tager lidt alle sammen, så det ikke kun er dem uden om, fordi så er det ligesom at skubbe problemerne ud til omegnskommunerne.

Nu er vi altså blevet en region, en hovedstadsregion, så jeg håbede, man kunne samarbejde om det, men det kan man så heller ikke. Det eneste, man kan samarbejde om, eller som man tror, man kan samarbejde om, det er trængselsafgifter, og det er der også flere af kommunerne i hovedstadsregionen, der ikke ønsker at være med på.

Det her med pendlerparkeringspladser det er ikke effektivt, og det er en dyr løsning, det er jeg ikke helt sikker på, det vil jeg gerne forbeholde mig at se nogle tal på, hvad det koster, før jeg begynder at udtale mig om det, det ved jeg så ikke, om borgmesteren har gjort, det må man formode, siden han udtaler sig om det.

Det er ikke os, der har sagt noget om, at der skulle være 1.000 pladser, mindre kan jo gøre det, det kan jo være nogle steder 500, det kunne også være, der var nogle steder i omegnskommunerne, hvor man mente, man havde plads til 1.000, og det ville være helt fint.

Så vil jeg bare til sidst sige, jeg vil komme med et lille surt opstød, fordi faktisk taget kan man lige så godt lade være at gå op og sige noget her, det er fuldstændig tidsspilde, for alle er fuldstændig bedøvende ligeglade, i hvert fald er flertallet ligeglade, fordi de har taget deres holdning, de gider simpelt hen knap nok høre, hvad det er, vi siger, og det ændrer overhovedet ikke noget ved tingene. De kan ikke engang fornemme, at det er et rigtig godt forslag, hvis man bare læste det igennem.

Men tak for lydhørheden alligevel.

Anne Vang (A): Blot for at sige, at vi hos Socialdemokraterne såmænd synes, at det af Enhedslisten stillede forslag om at tage beslutningen fra i går til efterretning da er en udmærket markering af, at vi faktisk traf beslutning om det selv samme i går, så det kan vi naturligvis godt stemme for.

Enhedslisten fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at Borgerrepræsentationen tager Teknik- og Miljøudvalgets beslutning i sagen - Pendlerparkering i Københavns Kommune (TMU 170/2008) - af 2. april 2008 til efterretning."

Det af Enhedslisten fremsatte ændringsforslag blev vedtaget med 37 stemmer imod 11.

For stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Finn Rudaizky (løsgænger).

Medlemsforslaget var dermed bortfaldet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har vi fået en melding fra gruppeformændene, der har talt sammen, og derfor tager vi nu punkterne under den lukkede dagsorden, fordi der er nogle punkter her, der skal nås.

Jeg har også forstået det sådan, at hvis vi bliver færdige før kl. 23, så går vi tilbage i dagsordenen, ellers venter medlemsforslagene. Det gør vi. Vi besluttede, at sagerne om meddelelse af midlertidige valg og rokeringer i udvalg behandles sammen.

48) BR 175/08. Medlemsforslag om Psykiatriplan for København

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at udarbejde forslag til en overordnet og helhedsorienteret Psykiatriplan for Københavns Kommune med initiativer, der giver borgeren en sammenhængende behandlingsindsats som beskrevet i motiveringen, samt

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at udmønte de 4 mio. kr., der er afsat i Budgetaftalen 2008, til faglige tiltag og konkrete aktiviteter, som det fremgår af motiveringen.
(Stillet af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti)

Thor Buch Grønlykke (A): Indsatsen for at hjælpe psykisk syge mennesker skal forbedres. Hjælpen er utilstrækkelig i dag og dækker langt fra de eksisterende behov. De mangelfulde psykiatriske behandlingstilbud skyldes primært de strukturelle og lovgivningsmæssige forhold på området, men også i Københavns Kommune skal vi blive meget bedre.

Problemet er særlig synligt i København, hvor vi har ca. 1/4 af alle mennesker med skizofreni og ca. 1/3 af alle mennesker med stofmisbrug og psykisk sygdom, ca. 1/3 af alle retspsykiatriske patienter.

Udviklingen ser ud til fortsat at gå i den forkerte retning, andelen af svært psykisk syge misbrugere stiger. Der har været en voldsom stigning i antallet af retspsykiatriske patienter, som begår alvorlig voldskriminalitet. Og mange psykisk syge rummes dårligt i de eksisterende behandlingstilbud. Det ønsker vi at sætte fokus på og ændre med psykiatriplanen.

Ideen med psykiatriplanen er, at den skal udarbejdes som en helhedsorienteret plan, borgeren skal følge en sammenhængende og integreret behandlingsindsats, hullerne i osten skal være mindre.

Psykiatriplanen skal omfatte alle grupper af psykisk syge, også dem med angstlidelser, tvangshandlinger, personlighedsforstyrrelser, som ikke får eller får meget få tilbud i dag, og der skal være meget bedre tilbud til mennesker med psykisk sygdom, der begår kriminalitet, og som både har psykisk sygdom og et misbrug.

Samtidig skal vi med psykiatriplanen identificere de grupper, som i dag ikke har tilstrækkelige behandlingstilbud, og vi skal afklare, om der er brug for at udvikle nye tilbud både i socialforvaltningen og hos vores samarbejdspartnere.

Metoden recovery skal være vores offensive basis for vores arbejde, som sigter mod, at brugerne kan komme sig helt eller delvis. Som et naturligt led i dette skal planen fokusere på brugerinddragelse og brugerdemokrati såvel i udarbejdelsen som i den løbende og fremtidige udvikling af de psykiatriske tilbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Vi ønsker at bruge de 4 mio. kr., som er afsat, til at sikre et højere fagligt niveau og sikre en mere markant faglig profil.

Desuden foreslår vi et bydækkende værested for unge med vægt på fysiske og sociale træningsaktiviteter og støtte og aktivitet til samtalegrupper til børn af sindslidende forældre.

Vi nævner ikke bostederne i dette forslag, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi også ønsker flere bosteder, mindre bosteder og bedre bosteder, i hvert fald fra socialdemokratisk side, og jeg går ud fra, at det også gælder for SF og De Radikale.

De psykisk syge har brug for mere hjælp og især hjælp til selvhjælp, det er vores ambition med psykiatriplanen.

Margrethe Wivel (B): Jeg skal gøre det kort på grund af den fremskredne tid.

Jeg synes, det er en god plan, vi budgetbærende partier, SF, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, kommer med her. Kort vil jeg bare præcisere, at kodeordet er helhed, helhed i indsatsen, både vil vi koordinere mellem alle dem, der leverer en indsats for psykisk syge både i Københavns Kommune og i Region Hovedstaden.

Men helheden består også i, at vi skal have alle med, vi skal selvfølgelig have de mest udsatte, dem med misbrug, dem der begår kriminalitet med, men også de ikkepsykotiske psykiatriske lidelser, som meget let i dag falder uden for socialforvaltningens tilbud.

Desuden lægger psykiatriplanen her op til, at der skal ske en metodisk udvikling både ved, at recovery skal styrkes yderligere, men også ved, at vi går ind ser på effekten af vores indsats.

Endelig lægger psykiatriplanen op til, at vi får ledelsen på psykiatriområdet styrket fagligt, og vi får kompetenceudvikling af vores medarbejdere.

Nej, det er ikke en herregård af midler, vi har sat af til denne her indsats, men det er en god start for at komme godt i gang.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg er meget enig, når Margrethe Wivel siger, at det ikke er en herregård af midler, der er sat af, der er vel nærmest tale om et lille anneks, hvis vi endelig skulle sige det på den måde.

Men lidt har også ret, og de konkrete forslag, der også ligger her til udmøntning af de 4 mio. næste år er ganske fornuftige.

Så er der også et forslag til psykiatriplan, vi har i Socialudvalget jo haft en temadiskussion om recovery for ikke særligt længe siden, en ganske grundig og spændende diskussion, vil jeg tilføje, vi har behandlet og vedtaget et forslag til procesplan for psykiatriplanen, som lægger vægt på inddragelse af alle brugere, af pårørende, ansatte i flere tempi.

Jeg ser frem til, at også disse ting kan indgå i de høringer, i de diskussioner, der skal ske med pårørende, med brugere af psykiatrien.

Der er mange spændende ideer og mange spændende tanker i de bilag, der ligger til medlemsforslaget her. Mange af dem, eller en del af dem vil kræve lovændringer, det gør dem ikke mindre relevante, det kræver et meget tættere samarbejde med regionen, det er også påtrængende og påkrævet. Mange af tankerne om at finde på ting, der ligger midt imellem de 2 systemer, som vi kender dem i dag, socialpsykiatrien, behandlingspsykiatrien er meget centrale.

Men for at diskutere videre også i sammenhæng med de oplæg, som udvalget har bestilt hos socialforvaltningen og så det, der kan indgå i de oplæg, skal jeg ved forhandlingernes afslutning foreslå medlemsforslaget henvist til Socialudvalget.

Et forslag fra Enhedslisten om at henvise medlemsforslaget til Socialudvalget blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

49) BR 179/08. Medlemsforslag om lokaleudlån og -udleje

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen at udarbejde retningslinier for lån og udlejning af kommunens lokaler, der i videst muligt omfang begrænser antidemokratiske eller religiøst fanatiske foreninger/bevægelser i at låne eller leje Københavns Kommunes lokaler, samt

2. at Kultur- og Fritidsforvaltningen fremlægger retningslinierne til politisk godkendelse i Borgerrepræsentationen inden juni 2008.

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Finn Rudaizky (løsgænger) og Majbritt Mamsen (løsgænger))

Finn Rudaizky (U): Et par uger efter, at SF's formand Villy Søvndal havde tordnet imod Hizb ut-Tahrir med sin berømte "skrub ad helvede til"-bemærkning, fortalte Socialdemokraternes formand, Helle Thorning Schmidt, den 28. februar sine elever i den røde skole i Kalundborg, at der er "bred politisk enighed om at ønske Hizb ut-Tahrir hen, hvor peberet gror. Thorning kaldte ved den lejlighed også Hizb ut-Tahrir for nogle antidemokratiske fundamentalister.

Da Hizb ut-Tahrir i 2005 lejede sig ind Københavns Kommunes lokaler under falsk navn, så turde dengang et slapt flertal bestående af SF, De Radikale Enhedslisten og Socialdemokraterne ikke sige nej til Hizb ut-Tahrir.

Jeg synes, det er vigtigt, at man har den holdning, at politik selvfølgelig også drejer sig om at overholde love, at sikre ensartet behandling af borgerne og sørge for, at alle grupper har de samme demokratiske rettigheder.

Men jeg mener også, at politikerne i bestemte situationer nødvendigvis selv må tage stilling til ubehagelige spørgsmål og så efterfølgende stå til ansvar for holdninger og beslutninger. Det er ikke altid nok at holde festtaler med afstandtagen fra Hizb ut-Tahrir. Man må i praksis vise sin meget klare holdning i overensstemmelse med, hvad man siger.

Der er ingen sund fornuft eller logik i, i hvert fald efter forslagsstillerne til det her medlemsforslag, at skatteborgernes penge skal bruges til lokaletilskud til antidemokratiske fundamentalister, som bekæmper vores demokrati, som hverver personer til hadefulde kampagner samt udsender dødstrusler mod statsministeren og andre.

At Hizb ut-Tahrirs leder, Fadi Abdullahtif, tilmed er dømt for truslerne, det må måske animere til en mere konsekvent politisk holdning. Kommunen skal derfor efter forslagsstillernes holdning eller mening derfor tage ansvar og selv bestemme, hvem man vil have som lejere og gæster i eget hus. Hizb ut-Tahrir er hverken folkeoplysende eller en demokratisk forening, som man er forpligtet til at hjælpe, tværtimod.

I København og over hele landet så burde det være indlysende, at kommunale lokaler ikke længe skal udlejes til personer eller til foreninger, der tilskynder til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans.

Det er derfor temmelig utrygt, at overborgmesteren den 23. januar 2006 i Jyllands-Posten forsvarer Hizb ut-Tahrirs ret til at leje lokaler. Overborgmesteren udtalte: "Vi skal bevare deres ret ligesom alle andre foreningers ret". Mener altså overborgmesteren.

Over for dette har Integrationsministeriet i 2006 meddelt, at man som kommune rent faktisk har mulighed for at nægte en organisation at leje kommunens lokaler, hvis organisationen f.eks. opildner til uro og skaber utryghed blandt medarbejderne.

Det politiske mindretal foreslår derfor, at man skal begrænse antidemokratiske eller religiøst fanatiske foreninger eller bevægelser i at låne eller leje Københavns Kommunes lokaler. Forslagsstillerne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

vil fremover forhindre, at offentlige lokaler bruges som platform for en agitation, der skræmmer og skaber utryghed i andre grupper. Trusler om vold og brud på racismeparagraffen hører ikke hjemme i kommunale lokaler.

I 2005 var der så det vattede flertal, som manglede modet, og måske var det også frygten for de store vælgergrupper, som bliver årsagen til, at man i virkeligheden styrker legitimeringen af en anti-demokratisk forening som Hizb ut-Tahrir ved at sige ja til, at de skal være i Københavns Kommunes lokaler.

Vi foreslår derfor, at kultur- og fritidsforvaltningen udarbejder retningslinjer for udlejning i den henseende.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Det er jo blevet et tilbagevendende ritual på linje med juleaften og påske, at Hizb ut-Tahrir låner Nørrebrohallen af Pia Allerslev og afholder deres stormøder, og det sker som sædvanlig under stort ståhej og under massiv mediedækning. Jeg tror efterhånden, at alle kender til Hizb ut-Tahrir og deres drømme om sharialov og kalifatvælde.

Vi har også alle sammen set på tv, hvordan mænd i kjortler og langt skæg går ind igennem den ene dør, og fuldstændig tilslørede kvinder går ind igennem den anden dør, og vi ser den skarpt opdelt adskillelse mellem kønnene og de her forskelle, som også meget dygtigt iscenesættes af Hizb ut-Tahrir.

Det er også sådan, at B.T. og Ekstra Bladet og TV2 nærmest falder over hinanden for at komme ind, for det hører nemlig med til ritualet, at en af dem ikke kommer ind, og der kommer selvfølgelig en stor dramatik ud af det også.

Så har vi også et eget ritual her i Borgerrepræsentationen, nemlig at vi skal have en sådan Hizb ut-Tahrir-debat, og det har vi igen i aften, og jeg har også selv været med til at rejse de debatter tidligere, som Finn Rudaizky har været inde på.

Der er også igen grund til at understrege bekymring omkring Hizb ut-Tahrir og den måde, organisationen forsøger at øge sin indflydelse blandt børn og unge i byen, hvordan den trænger ind på skoler, hvordan den udbreder sin retorik og ideologi i forhold til unge mennesker og forsøger at skabe en forestilling om, at det er et demokratisk parti på linje med andre partier, hvilket jo ikke er tilfældet.

Så derfor har vi jo også gentagne gange her fra Københavns side efterlyst klare meldinger fra Folketingets politikere om, hvordan vi lokalt skal forholde os til den her form for ekstremistiske organisationer, som jo anvender den meget liberale lovgivning. Det gælder også den folkeoplysningslov, som kulturborgmester Pia Allerslev jo administrerer.

Det er lidt en torn i øjet, at vi i samfundet har nazister i Greve, som vi via skattebilletten støtter med naziradio, og lokaleudlån er jo også en offentligt støttet aktivitet.

Men det står efterhånden klart på baggrund af de mange debatter og ganske mange notater og meldinger, der har været på det her tema, at vi ikke lovligt kan udelukke Hizb ut-Tahrir. Kommunens embedsmænd kan ikke med et sæt retningslinjer give bemyndigelse til at vurdere, om en forenings formål er ulovligt, altså medmindre kommunen ligefrem vælger at forbyde alle politiske eller religiøse foreninger i at låne kommunens lokaler, men det ville jo være absurd.

Det er derfor, at vi sådan set fra Socialdemokraternes side, vi vil ikke støtte dette forslag og heller ikke det næste forslag på dagsordenen. Vi har prøvet at drøfte det her tidligere, og vi ved godt, hvor skabet står. Det er jo allerede i dag muligt at forbyde udlån af lokaler, hvis det af mødematerialet meget klart fremgår, at der er tale om en ulovlig aktivitet.

Så hvis man fra forslagsstillernes side mener, at der er nogle sådan konkrete aktiviteter og har nogle antydninger, de kan vise frem, ja så kan man henvende sig til enhver tid til kulturborgmesteren.

Martin Hirsch (V): Skal vi ikke lige indledningsvis slå helt klart fast, borgmester Jakob Hougaard, at kultur- og fritidsforvaltningen selvfølgelig overholder de regler, der politisk er besluttet, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

der skal gælde, når man lejer lokaler ud sådan bare for forståelsens skyld få det helt klart på det rene, at det er et flertal herinde, der har bestemt, hvordan de regler skal gælde, og dem følger man selvfølgelig fra den forvaltnings side til punkt og prikke.

I det ekstreme holdningsmiljø i København er der desværre kræfter, som får et vist held med at vise deres aktiviteter i den odiøse retning, som vi alle sammen efterhånden kender til. Jeg vil bringe et enkelt eksempel op, som jeg synes er skræmmende, som viser, at det med de ekstreme miljøer, de ekstreme holdninger gør sig gældende helt ned i alderen af 14-15-årige børn.

For ca. et års tid siden blev der spillet en fodboldkamp på Amager mellem et hold, der var udbredt repræsenteret af unge med muslimsk baggrund og så et andet hold, der var repræsenteret af jødiske spillere. Fra starten af den kamp blev der råbt nedværdigende ukvemsord, der blev gjort optræk til skubben, der blev midt i kampen med knytnæve i vejret råbt: Alahu Akbar.

Der stod tilskuere med muslimsk baggrund på sidelinjen, som stod og trippede og skubbede til deres træner på det hold, som var med udbredt muslimske spillere, at de ville ind på banen og ikke spille, men de ville gå ind og lave nogle coverly tiltag. Det var børn i en alder af 14, 15 år fra det jødiske hold, som skulle stå model til at blive nedværdiget og diskrimineret af ekstreme muslimer i en sådan grad, som ikke er et demokrati hverken i Danmark og heller ikke i København værdigt.

Borgmester Jakob Hougaard er blevet gjort opmærksom på hændelsen, der er blevet skrevet brev til borgmesteren. Borgmesteren sagde, at det var selvfølgelig frygteligt, havde taget afstand fra episoden, havde selv skrevet tilbage, han ville gøre tiltag til, at der skulle nedsættes en task force, fordi det her var uacceptabelt, det skulle der gøres noget ved.

Borgmester Jakob Hougaard, jeg vil gerne bede om, at der her fra talerstolen bliver sagt, at der er blevet gjort noget ved den sag siden, der er ikke blevet gjort, intet fra borgmesterens side er der blevet gjort for at værne op for sådan nogle fantastisk uheldige og helt uacceptable hændelser, som der er sket for ca. et års tid siden.

Jeg kan nævne flere episoder, jeg har selv været træner for et fodboldhold, der har stået model til lignende episoder. Det skal jeg ikke underholde om mere, men der er ikke sket noget fra integrationsborgmesteren på det område. Det var én episode blandt mange, hvor ekstreme holdninger desværre kommer til udtryk.

Vi har i den senere tid også set vold og afbrændinger i de københavnske gader, vi har stået model til helt uacceptable og både udemokratiske og ganske udanske ting, som vi selvfølgelig ikke på nogen som helst måde skal tolerere. Alt sammen udspinder af ekstremisme. Islamister i Danmark og i København har sat en dagsorden, som der ikke kan være nogen i den her sal her, der kan give opbakning til og synes, at det er acceptabelt.

Så for at bruge et udtryk, som jo også er brugt i andre sammenhænge, nok er nok. Der må man sige, at Hizb ut-Tahrir desværre, som også den tidligere taler, Finn Rudaizky, var på talerstolen og fremhæve, desværre er en repræsentant, som er med til på fremtrædende vis at vise, hvordan man skal begå sig på den antidemokratiske scene i København. Talsmanden er dømt for at ytre sig, for at true direkte antidemokratiske.

I Holland og i Tyskland der har man dog trods alt været så fornuftige, at man har set skriften på væggen og forbudt den her organisation.

Jeg synes, det er på tide, at vi i København sender et klart signal om, det her tolererer vi ikke mere. Hvordan kan vi bidrage til den her forhåbentlig i sidste ende positive udvikling, netop det at – jeg vil gerne fortsætte, hvis det er, jeg overskrider – stoppe den udvikling, som desværre er i vores samfund. Jamen det kan vi gøre ved at sige, stop for udlejning af kommunale lokaler, stop det venner, det er måden at gøre det på, det er signalet fra vores side til netop at vise, vi vil ikke det her mere.

Det synes jeg egentlig er godt og i god tråd med, at når SF's formand på landsplan stiller sig op og siger, Hizb ut-Tahrir, gå ad helvede til, når formanden for Socialdemokratiet, Helle Thorning Schmidt, måske lidt skingert, men trods alt alligevel også bakker op om, at det her er uacceptabelt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Så hvis man vil noget her i forsamlingen og dermed også fra den socialdemokratiske lejr, så bækker man selvfølgelig op om det her forslag i aften, signalet fra København, fra politikerne i København, det her er uacceptabelt. Og dermed sætter vi dagsordenen ved at sige, stop for udlejning af lokaler til ekstreme grupper, vi vil have stoppet det ekstreme holdningsmiljø i København.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg kan høre på debatten, at dette og det næste punkt på dagsordenen glider ind over hinanden, så vi behandler i virkeligheden både sag 179/08 og sag 173/08 her i denne debat... (*Afbrydelser*). Så må jeg bede ordførerne, det gælder også den foregående ordfører, holde sig til det forslag, der debatteres, og ikke også debattere det efterfølgende. (*Afbrydelse*). Der er ikke nogen som helst grund til at tage på vej. Klokkeren er 5 minutter i 23, og der har været et ønske om, at vi kunne slutte, og en måde at klare det problem på var at tage sag 179/08 og sag 173/08 sammen. Det forstår jeg, det kan vi ikke, og vi fortsætter så ordførerrækken, og det er så sag 179/08.

Manu Sareen (B): Jeg har helt glemt, hvad jeg skulle sige. Nå ja, det er korrekt. Hvis man skal udlede ud fra det, Martin Hirsch sagde fra Venstre, så legitimerer det næsten hvad som helst, bare man siger, at en gruppe skal skrubbe ad helvede til, man kan lukke det ene og det andet, det er i hvert fald det, jeg hører.

Jeg vil starte med for en god ordens skyld at sige, ellers kan man få skudt alt muligt i skoene, jeg tager afstand fra Hizb ut-Tahrir, jeg tager afstand fra alle de ting, de siger, jeg er ikke antidemokrat osv. osv.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at det her handler selvfølgelig om ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og foreningsfrihed. Hizb ut-Tahrir er ikke ulovlig på nogen som helst måde, det er nynazisterne heller ikke og andre foreninger, som vi egentlig ikke bryder os om. Et eller andet sted så synes jeg, at det er betænkeligt, at man vil bevare ytringsfriheden ved at indskrænke andre menneskers ytringsfrihed.

Jeg ved godt, at Finn Rudaizky sagde, at der var et slapt flertal, der gik ind for ikke at begrænse Hizb ut-Tahrirs ytringsfrihed sidste gang. Jeg ser det faktisk som en styrke, jeg ser det faktisk som en styrke, at vi kan tåle at høre, hvad de siger. Jeg ser det faktisk som en styrke, at vi kan rumme deres argumenter.

For mig at se er demokratiet ikke i fare, eller Københavns Kommune er ikke i fare, fordi der er nogle få mennesker, der låner vores lokaler.

Jeg beklager selvfølgelig den der episode, som vi hører fra Martin Hirsch af omkring fodboldkampen. Jeg beklager også, at man begynder at lave lighedstegn mellem de uroligheder, vi ser på Nørrebro og Hizb ut-Tahrir, det har intet med hinanden at gøre, det er nogle helt andre problemstillinger, det er fattigdom, har vi hørt også tidligere osv. Det er fuldstændig håbløst, synes jeg, at lave den kobling, men alligevel så beklager jeg.

Jeg har også selv stiftet bekendtskab med de her yderligtgående bevægelser, men jeg vil gerne have lov til at sige én ting, jeg vil alligevel kæmpe for deres ret til at ytre sig. For hvis vi først begynder at forbyde dem langsomt, f.eks. ved at de ikke må låne lokaler, hvis vi først begynder, som det næste forslag også handler om, at forbyde deres mulighed for at ytre sig osv., så kan jeg godt love Venstre og Finn Rudaizky, så begynder vi lige pludselig at skabe et martyrium.

Det martyrium bliver meget interessant for mange af de unge mennesker, som Martin Hirsch meget korrekt beskriver, som har et problem med vores by, så begynder vi at gøre det spændende, fordi så begynder de faktisk at mødes i underlige lokaler, hvor vi ikke kender noget til dem, hvor vi ikke kan høre dem, hvor vi ikke kan se dem, hvor vi ikke ved, hvad de render rundt og laver. Vi har kunnet rumme nynazisterne og andre bevægelser i de sidste 25-30 år, og selvfølgelig kan vi også rumme Hizb ut-Tahrir i den her by.

Så vil jeg også lige have lov til at knytte en lille kommentar omkring Rigsadvokaten. Rigsadvokaten har jo været inde og undersøge tidligere og har været inde og påpege, at man ikke kan forbyde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Hizb ut-Tahrir, der er desværre ikke noget at komme efter, uanset om vi ønsker det eller ej, og uanset hvad Hizb ut-Tahrir, fordi man ikke kan forbyde holdninger. Man kan forbyde handlinger, men der er stor forskel.

Bjarne Fey (F): Det er jo sådan ved at blive sådan et ritual, og jeg synes, at der er nogle ritualer, der bliver smukkere og smukkere, jo flere gange man gentager dem, jeg synes, det her bliver mere og mere ligegyldigt, og jeg synes sådan set, ja lidt nyttesløst.

Jeg havde faktisk også fundet alle de her flotte citater frem, som Manu Sareen her tidligere var lidt inde på. Lad os bare tage grundloven: "Enhver er berettiget til på tryk i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan inngående på ny indføres."

Det synes jeg egentlig taget er sigende nok, det synes jeg, man skal holde sig til, det er domstolene, der afgør, om der skal ske noget i den her sammenhæng, ellers må vi kæmpe for det, der hedder ytringsfriheden og ikke det modsatte. Det burde Venstre, det burde De Konservative, Dansk Folkeparti og løsgængerne også gøre. Det er sådan set det, der er pointen i det her. De her bekæmper rent faktisk ytringsfriheden ved det forslag, vi kommer med her, forsamlingsfriheden.

Lad nu domstolene afgøre det her, lad os nu udvide folks handlerum i stedet for at indsnævre det.

Apropos fodboldhistorier og vold, så vil jeg sige, så er det ikke et nyt fænomen. I min kære ven-skabskreds gennem årtier har der været en tradition for, at vi altid skulle slås, når vi skulle ud og spille fodbold, uanset om det var jøder, palæstinensere, danskere whatever. Det var en meget, meget dårlig skik, det var usympatisk, det var ulideligt. Jeg siger bare, det er ikke noget nyt. Man skulle tage og læse Per Wahlöös "Høvdingen", hvis man gerne vil have noget om magtmisbrug og fodboldvold eller andre ting og sager. Det er en sidehistorie i forhold til det her.

Jeg synes, at man skal holde sig til grundloven, og jeg synes, man skal forfølge den ret, og så synes jeg, man skal forfølge ytringsfriheden og kæmpe for den i stedet for at begrænse den.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg har ikke noget problem med at skulle behandle det her forslag sammen med det næste, mine argumenter for at stemme imod det er nøjagtigt de samme som de argumenter, jeg har for at stemme imod det næste.

Hvad jeg mener om Hizb ut-Tahrir og deres holdninger og deres ytringer osv. er fuldstændig ligegyldigt i denne sag, det her handler om, at hvis man virkelig vil bakke op omkring demokratiet, så giver man også plads til dem, som mener noget end en selv. Det er den fornemste del af demokratiet efter min mening, at man kan acceptere, at andre har en anden mening.

Vi kommer hurtigt ind på en glidebane, jeg kan sagtens nævne andre organisationer. Jeg er også rigtig, rigtig træt af, fordi jeg synes, de har nogle sygeholdninger, men de skal da have lov til at være her, og hvis jeg ikke kan bekæmpe dem med argumenter, så er det måske mig selv, der havde et problem.

I øvrigt så synes jeg, det kunne være lidt interessant i forhold til, hvordan vi som kommune skulle definere, hvorvidt en kommune er for antidemokratisk og for religiøs fanatisk i forhold til at kunne låne og leje lokaler hos Københavns Kommune. Jeg vil meget nødtigt selv være den, der skulle stille mig til dommer for, hvem der har de forkerte holdninger her til, at man kan bruge kommunens lokaler.

Jeg er meget enig i forhold til, hvad der er blevet sagt i forhold til den episode, som Martin Hirsch nævner, jeg synes, vi skal bruge de virkemidler, vi har i forhold til at imødegå vold, voldsforherligende ytringer osv., og det er en kedelig episode, der bliver beskrevet i forhold til den fodboldkamp, men altså så må man jo politianmelde folk, hvis man mener, de overskrider de love, vi har. Det er ikke noget, vi gør ved at gå ind og begrænse ytringsfriheden eller foreningsfrihed eller andre frihedsrettigheder, tværtimod.

Så Enhedslisten stemmer selvfølgelig imod det her forslag og også det næste punkt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Wallait Khan (U): Ligesom forrige flere taler er jeg også uenig med forslagsstillerne. Vi snakker om en forening, som er lovlig, som er blevet undersøgt af statsadvokaten i 2004, og så sagde statsadvokaten, at der ikke var noget at komme efter, fordi det er ikke en voldelig organisation. Men de er antidemokrater, det er rigtigt nok, men det er deres demokratiske ret, om de går ind for demokrati eller ikke. Og når de ytrer sig mod demokrati, en lille gruppe, så synes jeg ikke, det er noget problem for det danske demokrati.

Så derfor synes jeg, det ville være forkert, hvis vi fra Københavns Kommune vedtager et forbud mod, at de kan leje eller låne lokaler i Københavns Kommune.

Vi har jo en hel del andre organisationer, som måske har gjort det samme eller endnu værre, vi har også nynazister, som ikke er blevet forbudt, og de kan også låne/leje lokaler, hvis de vil, det er lige meget hvilken kommune.

Martin Hirsch fortalte om en eller anden episode på Amager, og jeg synes, hvis det er rigtigt, at det er dybt beklageligt, og det er uacceptabelt. Men på den anden side så har vi også bål og brand, selvfølgelig når vi siger, det var unge indvandrere med muslimsk baggrund, som Martin Hirsch siger, eller måske de havde noget tilknytning til Hizb ut-Tahrir.

Men så har vi også andre, vi har f.eks. Ungdomshuset, som vi også har diskuteret i aften, de har gjort det samme. Christiania i går har gjort det samme, men vi har ikke indført noget forbud mod dem, at de kan låne eller leje lokaler. Jeg synes, det vil være forkert at forskelsbehandle folk på den måde, og vi skal ikke være bange for, at vores demokrati er i fare på grund af få mennesker i forhold til et stort samfund.

At ytre sig, vi står jo, Martin Hirsch siger hele tiden, at der skal være ytringsfrihed, og han vil bevare den, selvfølgelig skal den bevares, men når det er Hizb ut-Tahrir, så siger vi nej, nej, nu skal vi forbyde organisationen, de kan heller ikke leje eller låne lokaler, men hvad skal vi så gøre. Vi vil ikke have, at de så skjult holder møder her og der, og jeg vil have, at det er et åbent samfund, hvor der er plads til alle sammen, så længe der ikke er voldelige handlinger.

Så derfor skal vi stå sammen, og vi skal sige, at alle har lov til at leje og låne lokaler, alle lovlige foreninger, mener jeg, så her har I et ændringsforslag, alle lovlige foreninger og organisationer har lov til at låne og leje kommunens lokaler, og medlemsforslaget skal afvises.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg skal gøre det ganske kort, tiden taget i betragtning.

Jeg synes, det er meget rigtigt, som det blev sagt, at vi bliver nødt til i vores demokrati også at sætte en grænse. Der er antidemokratiske kræfter i vores samfund. Jeg synes, Martin Hirschs beskrivelse af den oplevelse på Amager var tankevækkende.

Jeg mener først og fremmest, vi skal bekæmpe dem med modargumenter, sådan at det her med at forbyde udlån ikke bliver det afgørende. Vi skal først og fremmest holde dialogen, fordømmelsen, forargelsen i gang over for sådan nogle hændelser, som er så væmmelige, og som giver mindelser om noget, vi for ikke så mange årtier siden oplevede på grufuld vis i Europa.

Jeg håber, alle, uanset religiøs baggrund, vil melde sig i koret og fordømme de ting, hvad enten man er kristen, jøde eller muslim, det er lige forfærdeligt, eller ateist. Det er lige forfærdeligt, og derfor bør det være det talte ord, der skal være den afgørende indsats mod de her udemokratiske kræfter.

Men jeg synes også, jeg bliver nødt til, og det er ikke i strid med grundloven, for grundloven siger, at man i dette land skal kunne ytre sig frit, men det er ikke det samme som, at man fra det offentlige, det der repræsenterer demokratiet, siger, i de lokaler ønsker vi ikke de ytringer.

Der er heldigvis et civilt samfund uden for det offentlige, hvor man kan ytre sig, den ret bliver ikke anfægtet. Det er alene det officielle system, hvor vi siger, no way, det officielle system, som i allerhøjeste grad har en særlig forpligtelse til at værne om demokratiet, der er det, vi siger, det vil vi ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

være med til. Det er også derfor til det næste, som vi nok ikke når i dag, at holdningen må være ganske klar.

Men lad være med at sige, at så begrænser vi eller udelukker grupper fra at ytre sig på udemokratisk vis, det har vi domstolene til at tage sig af. Men man kan gøre det i egne lokaler, man kan gøre det i private lokaler, man kan gøre det ude på gaden, men ikke i kommunale lokaler.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg har lyst til at begynde, hvor Mogens Lønborg slap, og det har jeg af den grund, at vores grundlov er så utrolig smuk, også omkring ytringsfriheden.

Jeg tror, man skal forstå meget grundlæggende, hvad det er, det handler om, nemlig det her med, at der ikke kan komme nogen statsmagt og anholde en for at skrive noget, for at sige noget, som en eller anden statsmagt synes er forkert. Det er det, grundloven handler om, det er det, ytringsfrihedsparagraffen handler om.

Det, som forslaget her handler om, det er jo, at vi har nogle mennesker, der ønsker at begrænse andre retten til at ytre sig for kommunale skatteborgeres penge og lokaler. Det er jo det, der er det fuldstændig groteske i denne her sag.

Så man er nødt til meget skarpt at skelne mellem, hvad det er, grundloven værner om, hvor den værner om ytringsfriheden og retten til at kunne ytre sig, og så det om man har krav på for andre menneskers midler at få stillet lokaler til rådighed til at prædike de her absurde antidemokratiske holdninger.

Det er jo grunden til, at et forslag som det her er yderst relevant og i Dansk Folkepartis opfattelse helt galt, at vi bare løber med på og siger, at folk, som ønsker at afskaffe Folketinget, indføre et præstestyre, sharialovgivning i det her land og i øvrigt nægte alle os, der sidder her, retten til at ytre sig frit.

Det er de to afgørende forskelle, der er på, hvad det er, grundloven sikrer, og hvad det er, vi har af forpligtelser som borgere i den her kommune.

Derfor er det helt oplagt og helt grundlæggende, at et forslag som det her selvfølgelig skal vedtages, og så må man forsamle sig i foreninger, hvis ellers de derudover overholder loven og grundloven og selv finde ud af, hvordan man ønsker at tale og skrive og forsamle sig om de absurde holdninger, de har.

Monica Thon (B): Nu er der det ved det, at vi har en tredeling af magten, og det er ikke os, der bestemmer, hvem der skal skydes ud i mørket. Derfor er vi nødt til at leje ud til de mennesker, som ikke er dømt endnu, fordi det er ikke os, der skal dømme folk. Det øjeblik de er dømt, så har vi ret til ikke at give dem de muligheder, som andre har. Men det øjeblik de ikke er dømt, så har vi ikke ret til at nægte dem alle de muligheder, som alle andre borgere har. Så nemt er det, og så er den ikke længere.

Martin Hirsch (V): Jeg er utroligt bange for, at vi er fantastisk naive i København og i Danmark, hvis vi overhovedet ikke tager de her kræfter fra det ekstreme holdningsmiljø alvorligt, og det oplever jeg, et flertal herinde ikke ønsker at gøre.

Jeg er enig med Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti i det groteske i, at vi via skatte kroner er med til at leje nogle lokaler ud til folk, som vil vores demokrati til livs. Vi har både folk siddende i Danmark og specielt i udlandet, specielt i London, der direkte sidder og melder klart ud i medierne, at de vil undergrave demokratiet, at de vil omstøde de vestlige værdier til islamistisk styre. Det er det, vi skal stå model til i København ved stadig væk at leje lokaler ud til nogle, som vi skal kunne rumme i ytringsfrihedens tegn.

Når Manu Sareen siger fra talerstolen, at det ikke er ulovligt, nej, det er ikke ulovligt i øjeblikket at hedde Hizb ut-Tahrir. Der er i øvrigt kommet en henvendelse til Københavns Kommune for ganske nylig fra Rigsadvokaten, som beder om, at der bliver foretaget en vurdering fra kommunens side for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

udlejning eller i det hele taget de aktiviteter, der gøres fra Hizb ut-Tahrir i forhold til København, og de indgår også i Rigsadvokatens vurdering af den nye sag, der er kommet op, om man skal forbyde Hizb ut-Tahrir i Danmark. Det er højaktuelt. Jeg har faktisk konkret dernede på min stol liggende en korrespondance, der viser, at man fra Rigsadvokatens side har taget kontakt til Københavns Kommune på dette område.

Manu Sareen fra Det Radikale Venstre siger også fra talerstolen, at han beklager fodboldkampen. Jamen det er jo lige præcis der, hvor jeg også oplever, at der er et forkert signal, han beklager. Er det det eneste kraftige ord, Manu Sareen fra Det Radikale Venstre kan bruge til den episode, hvor hadet florerede i øjnene på nogle 14-15-årige unge mænd med – jeg beklager, det var det, der var kendsgeringen – muslimsk baggrund. Er det virkelig det eneste, Manu Sareen kan mande sig op til at sige, at han beklager fodboldkampen?

Man skal kunne rumme Hizb ut-Tahrir. Nej, man skal ikke, man skal gøre det besværligt, de skal gå ad helvede til, undskyld mit udtryk, fru formand, men det er et udtryk, der også er blevet brugt fra SF-formandens side, Hizb ut-Tahrir, gå ad helvede til!

Bjarne Fey fra Socialistisk Folkeparti er heroppe og sige, at man skal kæmpe for ytringsfriheden. Ja, det skal man, men man har med kræfter at gøre, som helt klart vil det her samfund til livs, så er det uacceptabelt.

Når så stadig væk Bjarne Fey her fra talerstolen – jeg vil gerne overføre taletid til 3. runde – samtidig bagatelliserer fodboldkampen og siger, nå jamen der foregår jo så meget fodboldvold, at han sammenligner det med ganske almindelig fodboldvold, så er kæden altså røget af. Der er så bestialske, horrible, radikale politiske undertoner med det, der foregik derude. Jeg har som sagt selv, jeg nævnte det fra talerstolen, været træner for et hold, hvor vi spillede mod et udpræget muslimsk hold, hvor hadet i øjnene med pandebånd med det palæstinensiske flag i ren provokativ stemning blev brugt. Så er der ikke bare tale om ganske almindelig fodboldvold, Bjarne Fey, så er der tale om nogle ganske foruroligende signaler, der foregår i København.

Vær på vagt, siger jeg bare, lad være med at være naive.

Til sidst: Rikke Lauritzen siger, at vi kunne jo bare, som det blev sagt, politianmelde. Den her fodboldkamp er blevet meldt til Københavns Bold Union, den er blevet meldt til integrationsborgmester Jakob Hougaard, som har lovet, at han ville gøre noget ved det. Han har intet gjort, og han er endnu ikke gået på talerstolen og har sagt, hvad han vil med den sag. Det er beklageligt, endnu mere, det er uacceptabelt, Manu Sareen.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Bautrup: Det var mere til Martin Hirsch. Jeg ville sige, jeg tror, vi er mange her, som er meget enige i det, du siger, og jeg synes da også, det er bekymrende med den fodboldkamp, der har været. Men vi skal passe på, at vi ikke går ind her og påtager os en helt anden rolle end den, vi i virkeligheden har.

Det er sådan, at den lovgivende magt ikke skal gå ind og overtage den udøvende magts rolle. Jeg ved, at den her sag har været oppe mange gange i Folketinget. Det er sådan, at Venstre og Konservative med Dansk Folkeparti har et flertal i Folketinget, så man kan jo, hvis man kunne, hvis det kunne lade sig gøre overhovedet lovmæssigt, så kunne man jo gå ind og vedtage, at man ikke ønsker Hizb ut-Tahrir.

Det, der rent faktisk sker, det er jo, hvis jeg skal tage et citat af Birthe Rønn Hornbech, så siger hun, at man altid kan diskutere foreningsfrihed, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Venstre er tilhængere af en vidtgående foreningsfrihed.

Sådan ser man på det fra Folketingets side, men jeg har stor forståelse for det, I siger. Det er bare det, man har jo flertallet, og jeg synes ikke, man skal bruge så meget tid på at komme med store argumenter for, at man ikke kan udleje lokaler til denne her udemokratiske organisation, det er vi alle eni-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

ge om, men vi har bare ikke lovhjemmel til det. Jeg tror, vi gør det meget værre, end hvis vi bare har argumenter eller tier det ihjel.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Nu tror jeg, vi er nødt til at holde tungen helt lige i munden. Jette Bergenholz Bautrup er oppe her og sige, at et flertal i Folketinget bare kan forbyde Hizb ut-Tahrir, hvis det var sådan, at man syntes det.

Sådan fungerer vores demokrati jo ikke, der er en grundlov, der skal overholdes her, og det er derfor, jeg prøvede at forklare før, det er to vidt forskellige ting. Grundloven skal overholdes, det er fuldstændig indiskutabelt, og der er det også sådan, at der også er paragraffer for, hvornår en forening kan opløses, og det er det, der er ved at blive undersøgt.

Det, som det her forslag handler om, det er, om kommunen for skatteborgermidler skal stille et lokale til rådighed for de her holdninger. Det er vi ikke forpligtet til, det er der, de to afgørende forskelle er. Uanset hvor meget flertal der er i Folketinget for det her, så kan man ikke bare forbyde en organisation, uden at det er i strid med grundlovens holdninger.

Finn Rudaizky (U): Der er ikke i Tåstrup Kommune skabt noget martyrium ved, at et flertal bestående af SF og Socialdemokraterne i 2005 optrådte temmelig konsekvent. Det var nogenlunde samtidig, som Borgerrepræsentationen behandlede det samme problem og stillingtagen til, hvorvidt Hizb ut-Tahrir skulle ind i vores lokaler her i København.

Ude i Tåstrup sagde SF, Bjarne Feys partifæller, meget konsekvent og klart, og Socialdemokraterne, der sagde de nemlig nej til udlejning, og de begrundede det med, at de netop ikke betragtede Hizb ut-Tahrir for en folkeoplysende eller en demokratisk forening.

De refererede endvidere til integrationsministerens cirkulære, som jeg har citeret, som jeg har omtalt i mit første indlæg her i dag. Og jeg vil godt have lov til at sige, at der ikke kom noget ballade ud af det, der kom ikke noget martyrium, der kom ingen retssager. De mente i Tåstrup Kommune dengang, at det var fuldstændig berettiget, og derfor sagde de nej til Hizb ut-Tahrir i deres lokaler, de ville ikke være med til, at kommunale penge skulle bruges som huslejetilskud.

Så har jeg noteret, at Det Radikale Venstre, Manu Sareen siger, og jeg skrev det ned, og jeg citerer, det var faktisk et ret interessant citat, for Det Radikale Venstre citerede her: Ser det som en styrke, at vi kan rumme Hizb ut-Tahrir, så de kan låne vores lokaler.

Det var ordene fra den radikale Manu Sareen, som dermed i realiteten er på linje med den tidligere radikale folketingskandidat Sherin Kankan, som også i sin seneste bog har skrevet, at selvfølgelig skal det danske demokrati også rumme Hizb ut-Tahrir.

Det var for øvrigt samme Sherin Kankan, som stod på Rådhuspladsen og demonstrerede sammen med Hizb ut-Tahrir. Jeg har forgæves ledt efter en eller anden tilkendegivelse om, hvad mon Manu Sareen og Klaus Bondam og andre egentlig mente om det forhold. Men det kommer der måske et eller andet svar på, om ikke andet så om nogle år.

Men jeg vil godt lige spørge, om den form for dialog eller accept fra radikal side, hvor man altså i virkeligheden er indstillet på, om ikke at indlede en dialog, men man kunne i hvert fald betragte det som sådan ved, at man ville give lokalerne og kommunale penge til Hizb ut-Tahrir, om det også ifølge den tankegang betyder, at man derved også ville legitimere en udemokratisk og modbydelig bevægelse som nazisterne. For det må jeg sige, at det må så være en konsekvens af det synspunkt, som Manu Sareen har udtrykt her.

Men så vil jeg gerne igen understrege, Bjarne Fey, at SF i Tåstrup har ikke de problemer der, det er ikke et spørgsmål om grundloven.

Så vil jeg godt understrege til sidst, at der med det forslag, vi behandler nu, ikke er tale om noget forbud. Der er jo ikke tale om, det er jo en hel misforståelse, der er jo slet ikke tale om, at forslagsstil-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

lerne siger, at der skal være noget forbud. Forslaget går udelukkende ud på det forhold og konkrete forslag, at kultur- og fritidsforvaltningen skal udarbejde nogle retningslinjer til efterfølgende godkendelse i Borgerrepræsentationen. Kære venner, lad nu være med at lave det til, at vi vil lave et forbud nu og her i aften med at hive det op på grundloven eller andre ting.

Vi vil gerne have det undersøgt i kultur- og fritid, og så kan de komme tilbage igen, og så kan de prøve at få tid til at undersøge, hvorvidt Københavns Kommune ikke skulle følge Tåstrups eksempel og bruge de samme retningslinjer og begrundelser og cirkulæret til det grundlag.

Manu Sareen (B): Jeg overvejede at trykke mig væk igen, da jeg hørte Finn Rudaizky, jeg var bange for, jeg ville miste besindelsen heroppe, men besluttede, at det ville jeg ikke, fordi så lavt må man bare ikke synke. Finn Rudaizky, at sammenligne mig med Sherin Kankan og de ting, der blev sagt, det er fuldstændig langt ude, kæden er røget af, og så stopper jeg.

Men tilbage til det saglige. Omkring at beklage fodboldkampen, Martin Hirsch, jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skulle gøre, jeg var ikke til stede, jeg har ikke noget med det at gøre, jeg ved ikke, om det ville lindre, hvis jeg lagde mig ned på knæ osv. osv. og undskyldte for hele den muslimske befolkning i København. Hvis det var bedre, så havde jeg gjort det.

Men det eneste, jeg prøver at pointere, det er den kobling, der bliver lavet hele tiden, f.eks. med de unge mennesker på Nørrebro, f.eks. med de unge mennesker, der spiller fodbold med palæstinentørklæde osv., hvad har det med lokaler at gøre. Hvem siger, at de overhovedet tilhører en eller anden yderliggående organisation, hvem siger, de overhovedet er religiøse, bare fordi de render rundt og siger den slags? Det er koblingen, som jeg prøvede at kommentere.

Og så var der en fantastisk tale fra Carl Christian Ebbesen omkring grundloven. Jeg deler det, det var smukt, jeg fik næsten tårer i øjnene, og så stoppede det også. Fordi argumentet var, at vi skal stemme for det her forslag, fordi vi har en organisation, der vil afskaffe demokratiet. Det er forfærdeligt, vi har en organisation, der vil indføre sharialovgivning, det er også forfærdeligt.

Men jeg kunne bare godt tænke mig at høre, hvorfor Carl Christian Ebbesen ikke har stillet forslag som det her tidligere omkring nynazisterne, som vil hvad, de vil afskaffe demokratiet, de vil indføre nazisme. Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på.

Borgmester Mogens Lønborg: Det bliver en interessant debat på sin vis, også lidt trist. Jeg hæftede mig specielt ved Bjarne Fey, magen til chokerende udtalelse fra denne talerstol skal man nok lede længe efter. Det var bare fodboldvold.

Jeg kom til at tænke på en bog, der blev skrevet for et par år siden af Ralf Pittelkow og Karen Jespersen, og nu begynder der allerede at blive grinet, for det er demokratiske kræfter, der sidder nede på bageste række, hvor man bare siger det, for de skrev en bog, der hed "Naivister og islamister". Jeg synes, det er en tankevækkende bog, jeg har læst den.

Jeg kom sådan til at tænke på den bog, da jeg hørte, undskyld, Bjarne Fey, naivisten Bjarne Fey stå her og bagatellisere det ene eksempel, Martin Hirsch. Lad os huske på, at Martin Hirsch bare prøvede at illustrere det med et enkelt eksempel. Der er mange andre eksempler.

Så hører vi fra Bjarne Fey, at det var bare fodboldvold, og at det i øvrigt ikke var nyt. Hvor naiv, undskyld, Bjarne Fey, kan man være omkring en så alvorlig ting. Jeg må sige, der er langt fra Bjarne Fey og til Villy Søvndal. Der er utrolig langt i forhold til Villy Søvndal. Villy Søvndal går langt videre end det forslag her.

Vi siger sådan set bare, I må ikke komme herind. Hvad vil Villy Søvndal? Han vil sende dem i helvede. Det må da siges at være mere barsk, være mere ekstremt end bare at sige, at I er ikke velkomne her i kommunens lokaler. Det ønsker SF's formand.

I det hele taget er det jo interessant at se, hvordan nogle på venstrefløj er ved at vågne op. Om det bare er ren populisme bare for at få nogle meningsmålinger til at gå op, eller det er alvorligt ment.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Man kan have sin bekymring omkring alvoren i SF's nye, meget meget skingre tone, altså en tone, som for få år siden, jamen jeg har stort set aldrig hørt en Dansk Folkepartis tone så skinger, som SF's tone nu er, og det giver stemmer, gør det. Derfor fortsætter Villy Søvndal sin skingre tone.

Nu hører vi altså så Bjarne Fey fuldstændig lukke øjnene. Jeg synes, det er dybt, dybt bekymrende, og jeg synes også, Jakob Hougaard burde komme herop på talerstolen. Når der så mange gange er blevet spurgt til, hvad han har tænkt sig at gøre, fordi jeg har forstået, at han vil gøre noget ved den sag. Så synes jeg sådan set, at det vil være berigende for debatten, hvis vi også fik det aspekt med.

Så en opfordring til borgmester Jakob Hougaard om lige at komme og sige, hvad hans uforbeholdne mening er om den sag, og hvad han som borgmester har tænkt sig at gøre ved den.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, klokken er mange. Jeg vil bare sige, at jeg agter at lade dem, der beder om ordet, få lov til at tale under dette punkt, men det bliver det sidste punkt på dagsordenen.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu var Manu Sareen på talerstolen og kommentere den forrige talers indlæg og kaldte det plat, fordi Manu Sareen blev citeret for noget, han ikke brød sig om.

Jeg synes også, det er plat, når Manu Sareen går herop og spørger, hvorfor jeg eller Dansk Folkeparti ikke har stillet forslag om her i Borgerrepræsentationen at udelukke nazisterne. Altså mig bekendt lejer Københavns Kommune ikke lokaler ud til nazisterne, men jeg vil da umiddelbart, uden at sige noget, mene, at det forslag her ville indeholde det samme. De retningslinjer, der kom frem, skulle da gerne være noget, som gik imod antidemokratiske kræfter. Det er sådan set det, hele forslaget handler om.

Så jeg synes, det er fuldstændig langt ude at sige, hvorfor vi ikke har stillet det. Ja, Københavns Kommune har ikke lejet lokaler ud til nazisterne i den tid, jeg har været i Borgerrepræsentationen eller i øvrigt i den tid, Dansk Folkeparti har eksisteret, mig bekendt.

(Kort bemærkning).

Finn Rudaizky (U): Jeg var da utroligt ked af at høre, at Manu Sareen overvejede at trykke sig ud af talerlisten. Jeg synes, at det var rigtig godt, at Manu Sareen fattede mod og fortsat ønskede at deltage i debatten.

Men så synes jeg bare, at når nu modet var der til at gå op på talerstolen, så synes jeg, det måske egentlig kunne have været rart at få svar på, hvad Manu Sareens holdning var til det spørgsmål, jeg stillede ham, nemlig en tidligere radikal folketingskandidats demonstration ved et Hizb ut-Tahrir-arrangement på Rådhuspladsen. Hvorfor har vi aldrig hørt Manu Sareens mening om det?

Er det således, at når man ikke siger noget, så billiger man det, eller er det således, at Manu Sareen virkelig ønsker at tage afstand fra det? Fordi så synes jeg, at Manu Sareen har chancen her i aften ved at sige det til os, så vi ved det.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Ja, de ubehagelige angreb på Manu Sareen må Manu Sareen selv kommentere, hvis han har lyst til det. Jeg vil anbefale ham at lade være, jeg tror ikke, der kommer noget ud af det.

Altså Martin Hirsch, der er jo ikke nogen, der synes, at det har været nogle rare episoder. Der er ingen tvivl om, at der findes antisemitisme i København, det har vi også snakket om før, og der er sikkert nogle, der tager konflikten fra Mellemøsten med herop og har svært ved at skille det ad, og det er meget ubehageligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

Men jeg synes bare, borgmester Mogens Lønborg skylder at fortælle, hvad episoden med fodboldkampen har at gøre med lokaleudlejning til Hizb ut-Tahrir. Hvor er den kobling, altså hvad har det med hinanden at gøre? Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Martin Hirsch (V): Det var lige kort til Lars Rasmussen. Jeg er da glad for, og det har han også gjort fra talerstolen her tidligere, anerkendt, at der er problemer i København, og det nikker jeg også anerkendende til, at Lars Rasmussen anerkender. Der bliver bare ikke gjort noget ved det. Altså igen, jeg venter, at integrationsborgmester Jacob Hougaard går på talerstolen for at kommentere noget af det, jeg har sagt, det er ikke sket endnu.

Men, det jeg vil sige til Manu Sareen, det er, at forslaget, netop som det også bliver tilkendegivet fra Carl Christian Ebbesens side, er jo ikke bare et spørgsmål om Hizb ut-Tahrir, det er altså et spørgsmål om, at vi ikke vil låne eller leje Københavns Kommunes lokaler ud til antidemokratiske eller religiøse fanatiske foreninger/bevægelser osv. .

Jeg tror også, signalet i det her ikke er uvæsentligt i forhold til alle de velfungerende, langt, langt størstedelen af de velfungerende muslimer, der er i København. De fortjener netop ikke på en eller anden måde at blive sat i bås med ekstremister, og dermed kan de også i sidste ende benefitte af, at vi får det her forslag stemt igennem i aften.

Bjarne Fey (F): Jeg må i hvert fald sige, at kæden hopper af op til flere gange i den her argumentationsrækkefølge. Det er sådan nogle kvantespring, man har, at man refererer til et forslag, der går på, at man vil udelukke visse foreningstyper fra at bruge kommunale lokaler, til at man kan referere til en fodboldkamp og derefter sige, at Bjarne Fey er naivist, og at han sådan set bagatelliserer vold på fodboldbaner.

Jeg vil godt drikke en kop øl eller 10 kasser øl for at få den sammenhængskraft i den der argumentation. Hvordan fanden, undskyld, får I det til at hænge sammen, det fatter jeg ikke en brik af, det er demagogi af værste skuffe. Nej, ikke engang værste skuffe, bare dårlig skuffe, det er jo ikke talentfuldt det her jo. Prøv nu at tage jer sammen.

Så vil jeg godt sige én ting omkring det her. Jeg vil gerne tage afstand fra al vold på enhver fodboldbane, inklusive min egen vold. Jeg beklager det dybt. Jeg skal hilse og sige, at jeg er ateist, der er ikke nogen religiøse motiver i det, ikke noget som helst. Jeg beklager det dybt, der er sket ting og sager, jeg har fortrudt i min tid.

Men jeg vil sige, at det, SF egentlig talt går ind for, og det tror jeg også, Villy Søvndal og SF i Tåstrup sådan set også går ind for, men som de måske ikke helt præcis udtrykker på samme måde, som naivisten Bjarne Fey gør, det er, at jeg gerne vil have, at udlejningspolitikken i Københavns Kommune afspejler ånden og teksten i grundloven. Og så læser jeg op en gang til:

"Enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende forholdsregler kan ingensinde på ny indføres."

Det er sådan set det, vi kæmper for.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er det Martin Hirsch med en ny kort bemærkning. (*Martin Hirsch*: Nej). Så trykker vi den ud.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg skal sige fra alle os, der har været her et stykke tid, at det ikke er første gang, diskussionen er oppe. Jeg tror også, Martin Hirsch kan erindre, og jeg tror også, at borgmesteren for Kultur- og Fritidsudvalget kan erindre, at vi har diskuteret det en gang eller to tidligere, måske med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 3. april 2008

nogle andre fortegn, måske med nogle andre organisationer, der har været nævnt, end dem, der har været nævnt i dag

Martin Hirsch siger til borgmester Jakob Hougaard, at borgmesteren aldrig har gjort noget ved det. Det er jo sådan set ikke så underligt, når det drejer sig om leje af lokaler, som den pågældende borgmester intet har med at gøre, intet har med at gøre.

Det skulle være kultur- og fritidsborgmesteren, der gør noget ved dette her, men det behøver kultur- og fritidsborgmesteren sådan set ikke at gøre, fordi der ligger nogle politiske retningslinjer. Der ligger oven i købet en folkeoplysningslov med nogle retningslinjer.

Så retningslinjerne og lovgrundlaget er sådan set på plads for leje af lokaler, hvad for mig at se dette medlemsforslag drejer sig om.

Derfor kan jeg heller ikke helt forstå det, når hr. Finn Rudaizky siger, at dette blot er en undersøgelse. Ja, det er ikke det, der står i det forslag, jeg har, som ligger som medlemsforslag, der står ikke et ord om undersøgelse. Der står, at man skal udarbejde retningslinjer.

Hr. Finn Rudaizky, vi har retningslinjer, og hvis man ønsker nogle nye retningslinjer for lån og udlejning af kommunens lokaler, der i videst muligt omfang begrænser osv., som der står i forslaget, så kan man henvende sig til borgmesteren for det pågældende område og bede om at få i det pågældende udvalg eller i Folkeoplysningsudvalget udarbejdet eller undersøgt nogle retningslinjer.

Så kan jeg til min undren læse i Berlingske Tidende her til morgen om en fodboldkamp. Jeg går til ret mange fodboldkampe, desværre har jeg ikke deltaget i den pågældende fodboldkamp, så jeg er intetanende om, hvad der er sket og dermed fuldstændig ligegyldigt i forhold til det medlemsforslag, der her er stillet. Jeg kan ikke forstå, at man kan blande det citat fra en fodboldkamp, eller hvad der er sket ved den pågældende fodboldkamp, med dette forslag.

Man skal også passe lidt på med dette forslag. Skal vi forbyde alle religiøse og politiske foreninger i at låne vores lokaler? Hvem skal vurdere, og hvordan skal man vurdere? Når man nu har nogle retningslinjer, kan man måske forbedre de retningslinjer eller ændre dem, hvis det er det, man ønsker. Men lad dog være med at blande alle mulige organisationer. Vi har været igennem denne organisation, vi har været igennem Hells Angels, vi har været igennem, you name it, på dette område, og vi har alle en eller anden overbevisning om et eller andet. Nu har der også været nævnt nazisterne. Der er mange, tro mig, så en undersøgelse er det i hvert fald ikke.

Men hvis man ønsker at ændre retningslinjer, synes jeg, man skal henvende sig til den pågældende borgmester og ikke begynde at blande integrationsborgmesteren ind i dette, som slet ikke har noget at gøre med lokaleleje, i hvert fald i denne kommune.

(Kort bemærkning).

Martin Hirsch (V): Nu holder jeg så fantastisk meget af Mona Heiberg, så jeg kan aldrig nogen sinde sådan blive rigtig skarp i min ordformulering i forhold til Mona Heiberg. Men når jeg nævner, at integrationsborgmesteren ikke har gjort noget, så skal vi passe på, at vi ikke her fra talerstolen sådan blander tingene ind forkert.

Det, det drejer sig om, det, jeg nævner her, det er den efterhånden berømte fodboldkamp, som integrationsborgmesteren lovede, at han ville gøre noget ved, lovede, at der var en task force, der skulle kigge på, hvordan man kunne undgå sådan nogle problemer fremover. Der er intet sket på det område.

Grunden til, at jeg blander en fodboldkamp ind i det her, det er for at vise, hvordan antidemokratiske kræfter er ved at trænge ud nogle steder også blandt unge borgere i København, som desværre kan være med til at hælde yderligere petroleum på det bål, som desværre er i udvikling, til at skabe mere ekstremisme. Det er det, jeg gerne vil sende et signal her fra Københavns side om, at vi ikke vil være med til, vi vil ikke tolerere det.

Og der kan vi starte med at sige, vi vil ikke leje lokaler ud til nogen, som er med til, når de holder deres stormøder i Nørrebrohallen, så rekrutterer de, så appellerer de til unge mennesker helt ned i 13-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

14-års-alderen, hvad ved jeg. Det er det, jeg mener, der er det berettiget at nævne nogle ting, der også ligger i periferien, fordi det er ganske utroligt, også hvad der foregår på den scene.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så vil Jesper Schou Hansen også ind i debatten med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg adskiller mig noget fra overborgmesteren.

Jeg synes egentlig, Mona Heiberg har ret på nogle punkter, når det gælder nogle af de faktuelle elementer, der ligger i forslaget. Men jeg synes, man bør kigge på grundelementerne i forslaget, som i bund og grund handler om, at foreninger, som vi opfatter som udemokratiske, som ikke ønsker at anerkende et demokrati, som ikke ønsker, at vi har et demokratisk samfund, som ønsker et kalifat, at det er en forening, som vi ikke ønsker at bakke op om. Så må vi prøve at leve efter princippet, hvor der er vilje, er der vej.

Det er vel egentlig det, som forslaget har som essens.

Så er der spørgsmålet til Socialdemokraterne og andre, har I viljen, og har I lyst til at finde vejen. Jeg er med på, at man kan komme op med alle mulige bortforklaringer om, hvad der er sket tidligere, og vi har spurgt i det ene ministerium, og folkeoplysningsloven siger, og vi kan lave nye retningslinjer. Men i bund og grund der må spørgsmålet til Mona Heiberg og andre Socialdemokrater jo lyde: Ønsker I at finde vejen, har I viljen, så lad os gøre det.

Wallait Khan (U): Ja, jeg er enig med Mona Heiberg. Jeg ved ikke, hvordan integrationsborgmesteren skulle have fundet frem til de 14-, 13- og 12-årige unge tilskuere på Amager.

Men det andet, han gør, det er hele tiden at fremme integrationen, og det er imponerende, at han er så engageret, og han gør et godt stykke arbejde, og det skal vi bakke op omkring.

Jeg vil også bakke op omkring Manu Sareen og Bjarne Fey og mange andre fornuftige mennesker, som har fornuftige holdninger, og de har så god argumentation for det. De står for et åbent samfund, og de ville ikke gå ind for hetz og forskelsbehandling mod andre, fordi hvis det er et spørgsmål om yderliggående, så vil jeg sige, at der også er jøder, som er yderliggående, der er også kristne, som er yderliggående, der er også en gruppe hinduer, en gruppe hinduer her i Danmark, som er yderliggående, og så er der også muslimer.

Så jeg synes ikke, at vi skal bruge det her til at føre hetz mod en eller anden bestemt gruppe, det skal være et åbent samfund, der skal være ligebehandling, og der skal ikke være forskelsbehandling, det er en lovlig forening, og de skal have lov til at leje og låne lokaler på lige fod med alle andre lovlige foreninger.

Jeg har aldrig hørt og læst, at Hizb ut-Tahrir ville sharialovgivning i Danmark, det har de aldrig sagt, de har en teori, de tror på noget, og så arbejder de selvfølgelig fra deres hjemland, hvis de kan skabe en (*uklart ord*), det er deres problem. Du støtter dem ikke, jeg støtter dem ikke, men det er en organisation, og der er så mange andre organisationer.

Man kan også sætte spørgsmålstegn ved: Hvad vil Dansk Folkeparti gøre mod de racistiske foreninger? De lejer og låner også lokaler i forskellige kommuner. Så det er en glidebane, hvis vi begynder at tage det her op på den her måde, så vi ender med noget rigtig forkert.

Jeg synes ikke, at der skal være forskelsbehandling, og der skal være retfærdighed over for alle grupper. Tak.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Jesper Schou Hansen (V): Jeg går da ud fra, at Wallait Khan er enig i, at Hizb ut-Tahrir stræber efter at indføre kalifatet, og at kalifatet ikke er en demokratisk foranstaltning. Er det så ikke rimeligt, at demokratiet forsvarer sig over for dem, der ikke ønsker at efterleve demokratiet?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jacob Hougaard:** Jeg kan fuldt ud genkende Bjarne Fey, når han mener, at debatten går lidt i forskellige retninger. Jeg erindrer også, at overborgmesteren på et tidspunkt talte om, at man skulle holde sig til dagsordenen. Men jeg mærker også en vis træthed heromkring talerstolen, så jeg skal gøre det meget kort.

Jeg vil bare kommentere et forhold til Jesper Schou, som laver det princip, at hvor der er vilje, er der vej, og lov er lov. Det er et andet princip, man kan hævde. Men hvis man bare siger, at der er vej, så kan vi godt lave gentagelser af lovbrud som f.eks. Tamilsagen, hvor man jo også valgte en praksis, som ganske vist var i strid med loven, men som forfulgte et politisk mål. Det synes jeg da er yderst betænkeligt.

Skal vi virkelig have kommunale medarbejdere, der skal ind og vurdere, om organisationer er fanatikere eller ekstremister på et sådant grundlag? Det er da en helt urimelig situation at stille borgmester Pia Allerslevs medarbejdere i.

Det er jo også det, der har været konklusionen på de efterhånden talrige notater, som juristerne har lavet i kulturborgmester Pia Allerslevs forvaltning, og som vi også har læst og debatteret efterhånden ganske mange gange. Så hvis man hev fat i dem og så tog det her ritual en gang til, så ville man komme til den konklusion, at det kan vi ikke, og det er lovgrundlaget, lov er lov.

Så i stedet for at tale forbi hinanden så er min konklusion sådan set bare den, at vi er nødt til at respektere den ligebehandling, som folkeoplysningsloven giver.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg kan da godt ærgre mig over, at en socialdemokratisk borgmester vælger at sætte lighedstegn mellem, hvor der er vilje, er der vej, og mellem lovlighed. Det tror jeg nu nok siger noget mere om en socialdemokratisk borgmesters tankegang, end det siger noget om dem, der er kommet med udtalelserne.

Men hvis man f.eks. kigger på en organisation som Hizb ut-Tahrir, der har to indgange til en forsamling, den ene, hvor kvinder går ind, og den anden, hvor mænd går ind, så synes jeg godt, man kan stille det helt relevante spørgsmål, hvorvidt det er i overensstemmelse med Københavns Kommunes demokratiske ligestillingsgrundlag. Det er jeg af den opfattelse, at det ikke er. Der giver folkeoplysningsloven, sådan som jeg umiddelbart ser den, altså mulighed for at sige, at så længe man ikke opfylder det, så er der heller ikke mulighed for at leje de lokaler – punktum.

Wallait Khan (U): Det blev sagt her, at jeg går ind for kalifat og alt det her. Hvis det var rigtigt, så var jeg ikke folkevalgt her, så skulle jeg have været medlem af Hizb ut-Tahrir. Jeg går ind for den demokratiske ret, om vi vil tro på demokrati eller ikke. Det er deres demokratiske ret, den respekterer jeg.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er der ikke flere indtegnede talere. Jeg tror, forsamlingen vil være enig med mig i, at det har været en endog meget lempelig fortolkning af det punkt, vi har behandlet her i dag.

Medlemsforslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 8.

For stemte: C, O, V, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

50) BR 173/08. Medlemsforslag om forbud mod Hizb ut-Tahrir

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Overborgmesteren at orientere Regeringen om, at Københavns Kommune anbefaler et forbud mod Hizb ut-Tahrir, hvis Rigsadvokaten i sin igangværende undersøgelse vurderer, at Grundloven tillader det.

(Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti, Finn Rudaizky (løsgænger) og Majbritt Mamsen (C2))

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 24. april 2008.

51) BR 170/08. Medlemsforslag om demokratierklæring

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at udarbejde en demokratierklæring, hvoraf følger:

a. at alle foreninger og institutioner, som modtager støtte fra Københavns Kommune skal underskrive en erklæring om, at de støtter de demokratiske institutioner i Danmark,

b. at alle ansatte i Københavns Kommune skal underskrive en erklæring om, at de støtter de demokratiske institutioner og frihedsrettigheder i Danmark, samt.

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at henvende sig til Regering og Folketing, såfremt hele eller dele af dette forslag forudsætter lovændring(er).

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 24. april 2008.

52) BR 172/08. Medlemsforslag om et grønt København (forslummelsesstop)

Det foreslås,

1. at Københavns Kommunes grønne og rekreative områder i fremtiden mindst skal være på samme størrelse som pr. 1. januar 2008 – målt i kvadratmeter, samt

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen hvert år på kommunens hjemmeside at gøre rede for mængden af grønne og rekreative områder i kommunen med opgørelse over antal nedlagte og oprettede grønne og rekreative områder (målt i kvadratmeter).

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti)

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 24. april 2008.

53) BR 181/08. Medlemsforslag om modersmålsundervisning

Det foreslås,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

1. at Borgerrepræsentationen i forbindelse med de kommende budgetforhandlinger sikrer, at der afsættes penge til fortsat gratis modersmålsundervisning i 2009 og frem.
(Stillet af Wallait Khan, løsgænger)

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 24. april 2008.

=====

54) BR 176/08. Rokering i udvalg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Allan Mylius Thomsen (Ø) med virkning fra den 3. april 2008 indtræder som medlem af Børne- og Ungdomsudvalget, som Valgbestyrelsesformand i forbindelse med skolebestyrelsesvalg på skolen Charlotttegården, som medlem af bestyrelsen for Københavns Kommunes Ungdomsskole, som medlem af Fællesrådet for Folkeskolen, og som medlem af Fællesrådet for Fritidsinstitutioner og Klubber i forbindelse med Khaled Mustapha's udtræden af Borgerrepræsentationen.

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkt 54 (BR 176/08), punkt 55 (BR 183/08), punkt 56 (BR 182/08), punkt 57 (BR 184/08), punkt 58 (BR 185/08) og punkt 59 (BR 187/08).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

55) BR 183/08. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Susan Hedlund (A) indtræder som midlertidigt medlem af Teknik- og Miljøudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget fra den 4. april 2008 og indtil den 30. april 2008.

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkt 54 (BR 176/08), punkt 55 (BR 183/08), punkt 56 (BR 182/08), punkt 57 (BR 184/08), punkt 58 (BR 185/08) og punkt 59 (BR 187/08).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

56) BR 182/08. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Bjarne Nielsen (B) indtræder som midlertidigt medlem af Børne- og Ungdomsudvalget den 3. april 2008 og indtil den 24. april 2008, samt

2. at Bo Normander (B) derefter indtræder som midlertidigt medlem af Børne- og Ungdomsudvalget fra den 25. april 2008 og indtil videre, i forbindelse med Kasper Johansens (B) midlertidige udtræden.

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkt 54 (BR 176/08), punkt 55 (BR 183/08), punkt 56 (BR 182/08), punkt 57 (BR 184/08), punkt 58 (BR 185/08) og punkt 59 (BR 187/08).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 3. april 2008**

Meddelelsen blev taget til efterretning.**57) BR 184/08. Meddelelse om midlertidige valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Jesper Christensen (A) var indtrådt som midlertidigt medlem af Teknik- og Miljøudvalget den 2. april 2008.

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkt 54 (BR 176/08), punkt 55 (BR 183/08), punkt 56 (BR 182/08), punkt 57 (BR 184/08), punkt 58 (BR 185/08) og punkt 59 (BR 187/08).

Meddelelsen blev taget til efterretning.**58) BR 185/08. Meddelelse om midlertidigt valg**

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Johannes Nymark (A) var indtrådt som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget den 3. april 2008.

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkt 54 (BR 176/08), punkt 55 (BR 183/08), punkt 56 (BR 182/08), punkt 57 (BR 184/08), punkt 58 (BR 185/08) og punkt 59 (BR 187/08).

Meddelelsen blev taget til efterretning.**59) BR 187/08. Røkering i udvalg**

Godkendelse af,

1. at Manu Sareen (B) udtræder som medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om at Katrina Feilberg (B) fra den 4. april 2008 indtræder som nyt medlem af udvalget, samt
2. at Katrina Feilberg (B) udtræder som medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Manu Sareen (B) fra den 4. april 2008 indtræder som nyt medlem af udvalget.

Følgende punkter blev behandlet under ét:

Punkt 54 (BR 176/08), punkt 55 (BR 183/08), punkt 56 (BR 182/08), punkt 57 (BR 184/08), punkt 58 (BR 185/08) og punkt 59 (BR 187/08).

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger
Mødet 3. april 2008

Disse sager blev behandlet for lukkede døre

60) BR 180/08. Brugsret

=====

61) BR 147/08. Ombygning

=====

62) BR 135/08. Salg af kommunal grund

=====

63) BR 134/08. Udvidelse af behandlingshjem

=====

64) BR 174/08. Valg af bestyrelsesmedlem

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Dermed når vi ikke mere af dagsordenen, så jeg siger godnat og tak for i aften.
